

Nakkushaiguste esinemine ja immunoprofülaktika Eestis 2011. aastal

© Terviseamet

Sisukord

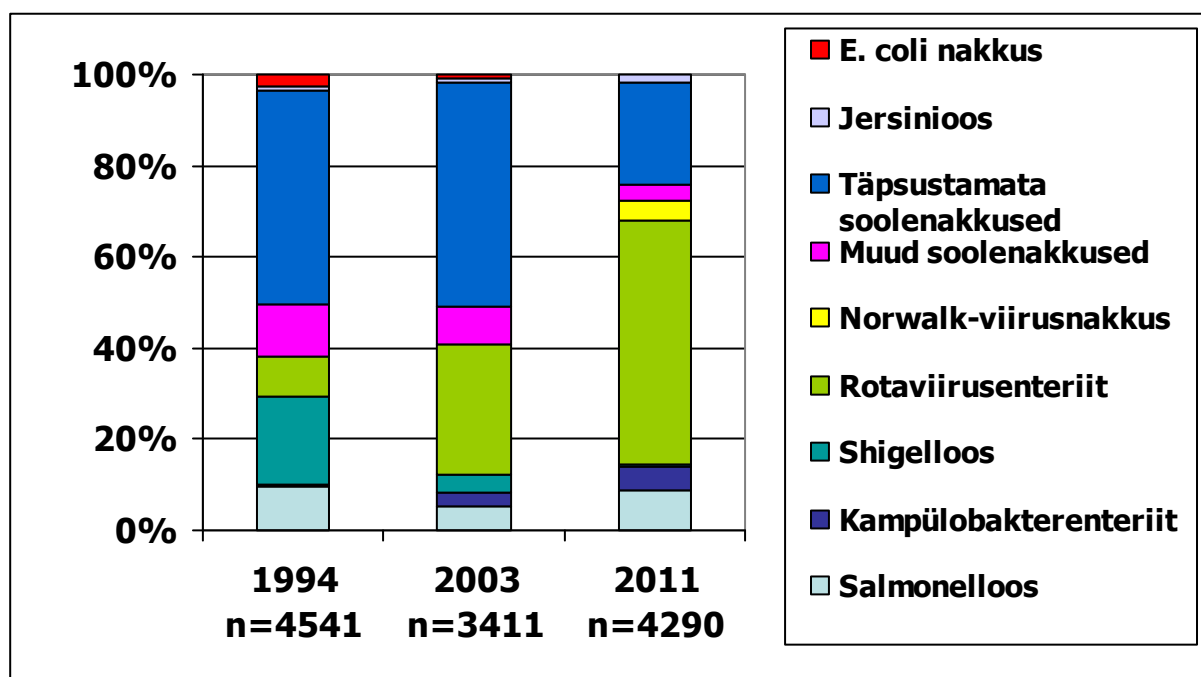
Soolenakkushaigused	3
Kõhutüüfus ja paratüüfused (A01.0; A01.1-A01.4).....	5
Salmonelloosid (A02)	5
Šigelloos (A03)	11
Kampülobakterenteriit (A04.5)	13
<i>E. coli</i> soolenakkus (A04.0-A04.4).....	16
<i>Yersinia enterocolitica</i> enteriit (A04.6)	17
Rotaviirusenteriit (A08.0)	18
Norwalk-viirusnakkus (A08.1).....	20
Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkused (A04.8;A05.0;A05.2–A05.8; A08.5; A08.2– A08.3).....	21
Soole täpsustamata bakter- ja viirusnakkused (A04.9; A08.4; A05.9)	22
Lambliiaas ehk giardiaas (A07.1)	23
Piisknakkushaigused	25
Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused (J06) ja gripp (J10-J11)	25
Läkaköha (A37.0).....	30
Difteeria (A36)	33
Leetrid (B05)	33
Punetised (B06; P35.0).....	34
Mumps (B26)	34
Meningokokknakkus (A39).....	36
<i>Haemophilus influenzae</i> nakkus (A41.3; G00.0; J14; A49.2).....	37
Sarlakid (A38)	37
Tuulerõuged (B01)	38
Tuberkuloos (A15-A19).....	39
Pneumokokknakkus (A40.3; G00.1; J13)	40
Muud viirusentsefaliidid ja -мениingiidid (A85; A87)	41
Viirushepatiitid ja HIV	42
A-viirushepatiit (B15)	42
Äge B-viirushepatiit (B16).....	44
Äge C-viirushepatiit (B17.1).....	47
Krooniline B-viirushepatiit (B18.0-B18.1)	49
Krooniline C-viirushepatiit (B18.2)	50
HIV-nakkus (Z21) ja HIV-tõbi (B20-B24)	51
Zoonoosid.....	56
Leptospiroos (A27)	56
Tulareemia (A21)	56
Listerioos (A32)	57
Neerusündroomiga hemorraagiline palavik (A98.5).....	57
Marutõbi ja loomahammustused (T14.1)	58
Puukidega levivad nakkushaigused.....	60
Puukentsefaliit (A84)	60
Lyme'i tõbi ehk puukborrelioos (A69.2)	62
Sugulisel teel levivad nakkushaigused	65
Süüfilis (A50-A53).....	65

Gonokokknakkus (A54)	67
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused (A55-A56).....	67
Anogenitaalsed herpesviirusnakkused (A60).....	68
Muud nakkushaigused.....	69
Poliomüeliit (A80).....	69
Malaaria (B50-B54)	69
Nakkuslik mononukleos (B27).....	70
Leegionärihaigus (A48.1).....	71
Teetanus (A33-A35).....	71
Leepra (A30)	72
Sügelised (B86)	73
Helmintiaasid	74
Difüllobotriaas (B70.0)	74
Askaridiaas (B77).....	75
Enterobiaas (B80).....	76
Riikliku immuniseerimiskava täitmine	78
Reisimisega seotud nakkushaigused	80
Nakkushaiguste surmajuhud	83
Nakkushaigete hospitaliseerimine.....	84

Soolenakkushaigused

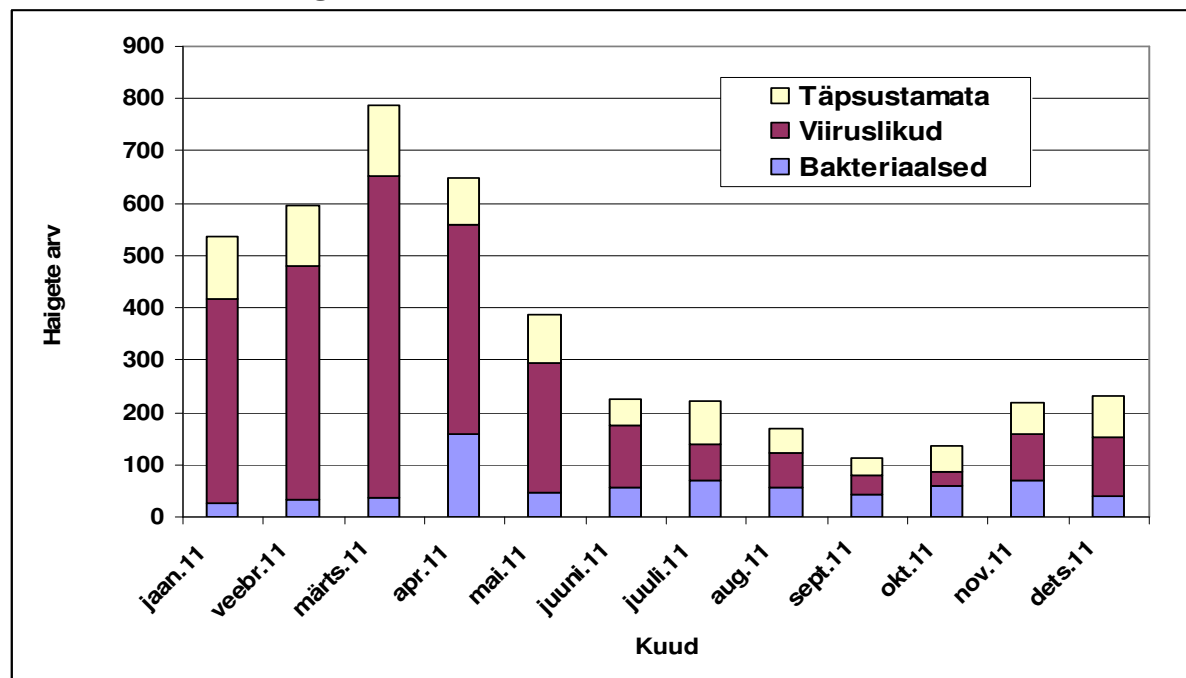
Joonis 1.

Soolenakkustesse haigestumise struktuur, 1994 & 2003 & 2011

Joonis 2.

Haigestumine soolenakkustesse kuude lõikes, 2011

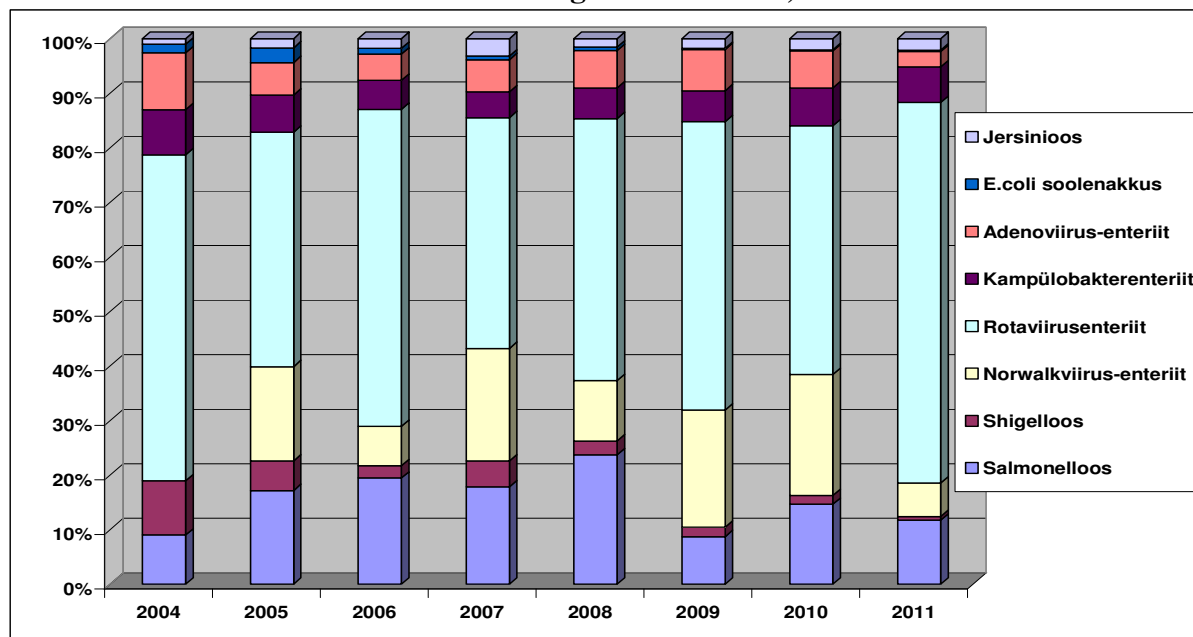

Soolenakkustesse haigestumises on välja kujunenud sesoonsus, haigestumise tõus oli talvel-kevel jaanuarist aprillini. Tõus on põhjustatud peamiselt rotaviirusnakkusest.

61,2% registreeritud soolenakkuste üldarvust moodustavad viiruslikud soolenakkused, 22,4% - soole täpsustamata bakter- ja viirusnakkused ja 16,4% - bakteriaalsed soolenakkused.

Joonis 3.

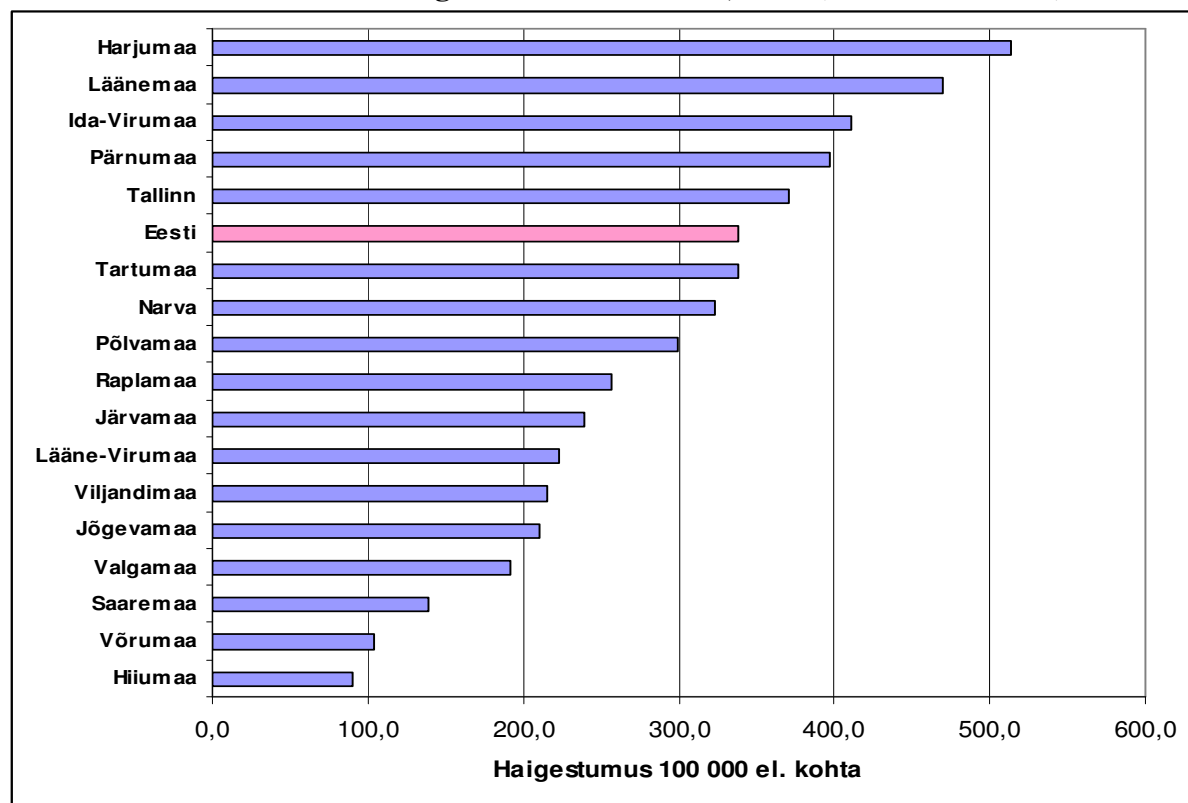
Soolenakkuste etioloogiline struktuur, 2004-2011

Võrreldes 2010. aastaga on haigestumine soolenakkustesse suurenenud 14,4% võrra, peamiselt tänu rotaviirusenteriidile. Haigestumine rotaviirusenteriiti suurenes 77,4% võrra, täpsustamata soolenakkustesse – 15,3% võrra, *Escherichia coli* soolenakkusesse – 50,0% võrra, *Yersinia enterocolitica* enteriiti – 19,0% võrra, kampülobakterenteriiti – 8,6% võrra. Haigestumine Norwalk-viirusnakkusesse vähenes 3,1 korda, muudesse täpsustatud soolenakkustesse – 39,1% võrra, shigelloosi – 2,1 korda, salmonelloosi – 7,0% võrra, lambliaasi – 4,7% võrra.

Joonis 4.

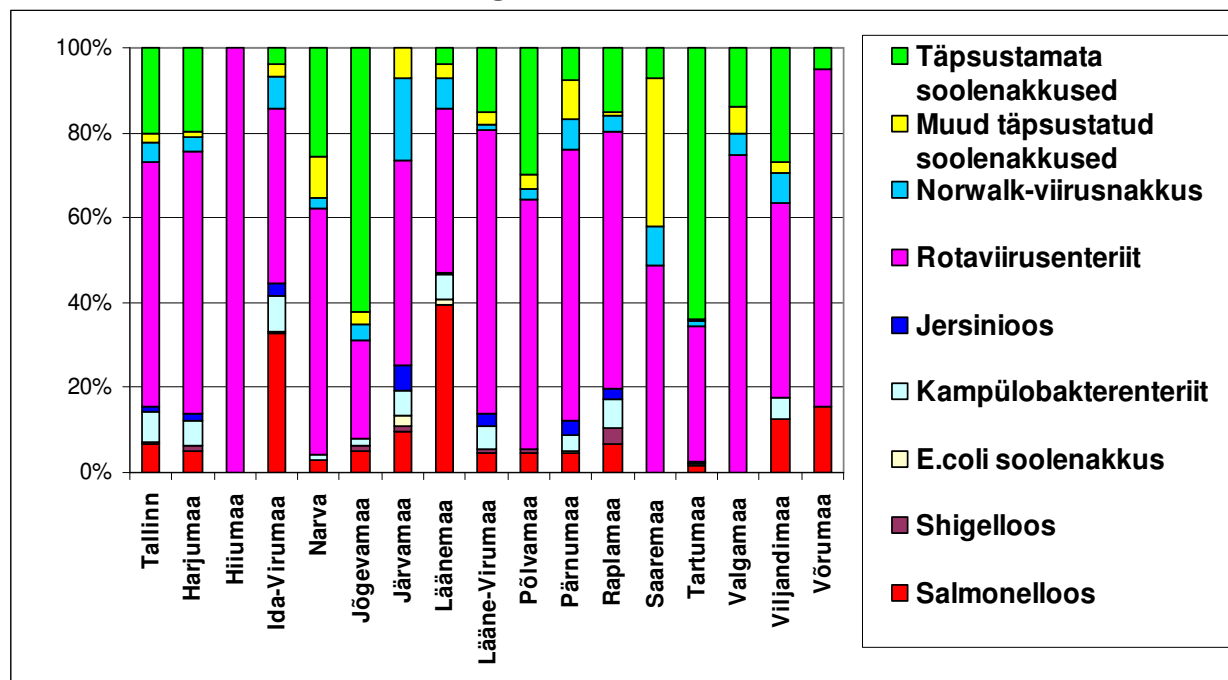
Soolenakkustesse haigestumus maakonniti, 2011 (100 000 el. kohta)

Suurem soolenakkustesse haigestumus (arvestades kõiki registreeritud soolenakkuseid) oli Harjumaal (514,1 juhtu 100 000 elaniku kohta), Läänemaal (469,2), Ida-Virumaal (410,45) ja Pärnumaal (397,4).

Joonis 5.

Soolenakkustesse haigestumise struktuur maakonniti, 2011

Kõhutüüfus ja paratüüfused (A01.0; A01.1-A01.4)

2011. aastal kõhutüüfuse ja paratüüfuste haigusjuhte ei ole registreeritud (2010. aastal oli üks haigusjuht, haigestumus 100 000 el. kohta – 0,07).

2011. a uusi pisikukandjaid ei avastatud, aasta lõpuks oli Eestis kroonilisi kõhutüüfuse pisikukandjaid arvel 20 ja kroonilisi paratüüfused B pisikukandjaid oli teada kaks.

35,0% kõhutüüfuse pisikukandjatest elab Tartumaal, 15,0% Pärnumaal, a' 10,0% Tallinnas, Ida-Virumaal ja Raplamaal ning a' 5,0% Harjumaal, Jõgevamaal, Järvamaal ja Lääne-Virumaal. Mõlemad paratüüfused B pisikukandjad elavad Tallinnas.

Viimase 12 aastaga on Eestis krooniliste pisikukandjate arv vähenenud 2,4 korda. Pisikukandjate keskmine vanus on 70,9-aastat.

Tabel 1.

Kõhutüüfuse ja paratüüfused B krooniliste pisikukandjate arv, 2000–2010

Aasta	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Kõhutüüfus	43	37	36	35	31	27	26	26	25	24	20	20
Paratüüfus B	9	8	8	7	6	6	5	3	3	3	3	2

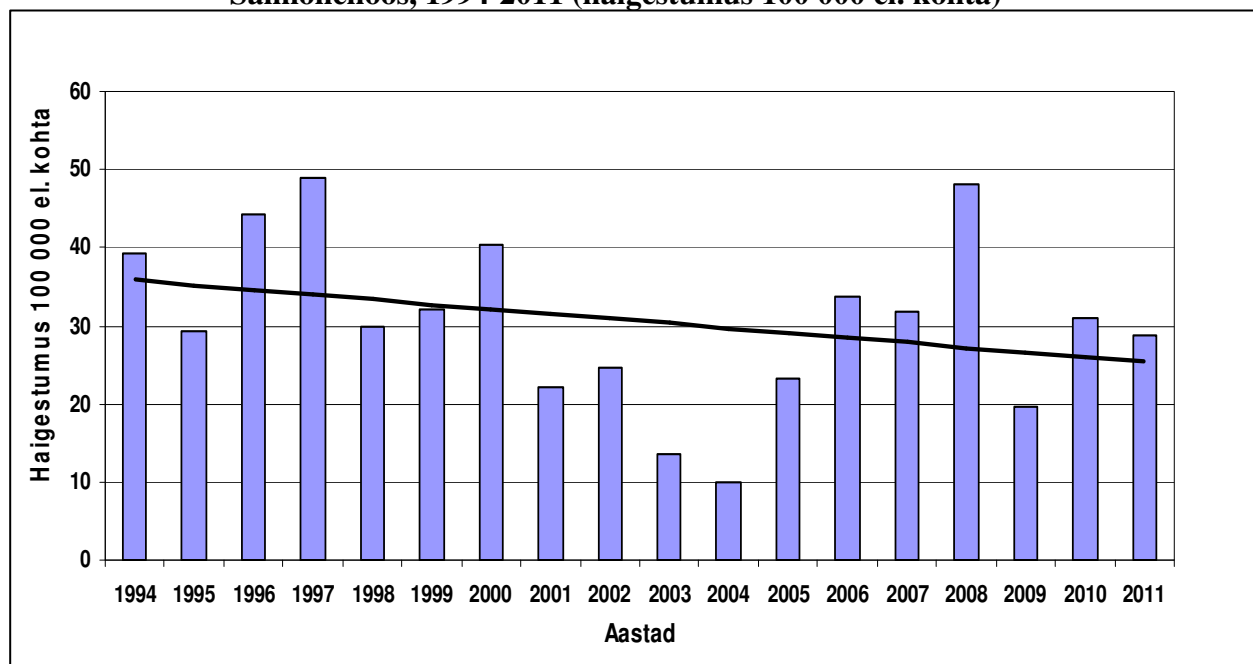
Salmonelloosid (A02)

Registreeriti 385 salmonelloosi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 28,7. Võrreldes eelneva aastaga vähenes registreeritud juhtude arv 7,0% võrra (2010. a oli 414 haiget ehk 30,9 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Diagnoos oli mikrobioloogiliselt kinnitatud 97,1% juhtudest, 2,9% juhtudest põhines diagnoos kliinilisel pildil ja epidemioloogilisel seosel laboratoorselt tõestatud juhtudega.

Joonis 6.

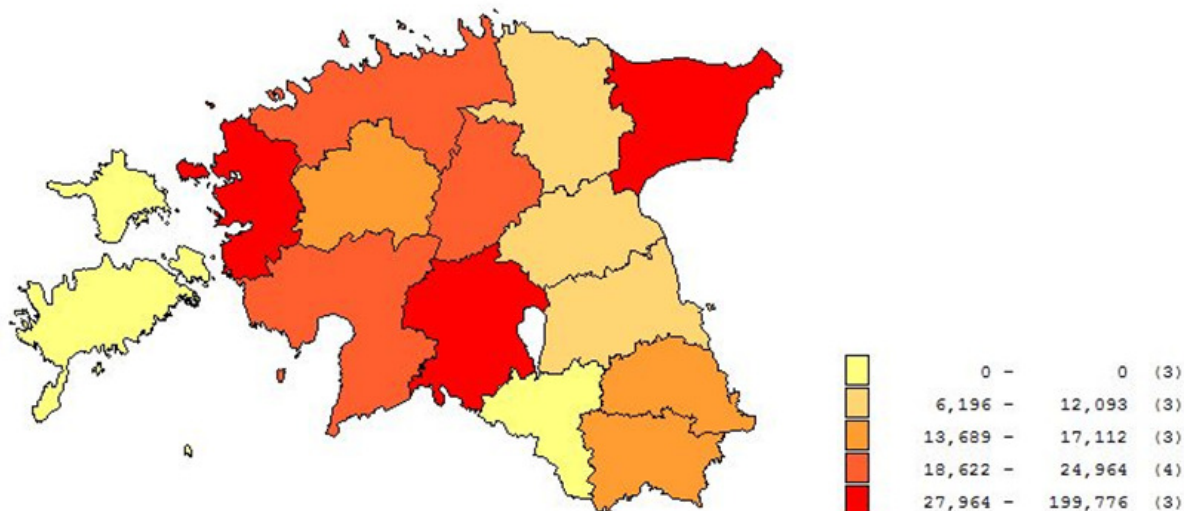
Salmonelloos, 1994-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Nakkust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa, Saaremaa ja Valgamaa. Kõrgem haigestumus oli Läänemaal (182,7 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (133,8), Viljandimaal (25,2) ja Harjumaal (24,4).

Joonis 7.

Salmonelloosi haigestumus maakonniti, 2011 (100 000 el. kohta)

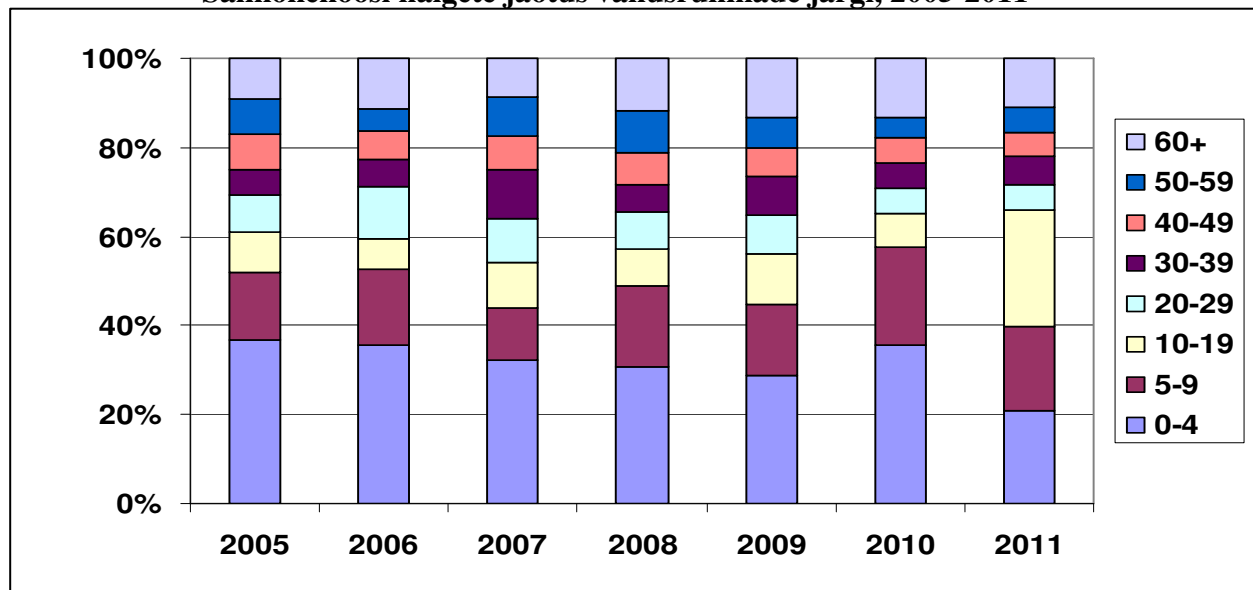

52,2% haigetest olid lapsed vanuses 1–14-aastat, haigetest oli mehi 172 (44,7%) ja naisi 213 (55,3%). 39,5% haigestunutest olid kooliõpilased, 17,4% - töötavad inimesed.

Sagedamini olid salmonellooside põhjustajateks *S. Enteritidis* (60,2% juhtudest), *S. Typhimurium* (10,6%) ja *S. Infantis* (5,7%). Registreeriti ka harvaesinevad serotüübid: *S. Agona* (kaks juhtu), *S. Chester* (1), *S. Choleraesuis* var *Kunzendorf* (1), *S. Derby* (3), *S. enterica* ss *arizonae* (1), *S. Java* (1), *S. Kentucky* (1), *S. Kottbus* (1), *S. Montevideo* (1), *S. Orientalis* (1), *S. Virchow* (1).

Joonis 8.

Salmonelloosi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2005-2011

Tabel 2.

Eestis registreeritud salmonella serotüübid, 2000-2011

Salmonellade serotüübid	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	Kokku 2000-2011
S. Aba								1					1
S. Agona			1	1	3	1		1	1	1	6	2	17
S. Alagbon								1					1
S. Altona									1				1
S. Amsterdam				1									1
S. Arizona	2										1	1	4
S. Be											1		1
S. Blockley		1											1
S. Bovismorbificans										6	1		7
S. Braenderup		1					1	1					3
S. Brandenburg				1	1	1	1			2			6
S. Bredeney	1												1
S. Canada				1					1				2
S. Chester					1							1	2
S. Choleraesuis										1		1	2
S. Claibornei							1						1
S. Concord							2						2
S. Corvallis											1		1
S. Denver							1						1
S. derby					1	1	1					3	6
S. Dublin								1					1
S. Eastbourne						1							1
S. Edinburg									1				1

Salmonellade serotüübid	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	Kokku 2000-2011
S. Emek										1			1
S. Enteritidis	476	233	279	150	89	247	370	352	535	204	325	232	3492
S. Essen	1												1
S. Galiena									1				1
S. Give						1							1
S. Hadar						1	2	1			1		5
S. Heidelberg			1										1
S. Hidalgo		1											1
S. Indiana									1				1
S. Infantis				5		3	2	10	3	2	5	22	52
S. Isangi			1								1		2
S. Java					1				1			1	3
S. Kaapstad			1										1
S. Kentucky							1	1	4			1	7
S. Kingston							1						1
S. Kottbus												1	1
S. Lagos							4						4
S. Lexington											1		1
S. Lindenburg							1						1
S. Lomita							1						1
S. Manchester							1						1
S. Manhattan					1								1
S. Mbandaka						1				1	1		3
S. Mission		1											1
S. Montevideo					1	2						1	4
S. Muenchen									1				1
S. Newport									1	1			2
S. Norton							1						1
S. Orientalis												1	1
S. Orion								1					1
S. Papuana		1					2						3
S. Poona										1			1
S. Rissen								1					1
S. Saintpaul					2				2	2			6
S. Sandiego					1				1				2
S. Sanjuan								1					1
S. Schwarzengrund					1						1		2
S. Stanley								3		1			4
S. Thompson									1		1		2
S. Tshiongwe	3		1	2				1			2		9
S. Typhimurium	31	26	33	8	18	33	51	32	48	26	50	41	397

Salmonellade serotüübid	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	Kokku 2000-2011
S. Westhampton										1	1		2
S. Wippra	1												1
S. Virchow		1	1				4	3	1	2		1	13
S. Virginia									1				1

Tabel 3.

Salmonellade antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2011

Preparaat	Uuritud tüvede %	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Ampitsilliin	73,2	83,3	16,7
Klooramfenikool	55,8	97,7	1,9
Streptomütsiin	54,0	86,5	5,8
Sulfoonamiid	55,6	93,0	7,0
Tetratsükliin	55,3	93,4	5,2
Trimetoprim	76,1	96,9	3,1
Tsiprofloksatsiin	93,0	98,9	1,1
Gentamütsiin	55,3	99,1	0,9
Kanamütsiin	55,1	99,0	0,5
Nalidiksiinhape	55,6	92,5	7,0
Tsefotaksiim	67,8	98,8	1,1

Tabel 4.

Salmonellade resistentsus, 2006-2011 (%)

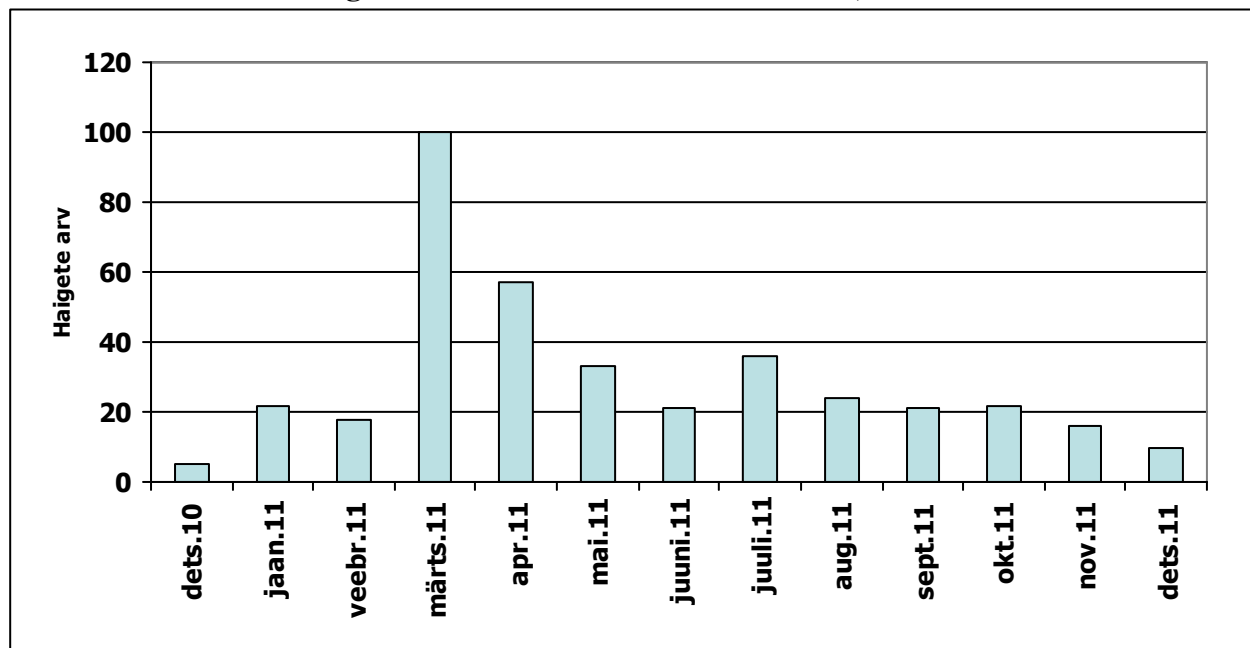
Preparaat	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Ampitsilliin	12,2	11,7	15,7	15,1	11,6	16,7
Klooramfenikool	0,9	3,8	4,3	4,6	3,7	1,9
Streptomütsiin	4,4	11,4	9,9	6,4	10,4	5,8
Sulfoonamiid	9,1	7,3	8,4	5,0	11,6	7,0
Tetratsükliin	7,6	17,0	12,2	7,3	9,8	5,2
Trimetoprim	6,1	1,4	5,4	3,4	4,2	3,1
Tsiprofloksatsiin	0,5	1,6	0,6	2,0	2,1	1,1
Gentamütsiin	0,0	2,1	3,6	1,5	0,0	0,9
Kanamütsiin	0,0	1,5	2,8	1,2	2,1	0,5
Nalidiksiinhape	6,9	7,1	7,6	8,5	8,6	7,0
Tsefotaksiim	0,7	1,0	3,5	3,3	3,1	1,1

2011. a uuriti 54,3% salmonellade tundlikkust 10–11 preparaadi suhtes (2010. a – 45,6%, 2009. a – 65,9%, 2008. a – 40,4%, 2007. a – 31,8%). Avastati 10 multiresistentset salmonellat.

57,9% salmonelloosi üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 8,3% haigetest registreeriti kolletes 2-7 juhuga, 33,8% - rühmaviisilistes haigestumistes 35 juhuga ja rohkem. Maksimaalne haigete arv oli kevadel – 40,8% haigetest haigestus märtsis-aprillis. Hospitaliseeriti 38,4% haigetest.

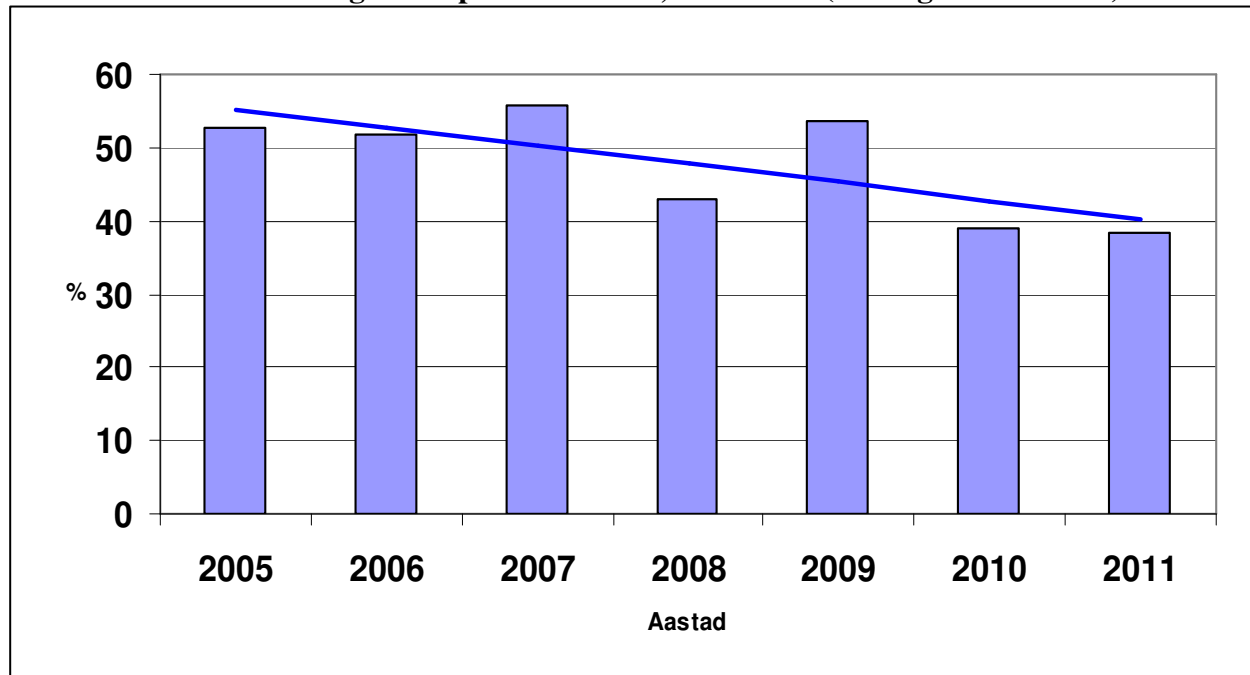
Joonis 9.

Haigestumine salmonelloosi kuude lõikes, 2011

Joonis 10.

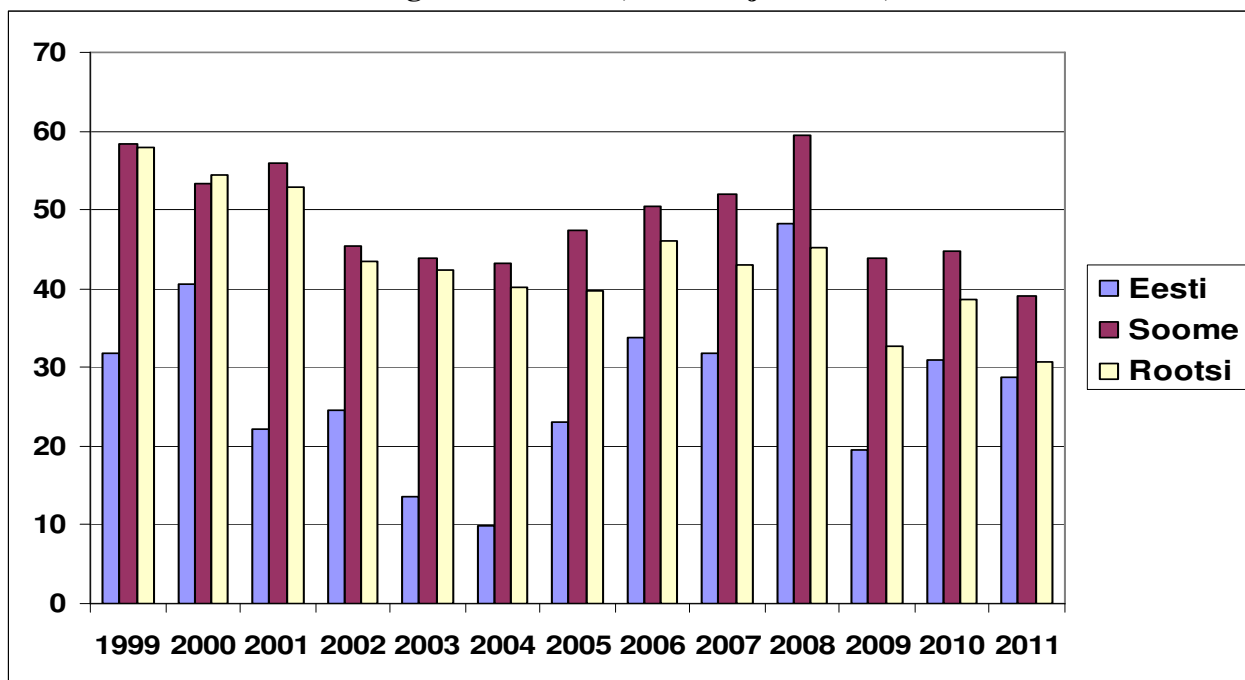
Salmonelloosi haigete hospitaliseerimine, 2005-2011 (% haigete üldarvust)

22 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Egiptuses seitse, Hispaanias üks, Indias kolm, Leedus üks, Lätis kolm, Soomes üks, Sri Lankas üks, Türgis neli ja Venemaal üks).

Joonis 11.

Salmonelloosi haigestumus Eestis, Soomes ja Rootsis, 1999-2011

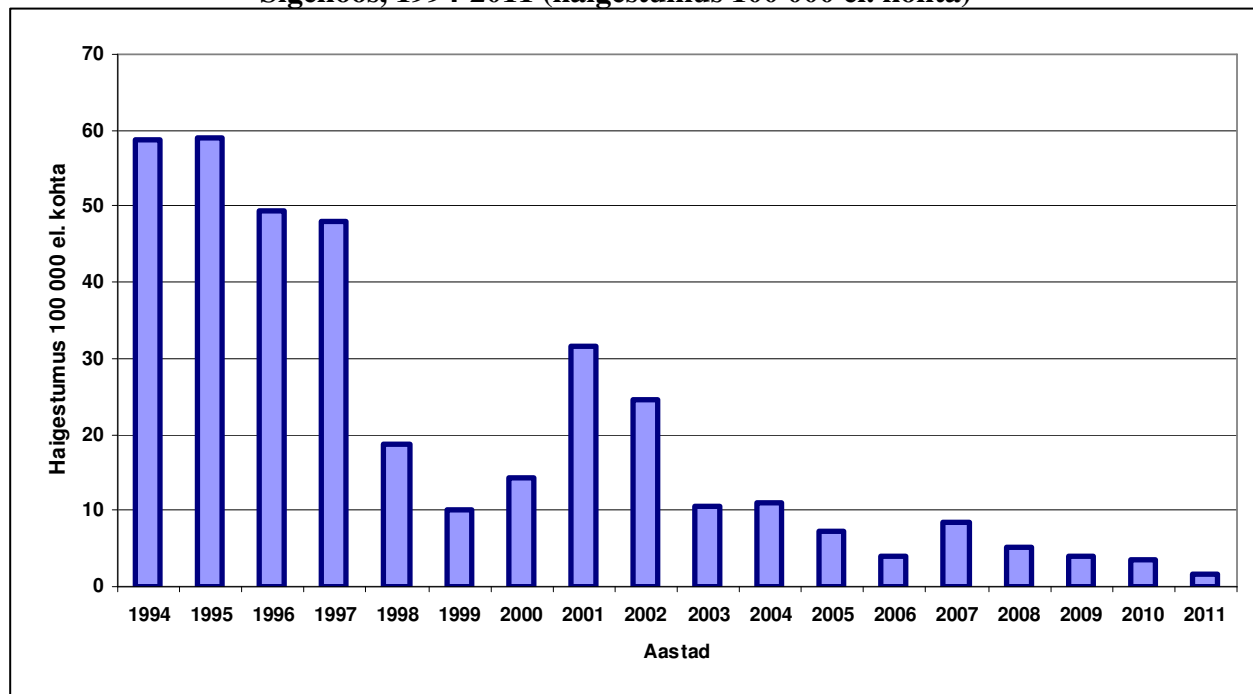

Šigelloos (A03)

Haigestus 22 inimest, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,6. Võrreldes 2010. aastaga vähenes juhtude arv 2,1 korda (2010. a oli 46 juhtu ehk 3,4 juhtu 100 000 elaniku kohta).

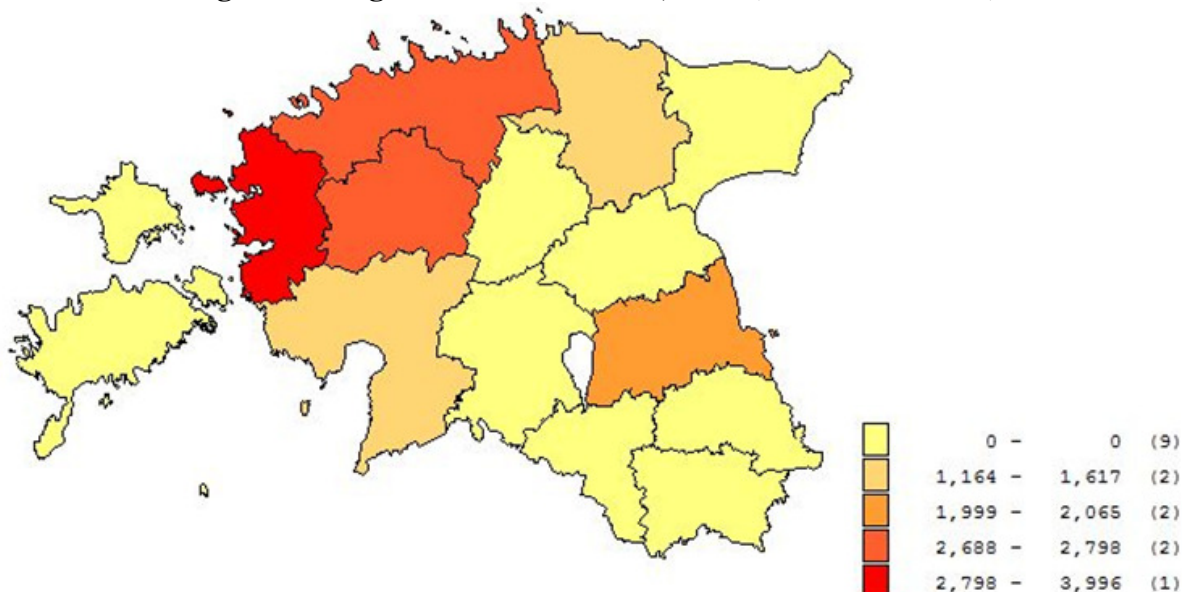
Joonis 12.

Šigelloos, 1994-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 13.

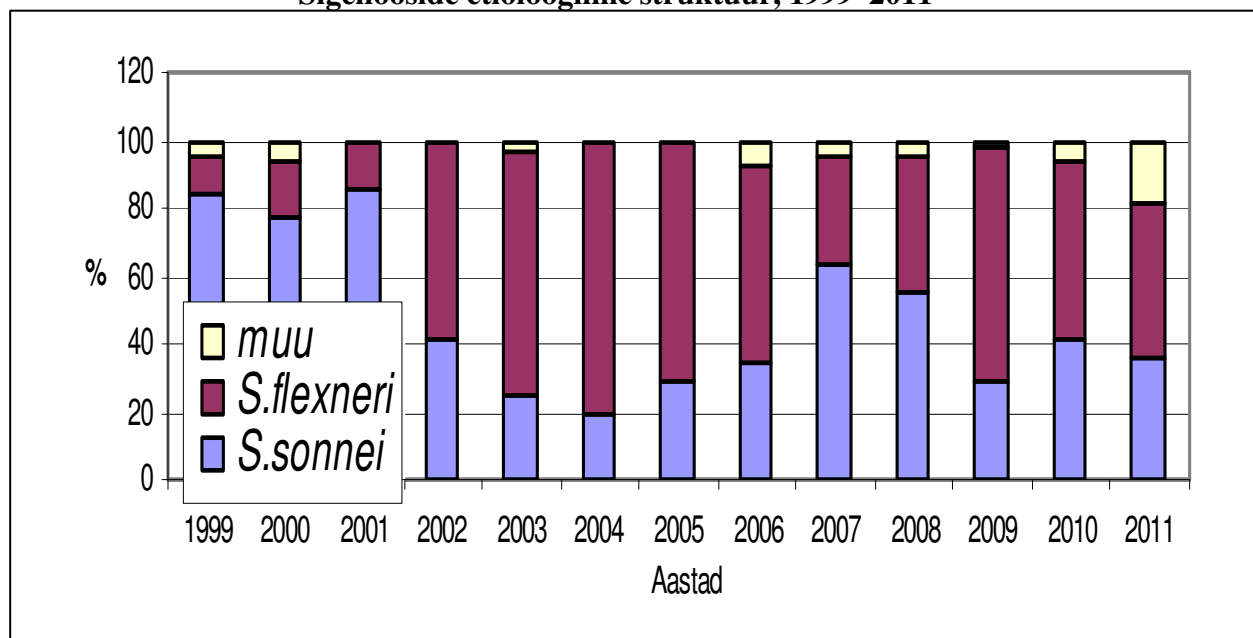
Šigelloosi haigestumus maakonniti, 2011 (100 000 el. kohta)

Kõrgem haigestumus oli Harjumaal (5,5 juhtu 100 000 el. kohta), Läänemaal (3,7) ja Raplamaal (2,7). 45,4% juhtude puhul oli tegemist *Sh. flexner*, 36,4% *Sh. sonnei*, 4,5% *Sh. boydii* (üks haigusjuht) ja 9,1% *Sh. dysenteriae* (kaks haigusjuhtu) põhjustatud šigelloosiga. 81,8% haigetest olid täiskasvanud alates 20. eluaastast, 54,6% haigetest oli naissoost, 54,5% moodustasid töötavad isikud.

Joonis 14.

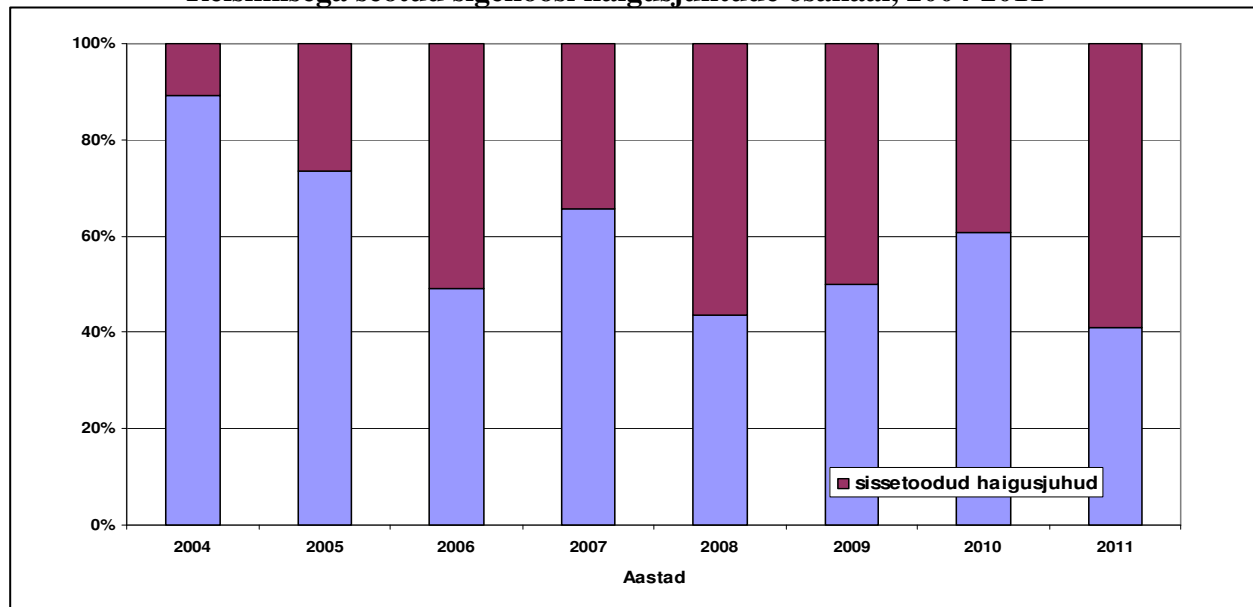
Šigellooside etioloogiline struktuur, 1999–2011

Maksimaalne haigestunute arv oli jaanuaris-veebruaris (40,9% haigete üldarvust). 90,9% šigelloosijuhtude üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 9,1% haigetest registreeriti koldes 2 juhuga. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Hospitaliseeriti 40,9% haigetest.

Joonis 15.

Reisimisega seotud šigelloosi haigusjuhtude osakaal, 2004-2011

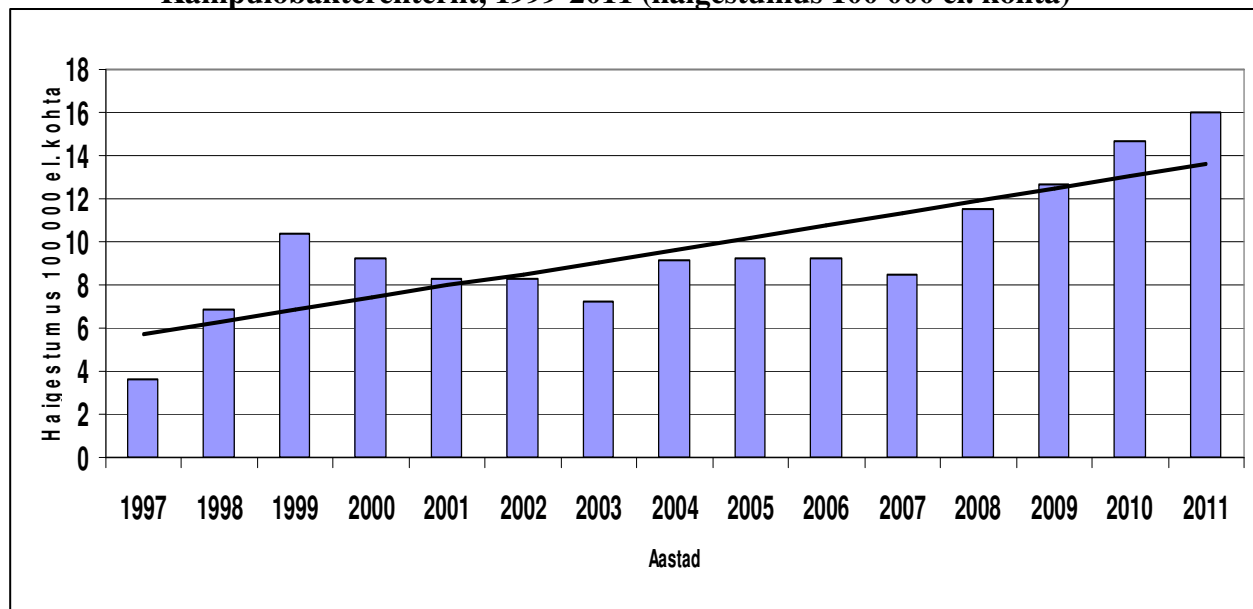
13 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit: Brasiilias üks (*Sh. flexneri*), Egiptuses viis (*Sh. sonnei* kaks, *Sh. flexneri* kaks, *Sh. spp* üks), Etioopias üks (*Sh. sonnei*), Indias kolm (*Sh. sonnei* kaks, *Sh. flexneri* üks), Kõrgõzstanis üks (*Sh. flexneri*), Madagaskaril üks (*Sh. boydii*), Tansaania üks (*Sh. sonnei*).

Kampülobakterenteriit (A04.5)

Haigusjuhte registreeriti 214, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 16,0. (2010. a diagnoositi 197 haigusjuhtu ehk 14,5 juhtu 100 000 elaniku kohta)

Joonis 16.

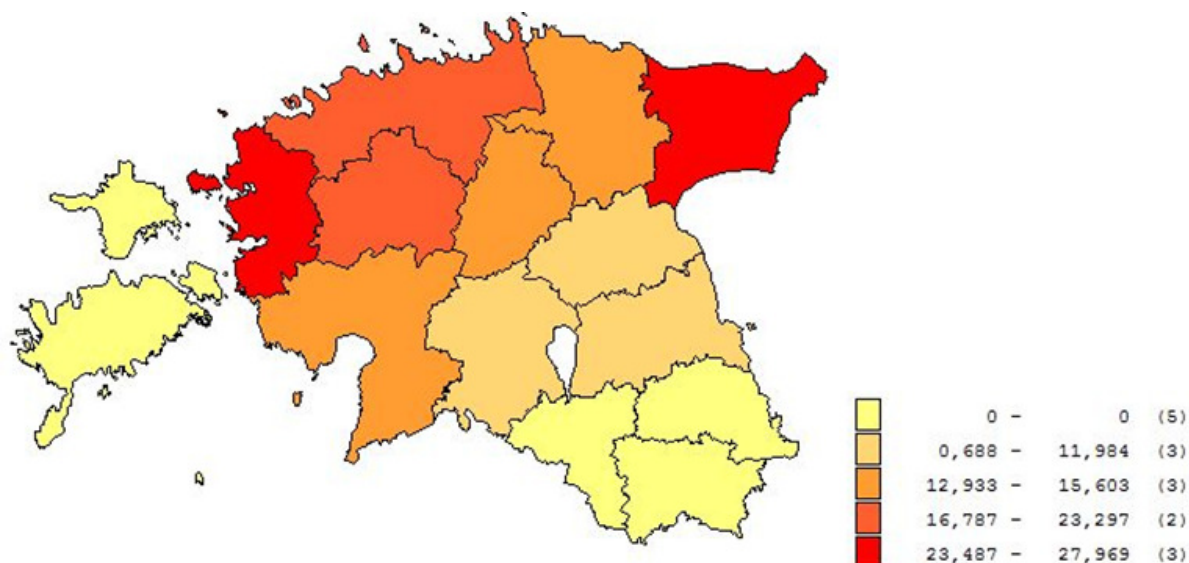
Kampülobakterenteriit, 1999-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Nakkushaigust registreeriti 10 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Kõrgem haigestumus oli Ida-Virumaal (33,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (28,3) ja Läänemaal (25,6).

Joonis 17.

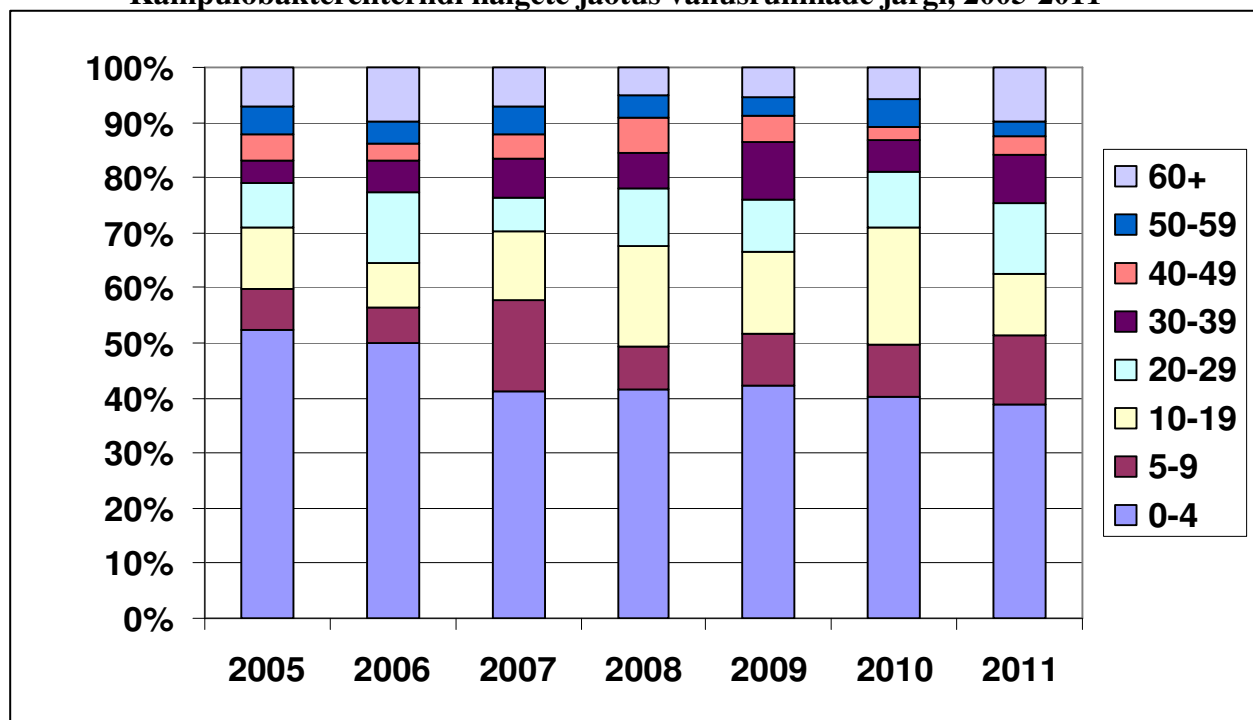
Kampülobakterenteriiti haigestumus maakonniti, 2011 (100 000 el. kohta)

43,9% haigestest olid lapsed vanuses 1–9 aastat, 59,8% haigestest olid meessoost. 45,3% haigestunudest olid koolieelikud, 16,8% – kooliõpilased ja 19,2% – töötavad inimesed. 92,5% juhtude puhul oli tegemist *C. jejuni* (198 juhtu) poolt põhjustatud kampülobakterenteriidiga. Ühel juhul tuvastati *C. lari* ning 6,5% tekitajatest jäi tüpeerimata.

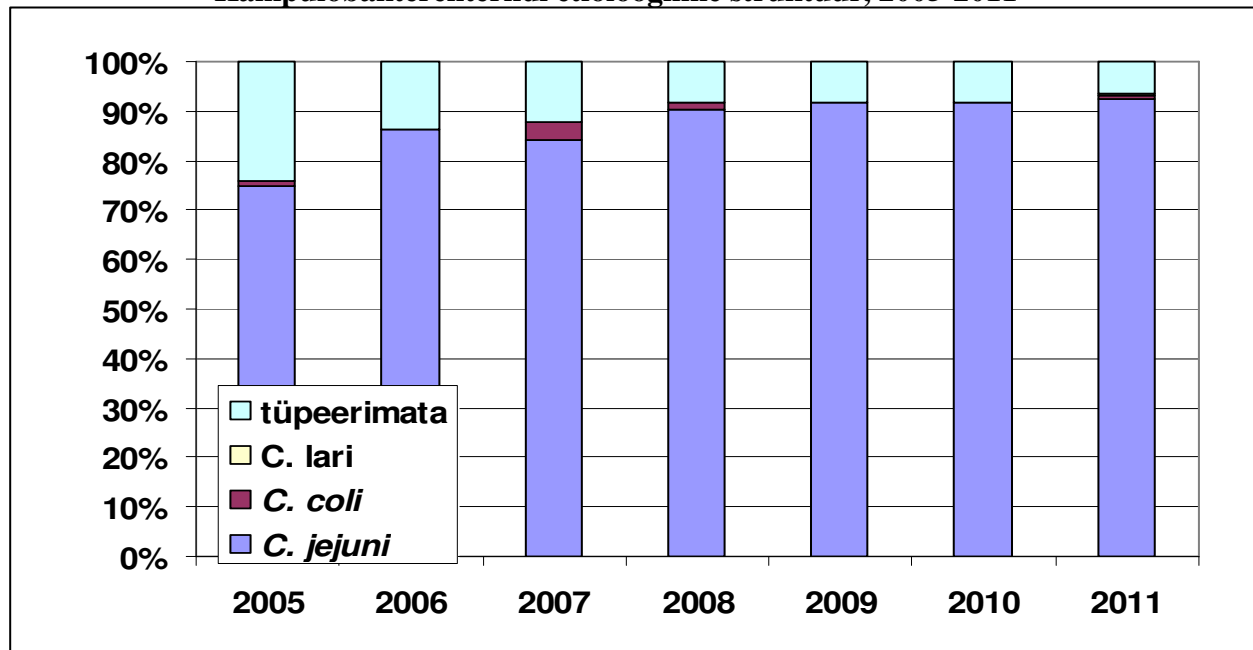
Joonis 18.

Kampülobakterenteriidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2005-2011

Joonis 19.

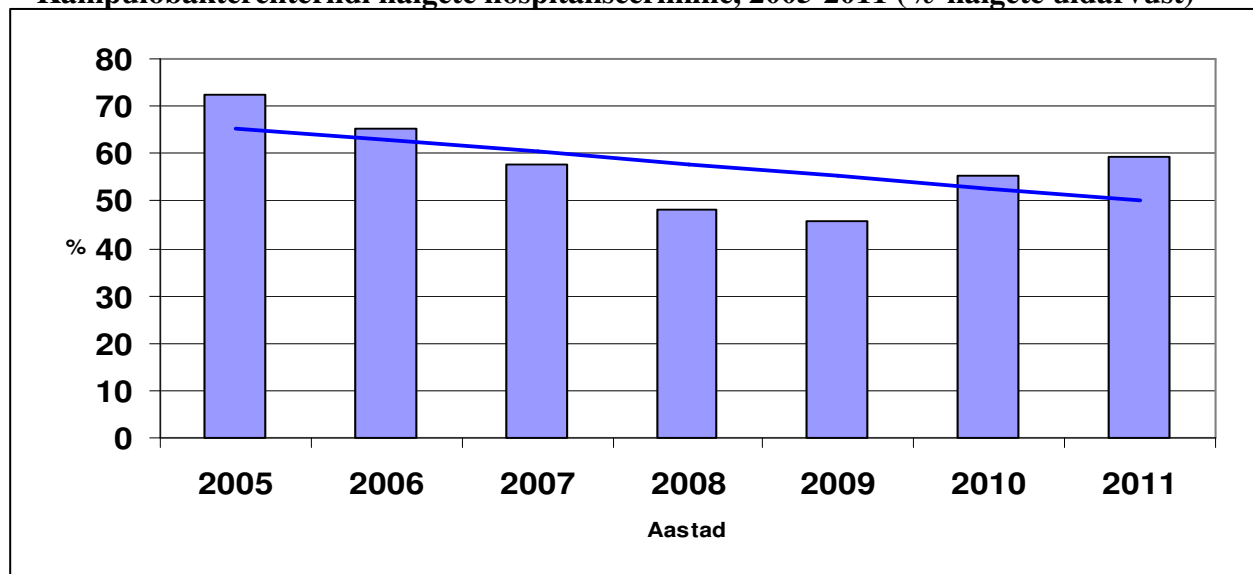
Kampülobakterenteriidi etioloogiline struktuur, 2005-2011

Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, juunist augustini haigestus 34,6% registreeritud haigetest. Esines kaks rühmaviisilist haigestumist kahe haigega. Hospitaliseeriti 59,4% haigetest.

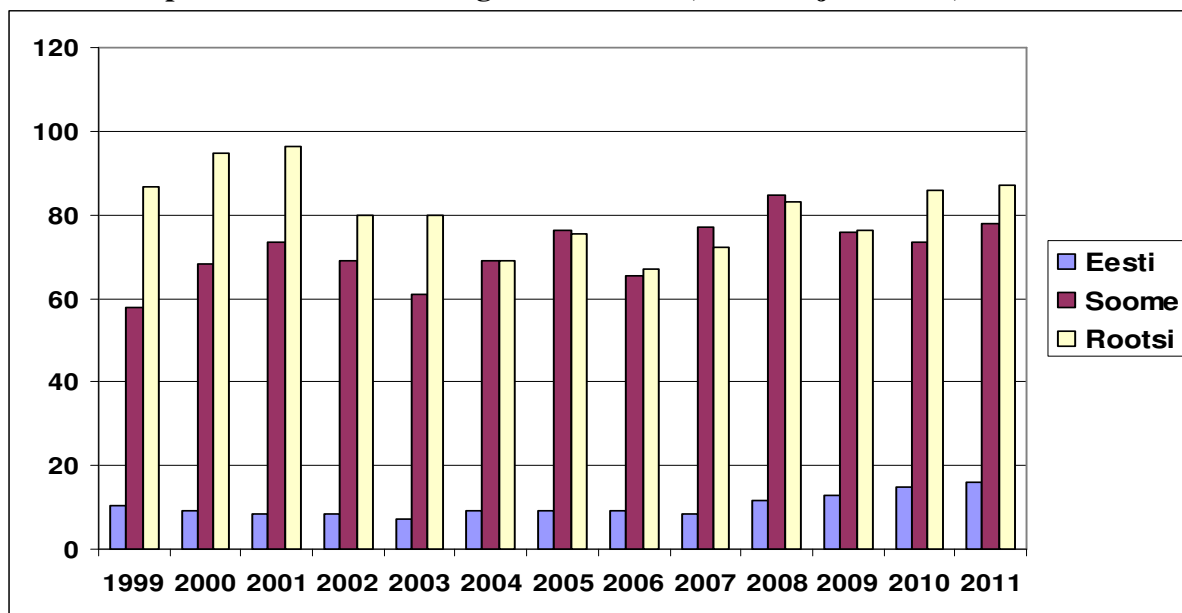
Joonis 20.

Kampülobakterenteriidi haigete hospitaliseerimine, 2005-2011 (% haigete üldarvust)

19 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Austraalias üks, Hiinas üks, Indias kolm, Lätis kaks, Prantsusmaal kaks, Saksamaal üks, Tais kaks, Türgis kaks, Ukrainas üks, Venemaal kolm ja Venezuelas üks).

Joonis 21.

Kampülobakterenteriiti haigestumus Eestis, Soomes ja Rootsis, 1999-2011

Tabel 5.

Campylobacter'i antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2011

Preparaat	Uuritud tüvede %	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Gentamütsiin	30,4	93,8	1,5
Ampitsilliin	29,0	53,2	35,5
Amoksitsilliin/Klavulaanhape	28,5	80,3	9,8
Erütromütsiin	88,3	95,8	2,1
Tetratsükliin	72,9	67,9	28,8
Nalidiksiinhape	12,1	46,2	42,3
Tsiprofloksatsiin	88,8	39,5	57,4

Tabel 6.

Campylobacter'i resistentsus, 2007-2011 (%)

Preparaat	2007	2008	2009	2010	2011
Gentamütsiin	-	-	0,0	-	1,5
Ampitsilliin	-	0,0	0,0	-	35,5
Amoksitsilliin/Klavulaanhape	-	-	0,0	-	9,8
Erütromütsiin	6,5	6,7	0,0	0,0	2,1
Tetratsükliin	21,9	26,5	21,0	20,5	28,8
Nalidiksiinhape	51,2	19,2	45,8	31,2	42,3
Tsiprofloksatsiin	50,0	37,0	49,7	45,7	57,4

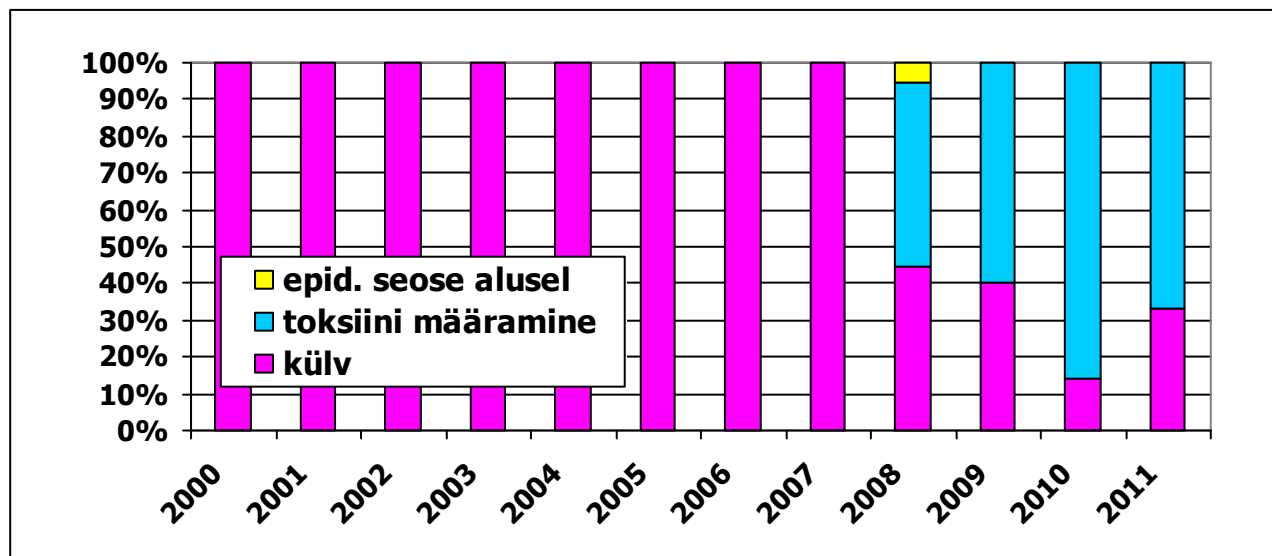
***E. coli* soolenakkus (A04.0-A04.4)**

Registreeriti 9 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,7. 2010. a oli 6 juhtu ehk 0,4 juhtu 100 000 elaniku kohta.

Kuuel juhul on diagnoos kinnitatud *Shiga*-toksiini määramise meetodiga, kolmel juhul - bakterioloogiliselt.

Joonis 22.

E.coli soolenakkuse diagnoosi kinnituse meetod, 2000-2011

Nakkust registreeriti Tallinnas, Harjumaal, Ida-Virumaal, Järvamaal, Läänemaal ja Pärnumaal. Kõrgem haigestumus oli Läänemaal (kaks juhtu ehk 7,3 100 000 el. kohta), Järvamaal (kaks juhtu ehk 5,5 100 000 el. kohta) ja Harjumaal (kaks juhtu ehk 1,6 100 000 el. kohta).

55,5% haigetest olid 1-9-aastased lapsed. 77,8% haigetest olid meessoost, 33,3% - eelkooliealised kodused lapsed. Hospitaliseeriti 77,8% haigetest.

Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

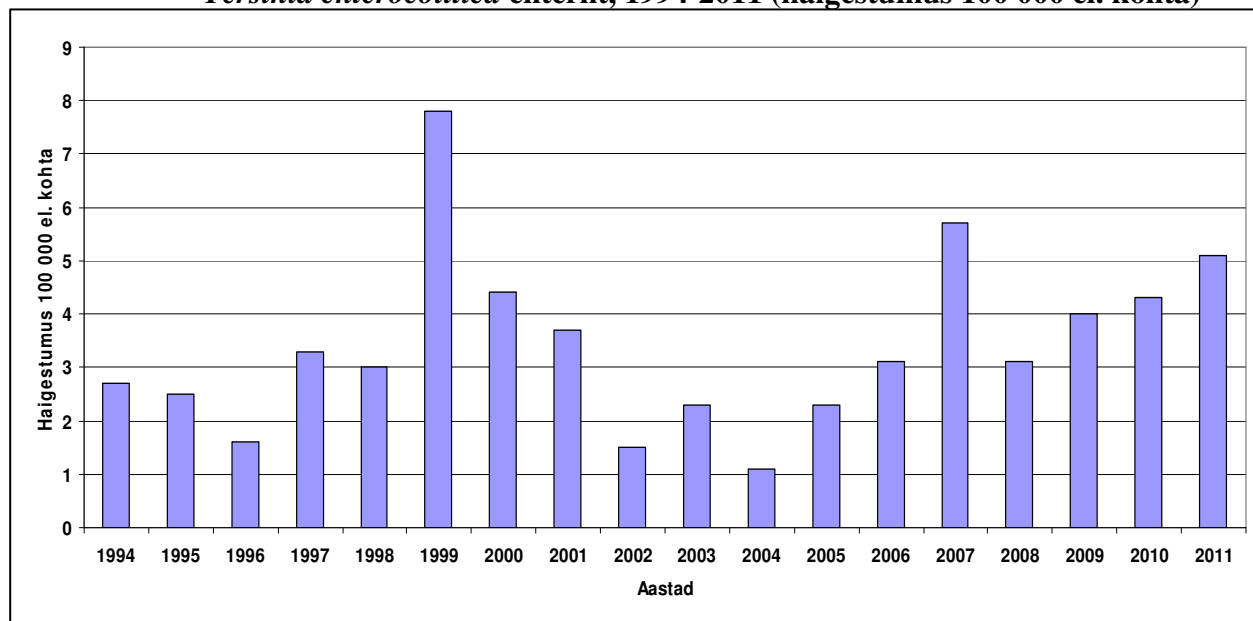
Kõik haiged haigestusid augustist oktoobrini.

Yersinia enterocolitica enteriit (A04.6)

Registreeriti 69 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 5,1 (2010. a oli 58 haiget ehk 4,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 23.

Yersinia enterocolitica enteriit, 1994-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

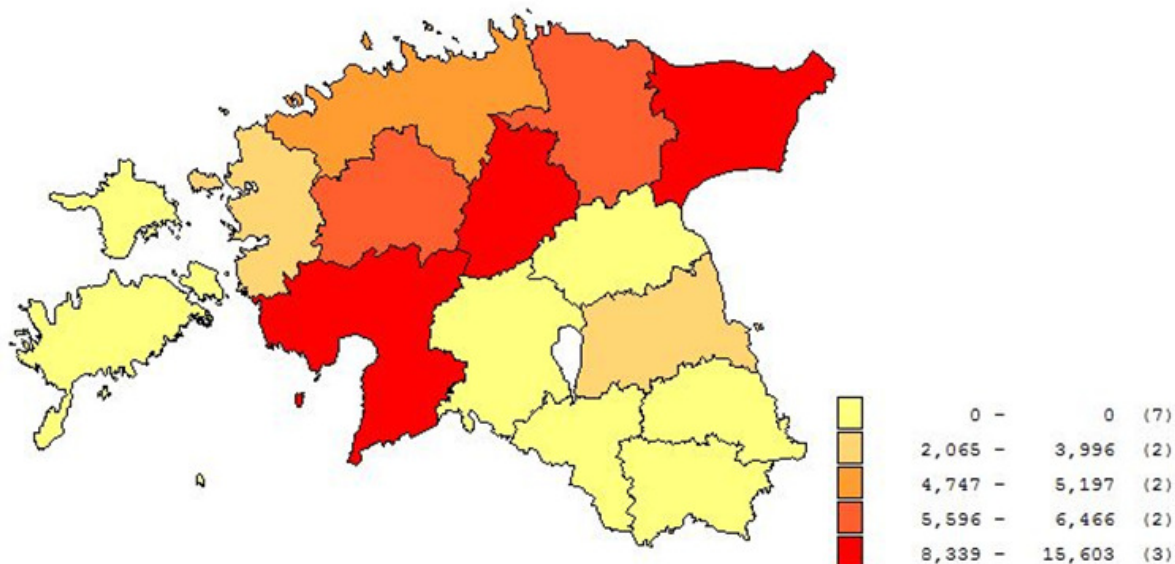
Nakkust registreeriti 8 maakonnas ning Tallinnas. Kõrgem haigestumus oli Järvamaal (13,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (13,6) ning Ida-Virumaal (13,0).

46,3% haigetest olid lapsed vanused 0–4-aastat ning 21,7% - inimesed vanuses 20-39-aastat. 55,1% haigetest oli meessoost, 49,3% koolieelikud ning 23,2% - kooliõpilased. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud.

Kuuel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Egiptuses üks, Rootsis kaks, Saksamaal üks, Soomes üks ja Venemaal üks). Hospitaliseeriti 52,2% haigetest. Maksimalne haigete arv (43,5%) oli maist augustini.

Joonis 24.

***Yersinia enterocolitica* enteriiti haigestumus maakonniti, 2011**

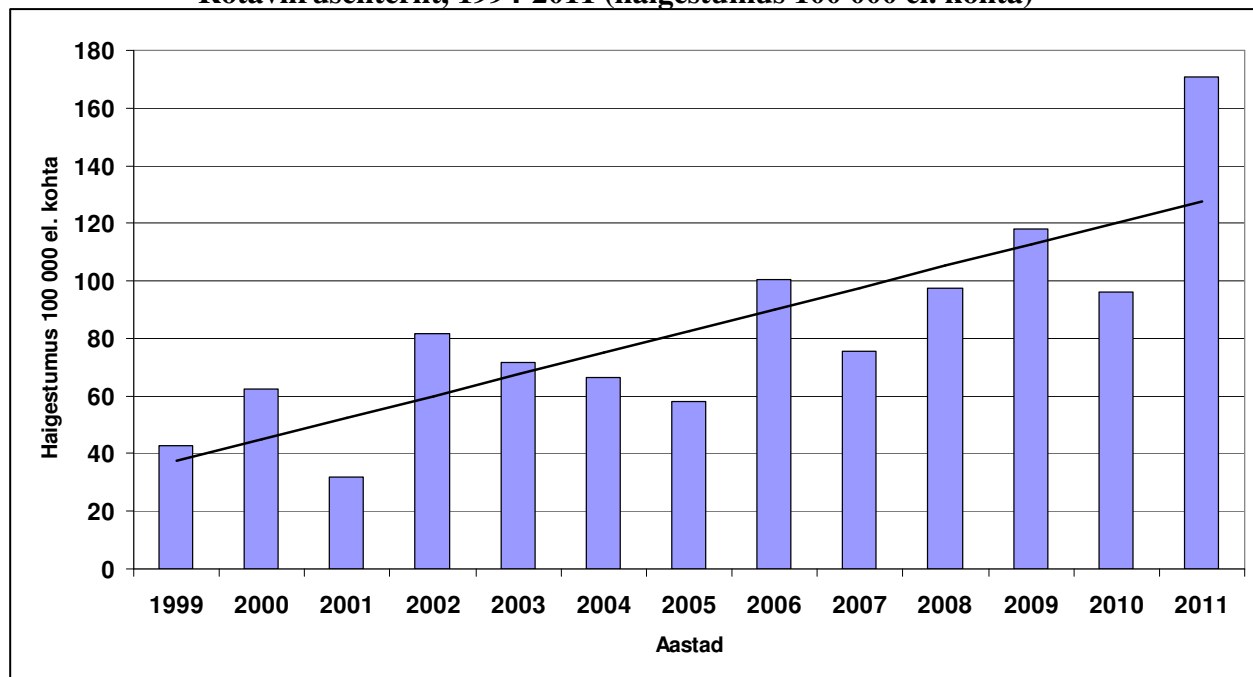

Rotaviirusenteriit (A08.0)

Haigeid registreeriti 2 287, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 170,7. Võrreldes 2010. aastaga suurenes haigestumine 77,4% võrra (2010. a oli 1 289 haiget ehk 96,2 juhtu 100 000 elaniku kohta).

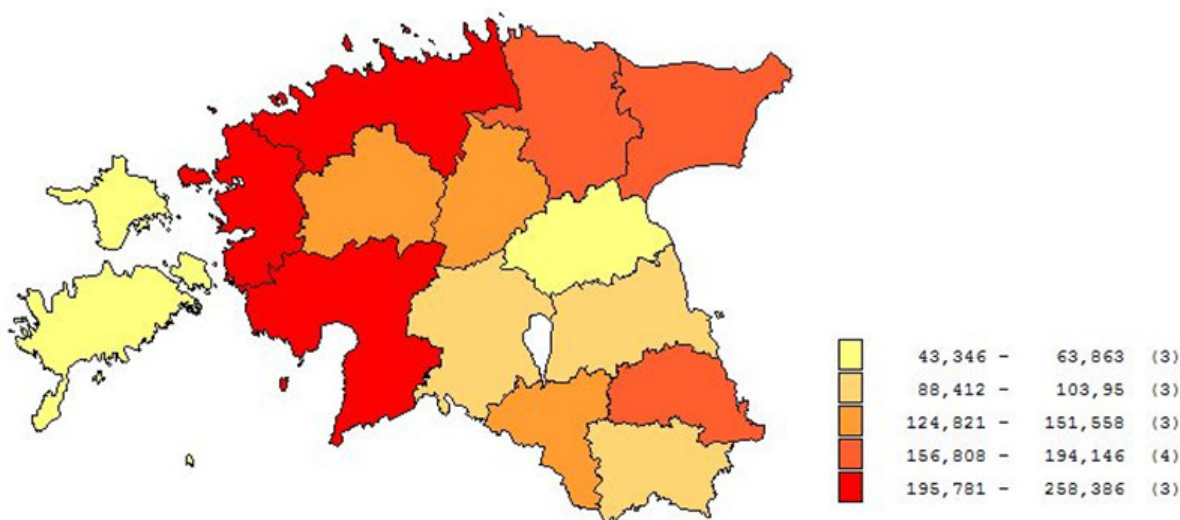
Joonis 25.

Rotaviirusenteriit, 1994-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 26.

Rotaviirusenteriiti haigestumus maakonniti, 2011

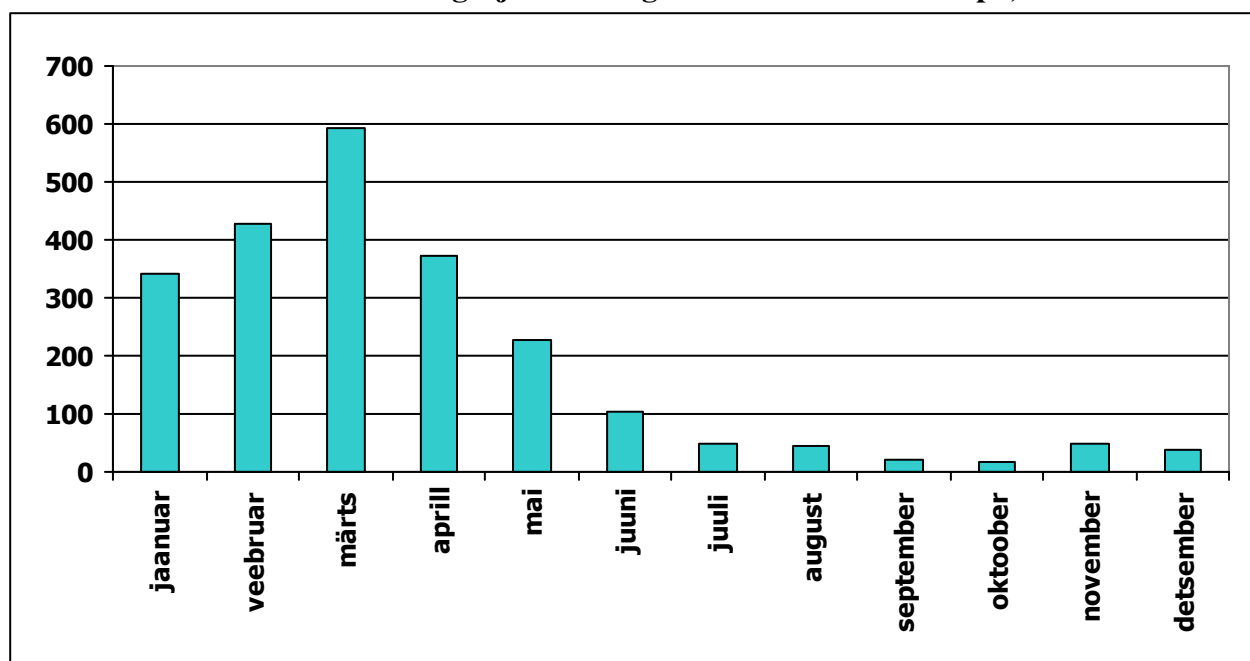

Nakkust registreeriti kõikides maakondades. Kõrgem haigestumus oli Harjumaal (297,3 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (251,1), Tallinnas (194,6) ning Narvas (185,4).

Maksimaalne haigete arv oli talvel ja kevadel, jaanuarist aprillini haigestus 77,0% haigete üldarvust.

Joonis 27.

Rotaviirusenteriidi haigusjuhtude registreerimine kuude kaupa, 2011

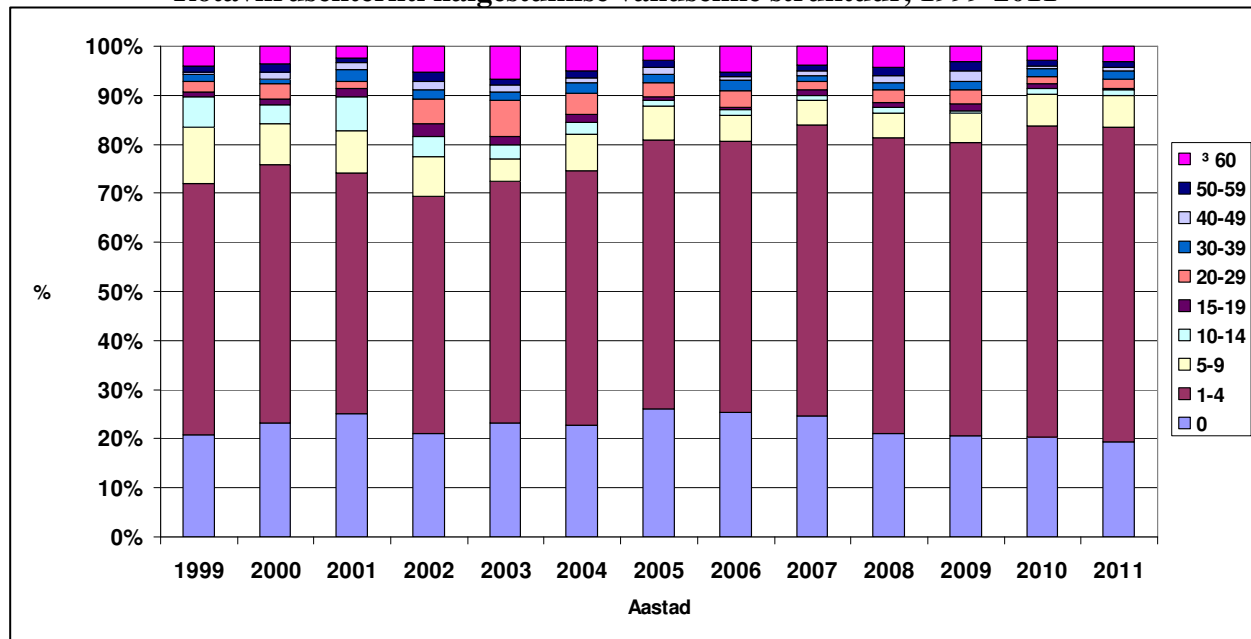
Haigetest 83,5% olid kuni 4-aastased lapsed, enamik haigestunutest olid kodused koolieelikud (59,8%).

Mehi oli 51,5%, naisi – 48,5%.

87,3% rotaviirusenteriidi juhtude üldarvust moodustavad sporaadilised haigusjuhud, 12,7% haigetest registreeriti kolletes 2–5 juhuga. Hospitaliseeriti 88,5% haigetest.

Joonis 28.

Rotaviirusenteriiti haigestumise vanuseline struktuur, 1999-2011

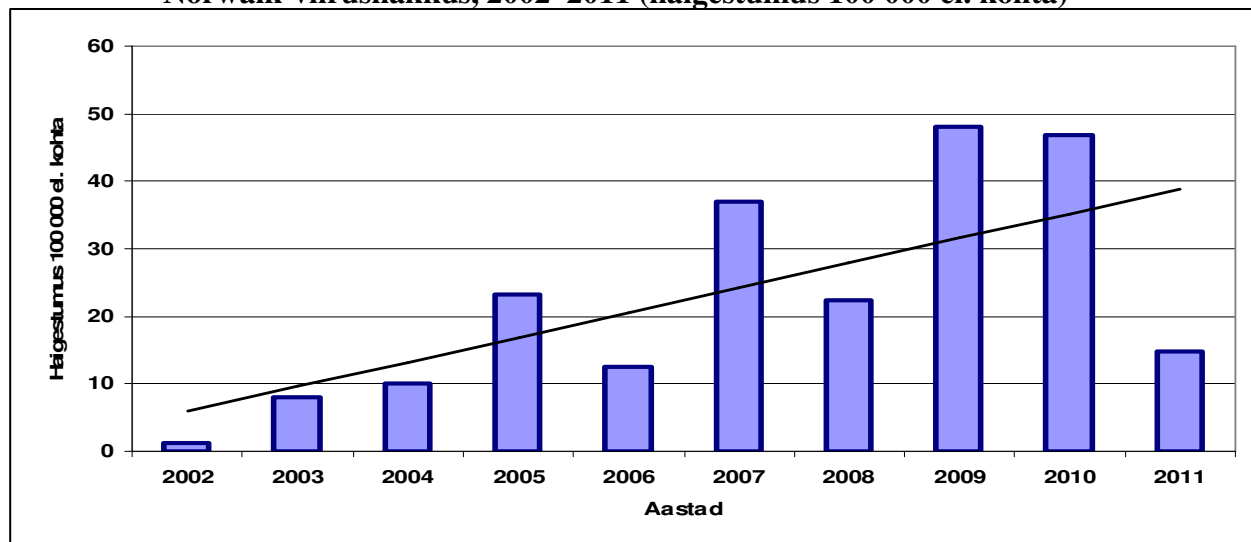
14 juhul toimus nakatumine väljaspool Eestit (Bulgaarias kaks, Egiptuses üks, Hispaanias üks, Itaalias üks, Montenegros üks, Soomes kaks, Suurbritannias üks, Türgis viis).

Norwalk-viirusnakkus (A08.1)

Haigeid registreeriti 201, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 14,8 (2010. a oli 627 haiget ehk 46,8 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 29.

Norwalk-viirusnakkus, 2002–2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

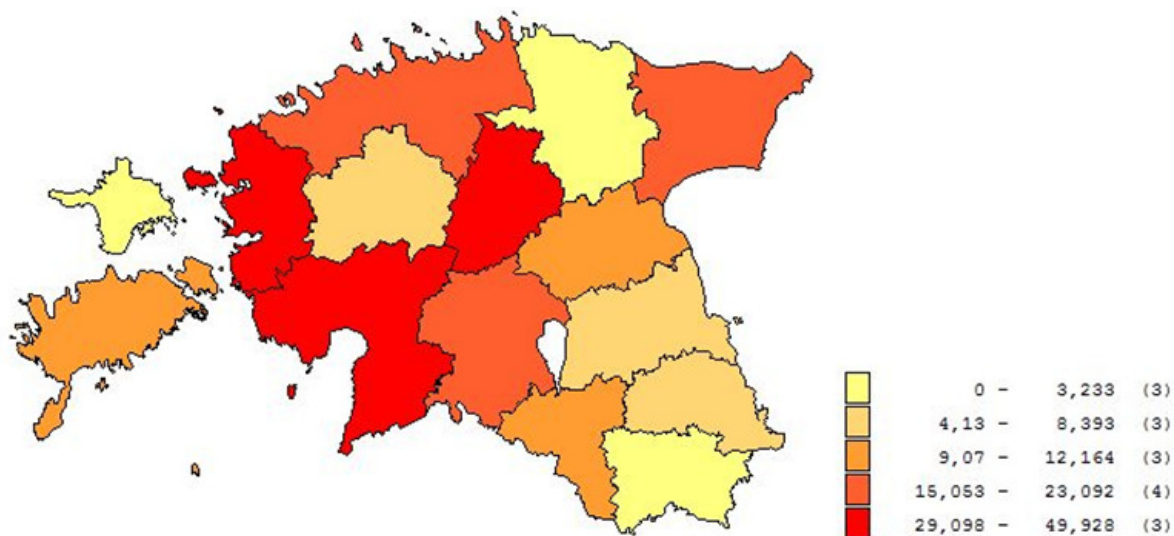

Nakkust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaal ja Võrumaal. Kõrgem haigestumus oli Järvemaal (44,4 juhtu 100 000 elaniku kohta), Läänemaal (32,9) ja Ida-Virumaal (30,9).

80,7% Norwalk-viirusnakkuste üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 15,4% haigetest registreeriti kolletes 2–4 juhuga. Esines üks rühmaviisiline haigestumine 8 juhuga (SPA-s).

Joonis 30.

Norwalk-viirusnakkusesse haigestumus maakonniti, 2011

Haigetest 67,6% olid 0-4-aastased lapsed, enamik haigestunutest olid koolieelsed kodused lapsed (55,7%). Mehi oli 51,2%, naisi – 48,8%.

Hospitaliseeriti 87,6% haigetest. Kolmel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Brasiilias, Bulgaarias, Portugalis). Maksimaalne haigete arv oli novembris-detsembris, mil haigestus 41,3% registreeritud haigetest.

Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkused (A04.8;A05.0;A05.2–A05.8; A08.5; A08.2–A08.3)

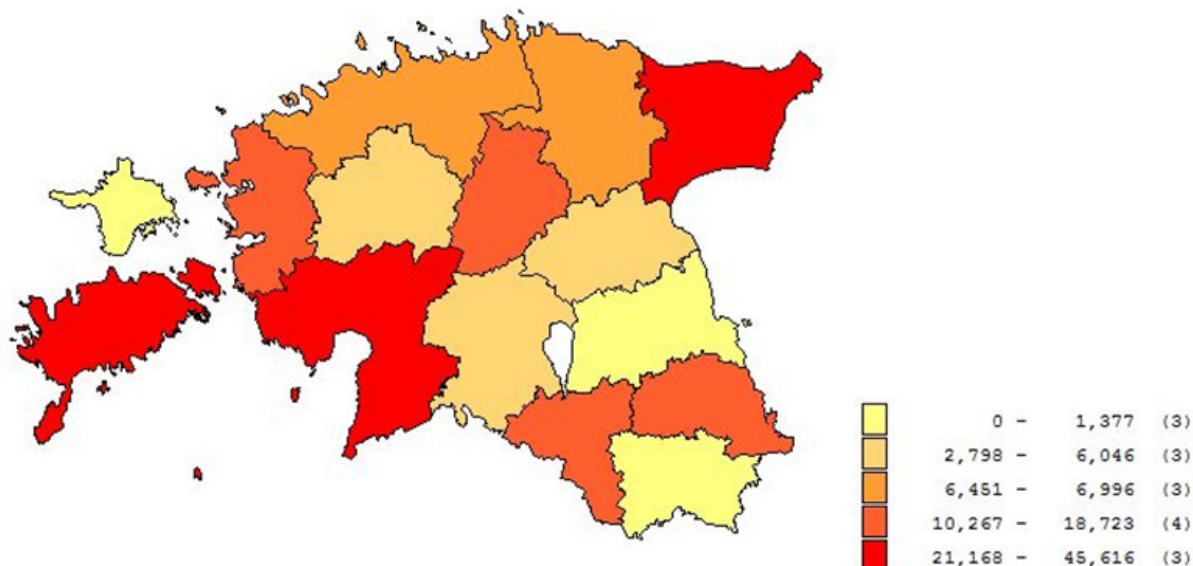
Registreeriti 145 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 10,8 (2010. a oli 238 juhtu ehk 17,8 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkusi registreeriti kõikides maakondades, v. a Hiiumaal ja Võrumaal. Suurem haigestumus oli Saaremaal (43,4 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (36,2) ja Narvas (30,7).

62,1% haigetest olid kuni 4-aastased lapsed. Naissoost haigeid oli 49,0% ja meessoost – 51,0%. 65,5% haigestunutest olid koolieelikud.

Joonis 31.

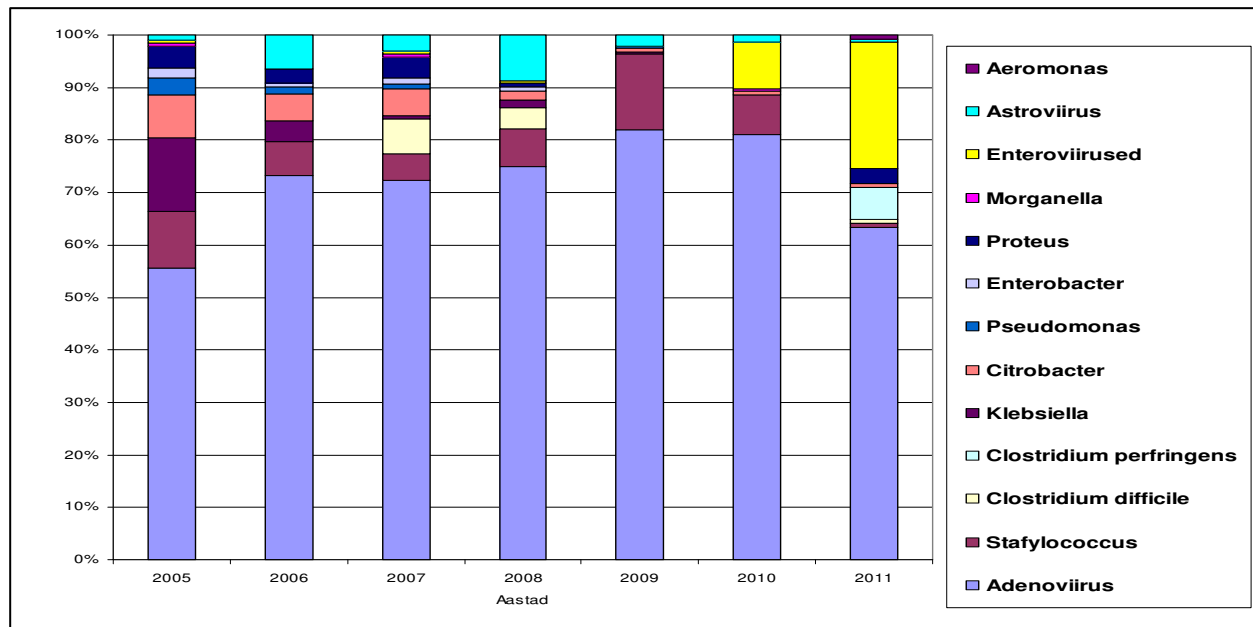
Soole muudesse täpsustatud nakkushaigustesse haigestumus maakonniti, 2011

Etioloogiliselt tuvastati sagedamini järgmisi tekitajaid: 63,4% adenoviirus, 24,1% enteroviirused, 6,2% *Clostridium perfringens*, 2,8% *Proteus mirabilis*. Üksikjuhtudel oli tekitajaks *Aeromonas spp*, astroviiirus, *Citrobacter freundii*, *Clostridium difficile* ja *Staphylococcus aureus*

Joonis 32.

Soole muude täpsustatud nakkushaiguste etioloogiline struktuur, 2005-2011

Kolmel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Brasiilias, Hispaanias ja Indias, kõik adenoviirusenteriidid). Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Hospitaliseeriti 77,9% haigetest.

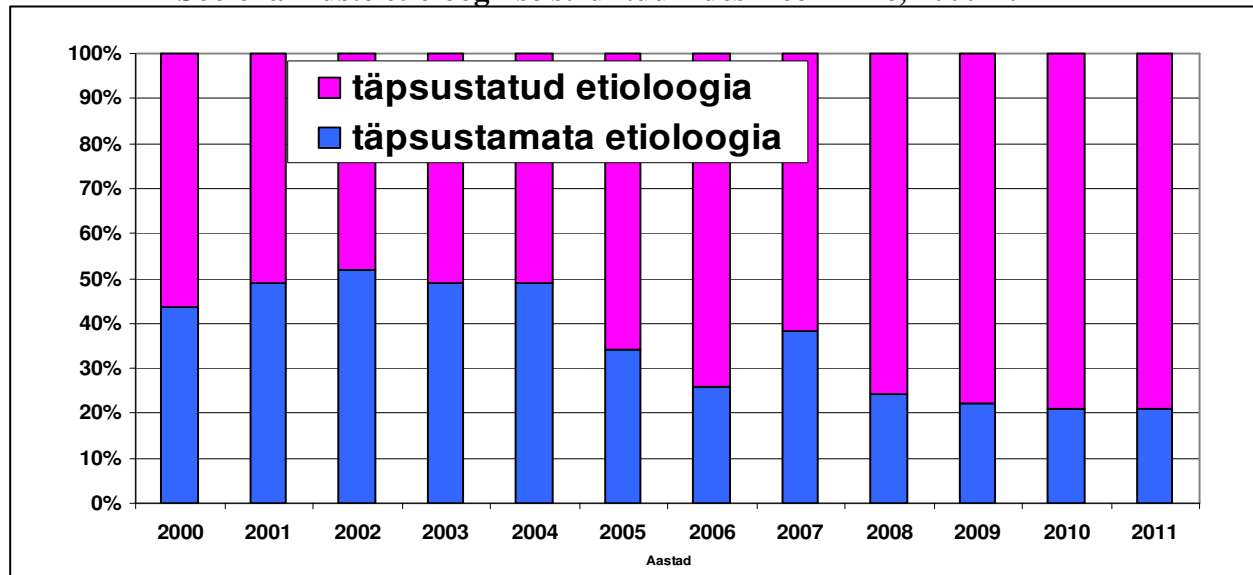
Haigestumise mõõdukas tõus oli sügisel (36,6% haigete üldarvust haigestus augustist novembrini).

Soole täpsustamata bakter- ja viirusnakkused (A04.9; A08.4; A05.9)

Soole täpsustamata nakkused moodustasid 21,1% registreeritud soolenakkuste üldarvust (2010. a – 21,0%). Haigeid registreeriti 958, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 70,6 (2010. a oli 831 haiget ehk 62,0 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 33.

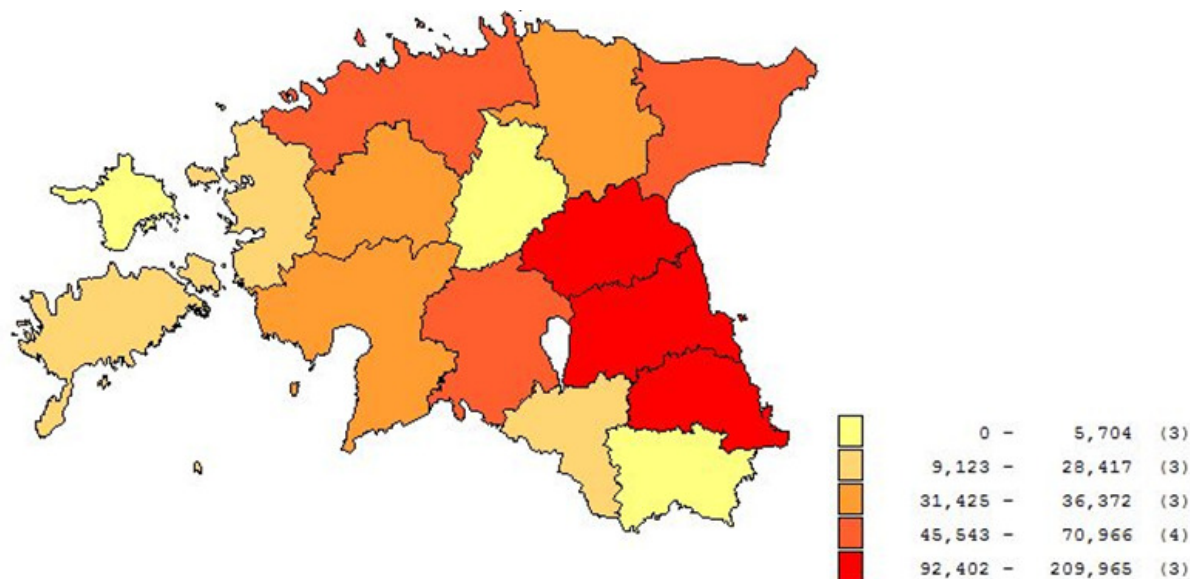
Soolenakkuste etioloogilise struktuuri dešifreerimine, 2000-2011

Haigusjuhte ei registreeritud Hiiumaal ja Järvamaal. Suurem haigestumus oli Tartumaal (203,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Jõgevamaal (130,9) ja Harjumaal (95,5).

Joonis 34.

Täpsustamata etioloogiaga soolenakkustesse haigestumus maakonniti, 2011

64,9% haigetest olid kuni 4-aastased lapsed, naisi oli 51,2% ja mehi 48,8%. 72,4% haigestunutest olid koolieelikud.

91,5% soole täpsustamata bakter- ja viirusnakkuste üldarvust moodustavad sporaadilised haigusjuhud, 7,6% haigetest registreeriti kolletes 2-5 juhuga. Registreeriti üks rühmaviisiline haigestumine 8 haigusjuhuga. Hospitaliseeriti 70,2% haigetest.

11 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Egiptuses üks, Portugalis üks, Saksamaal üks, Soomes kaks ning Türgis kuus).

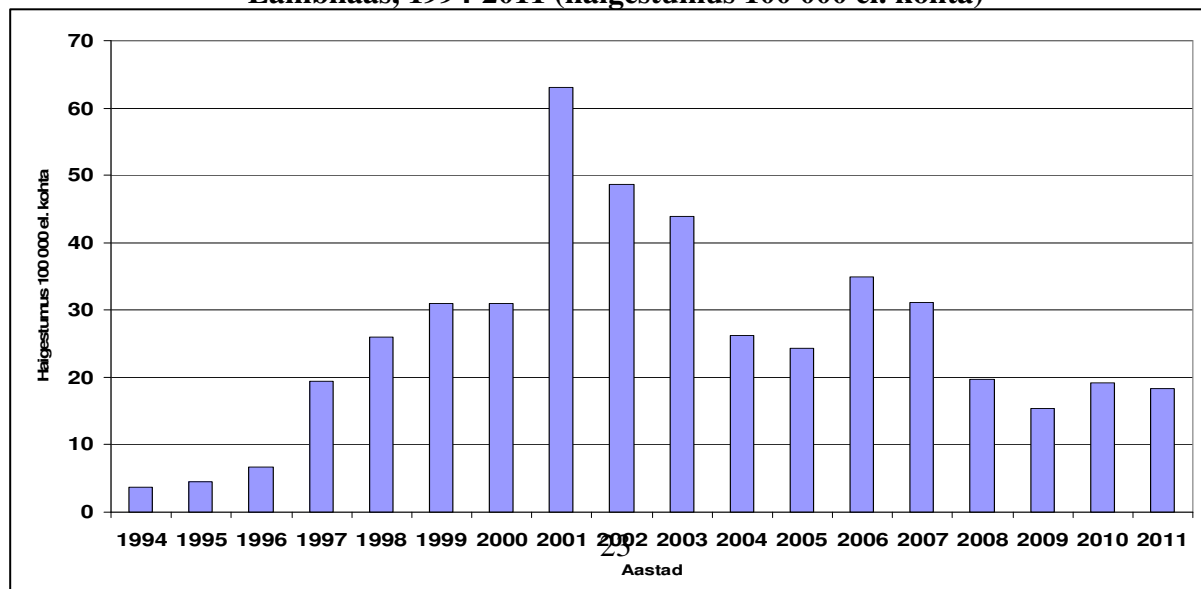
Maksimaalne haigete arv oli talv-kevad perioodil, kui jaanuarist aprillini haigestus 49,3% registreeritud haigestunutest.

Lamblias ehk giardiaas (A07.1)

Registreeriti 245 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 18,3 (2010. a oli 257 juhtu ehk 19,2 juhtu 100 000 elaniku kohta). 244 juhul on diagnoosid laboratoorselt kinnitatud, ühel juhul – kliinilise pildi alusel.

Joonis 35.

Lamblias, 1994-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

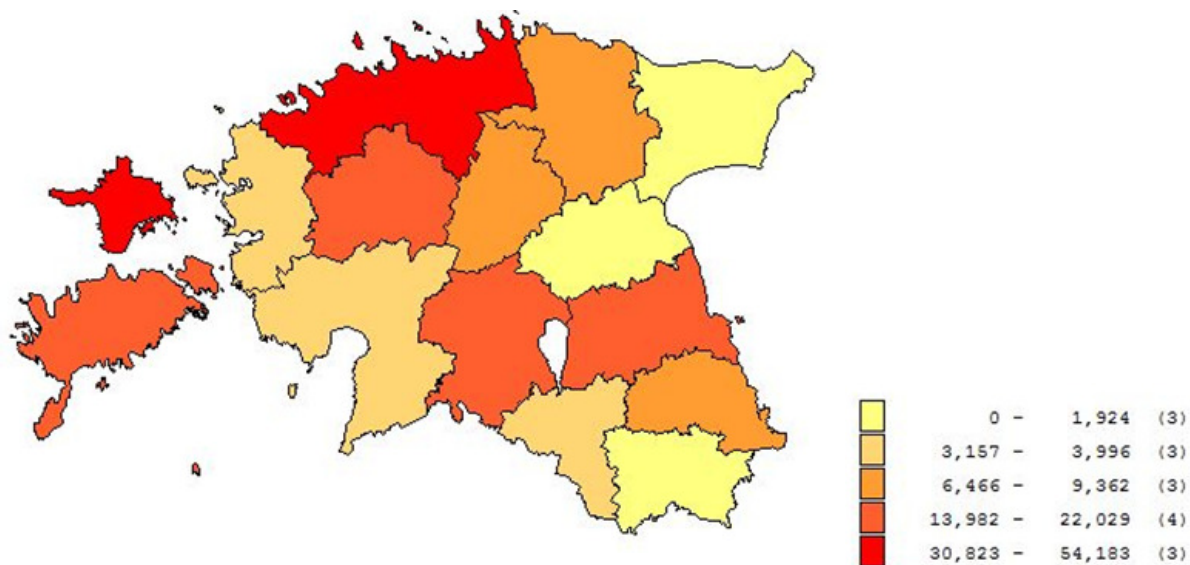
Nakkust registreeriti kõikides maakondades, v. a Jõgevamaal ja Võrumaal. Suurem haigestumus oli Hiiumaal (49,8 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (34,6) ja Tallinnas (32,1).

Haigetest 75,5% olid lapsed vanuses 1–14. Mehi oli 49,0%, naisi 51,0%. 62,9% haigestunudest moodustasid koolieelikud (nii koolieelses lasteasutuses käivad kui ka kodused), 20,8% - koolilapsed.

Maksimaalne haigete arv oli talv-kevad perioodil, kui veebruarist maini haigestus 42,0% registreeritud haigestunudest.

Joonis 36.

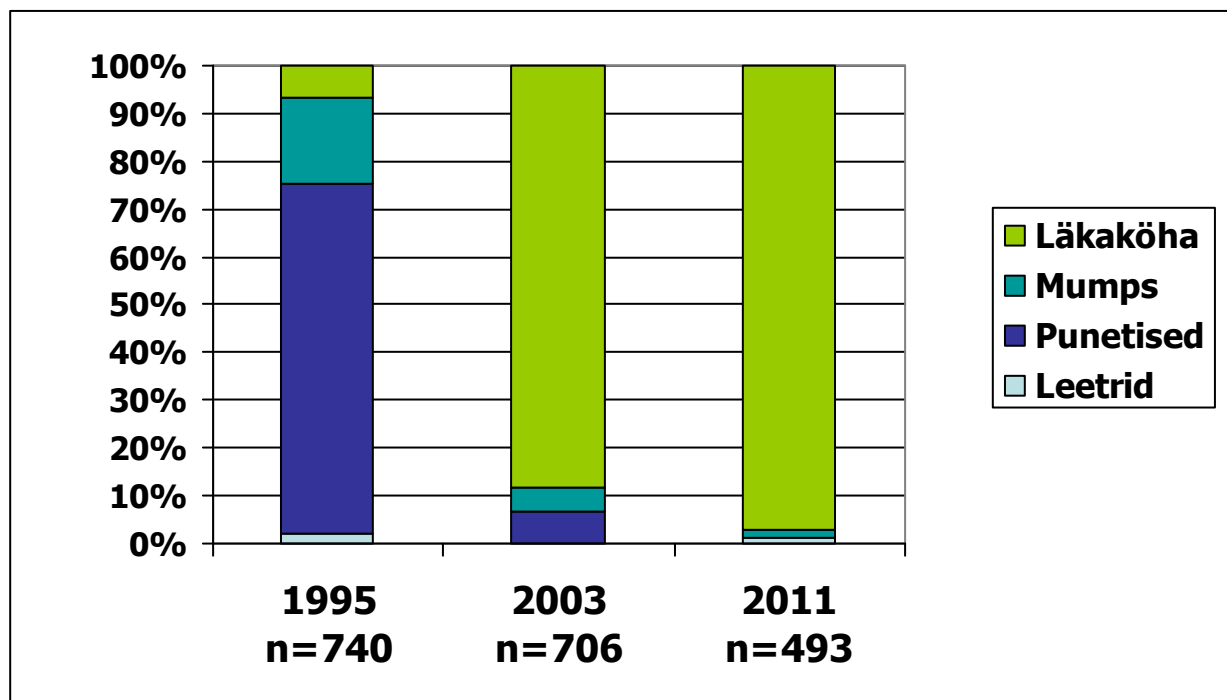
Lambliiaasi haigestumus maakonniti, 2011

Piisknakkushaigused

Joonis 37.

Vaktsiin-välditavad nakkused. Haigestumise struktuur 1995, 2003, 2011

Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused (J06) ja gripp (J10-J11)

2011. aastal registreeriti 178 856 ülemiste hingamisteede ägedate respiratoorsete viirusnakkuste haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 13 346,2 (2010. aastal oli 152 383 juhtu ehk 11 368,3 100 000 el. kohta). Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused moodustasid 87,9% Eestis registreeritud nakkushaigustest.

Haigetest oli mehi 45,8% ja naisi 54,2%. 46,6% moodustasid lapsed vanuses kuni 14 a, 24,9% vanuses 20–39 a. Kõige suurem haigestumus oli Tallinnas (16 179,1 100 000 el. kohta), Harjumaal (15 364,4) ja Ida-Virumaal (14 207,2).

Maksimaalne haigete arv (8 057 juhtu) registreeriti 4. nädalal (2010. aastal – 4 567 juhtu 48. nädalal).

2011. aastal registreeriti 5 488 gripi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 409,5 (2010. aastal oli 1 305 juhtu ehk 97,4 100 000 el. kohta). Haigetest oli mehi 49,2% ja naisi 50,8%. 33,7% haigete üldarvust moodustasid lapsed vanuses 0–14 a, 53,7% haigeid oli vanuses 20–59 a ja 6,5% üle 60-aastaseid. Kõige suurem haigestumus oli Lääne-Virumaal (841,4 100 000 el. kohta), Tallinnas (523,3) ja Viljandimaal (522,8).

Maksimaalne haigete arv registreeriti 5. nädalal – 684 gripijuhtu (2010. aastal – 1. nädalal 317 haigusjuhtu).

Tabel 7.

Gripi vastu vaksineerimine, 2000–2011

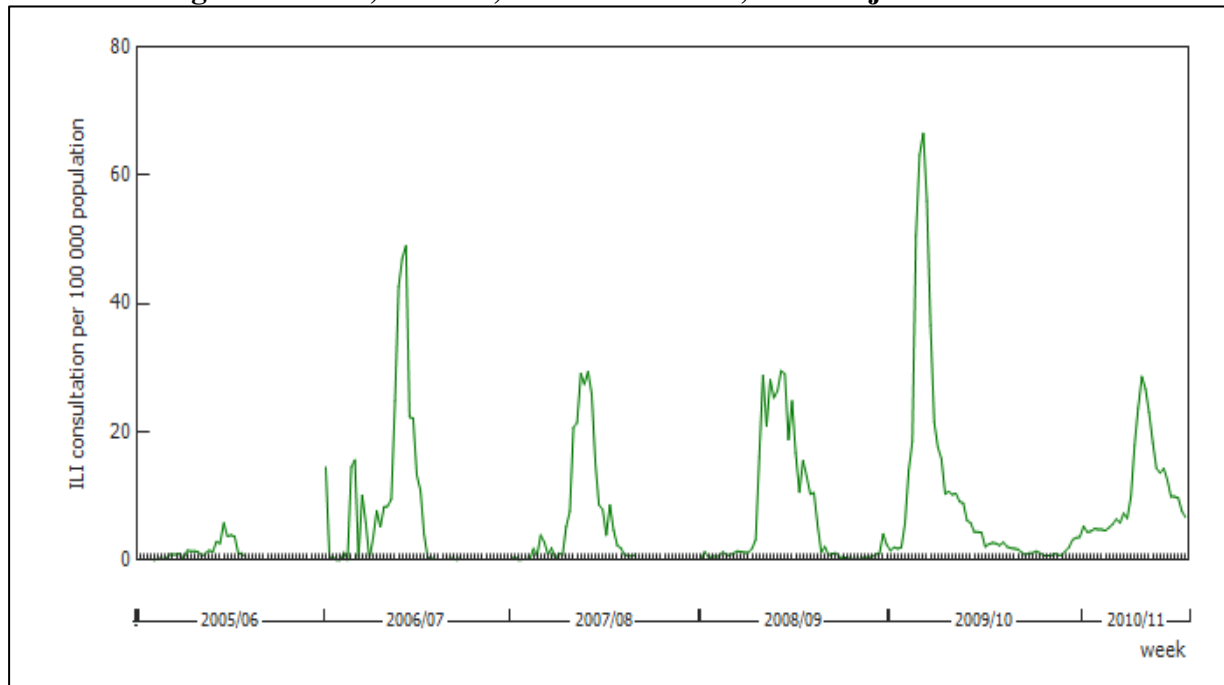
	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Vaksineeritute arv	25601	20685	26854	24066	29277	23648	23983	20750	32666	17375	17119
sh lapsi kuni 14a	1845	1532	2600	2100	2479	1923	1441	2074	3757	1714	1421
Vaksineeritud elanikkonnast %	1,9	1,5	2	1,8	2,2	1,8	1,8	1,5	2,4	1,3	1,3

Gripi hooaeg 2010/2011

Kokku haigestus 2010/2011 hooajal grippi hinnanguliste arvestuste järgi kuni 85 000 inimest. Sel hooajal ei ületanud grippi haigestumus varasemate aastate jooksul jälgitud tavapäraseid gripihooaja näitajaid.

Joonis 38.

Hooegade 2005/06; 2006/07; 2007/08; 2008/09; 2009/10 ja 2010/11 võrdlus

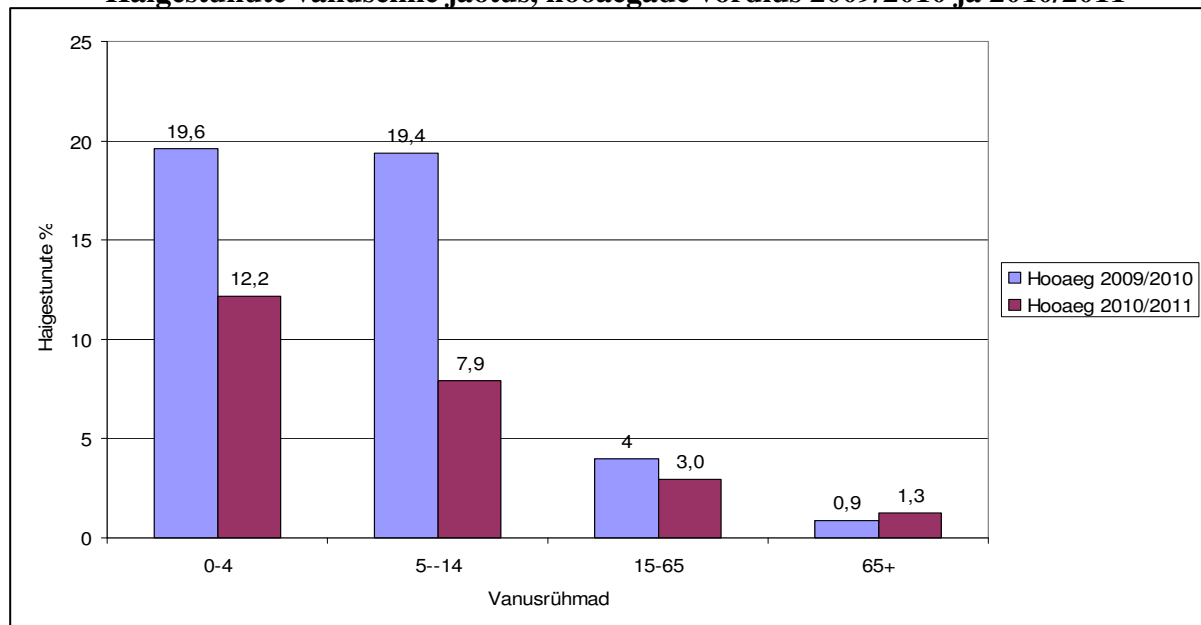

Haigestunute vanuseline jaotus

Haigestumus kõikides vanusrühmades vähenes, kõige olulisemalt kuni 15-aastaste laste seas. Kõikidest 0-4-aastastest lastest põdes grippi 12,2%, 5-14-aastastest lastest - 7,9%, täiskasvanutest vanuses 15-65-aastat haigestus 3% ning üle 65-aastastest - 1,3%. Vanemaealiste elanike hulgas (65 ja vanemad) püsis haigestumine juba teist aastat stabiilselt madalal tasemel, mis veelkord kinnitas teatud immuunsuse säilimisest gripi viiruse vastu vanemaealistel.

Joonis 39.

Haigestunute vanuseline jaotus, hooegade võrdlus 2009/2010 ja 2010/2011

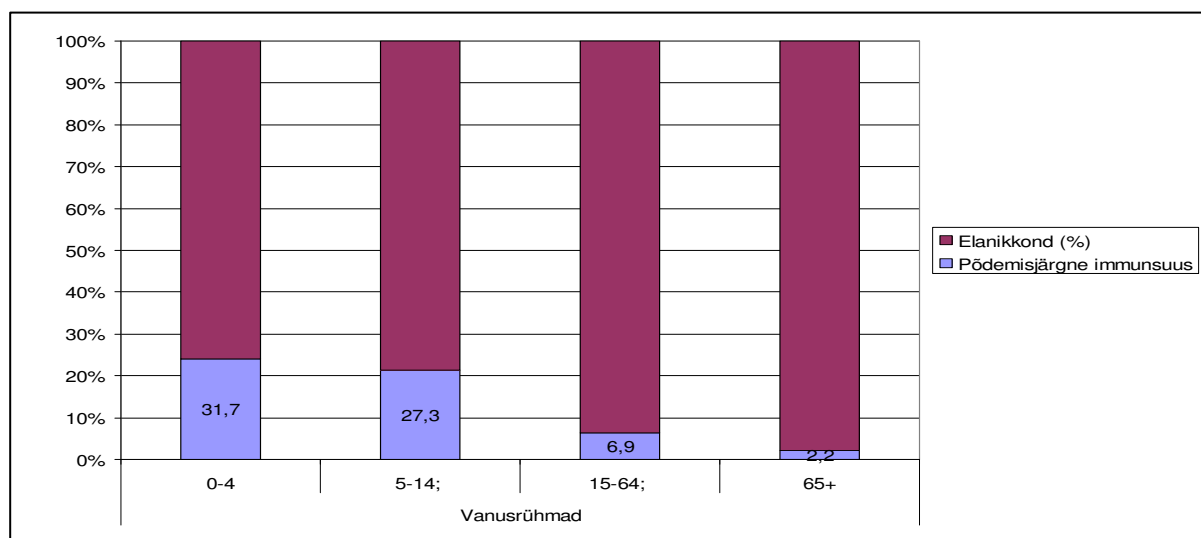
A/H1N1(2009) põdemisjärgne immuunsus

Hinnanguliste arvestuste järgi omavad gripi A/H1N1 (2009) vastast läbipõdemisjärgset immuunsust Eestis 31,7% lastest vanuses 0-4. a, 27,3% vanuses 5-14. a, 6,9% täiskasvanutest vanuses 15-65. a ning 2,2% üle 65-aastastest.

Populatsiooni immuunsuse tase ei sõltu ainult haigust põdenute arvust, vaid ka vaksineeritud inimeste arvust. Eestis on vaksineeritud A(H1N1) gripi vastu 1,3% elanikkonnast mis on liiga väike, et saaks oluliselt mõjutada populatsiooni immuunsustaset.

Joonis 40.

A/H1N1(2009) põdemisjärgne immuunsus, hooajad 2009/2010 ja 2010/2011

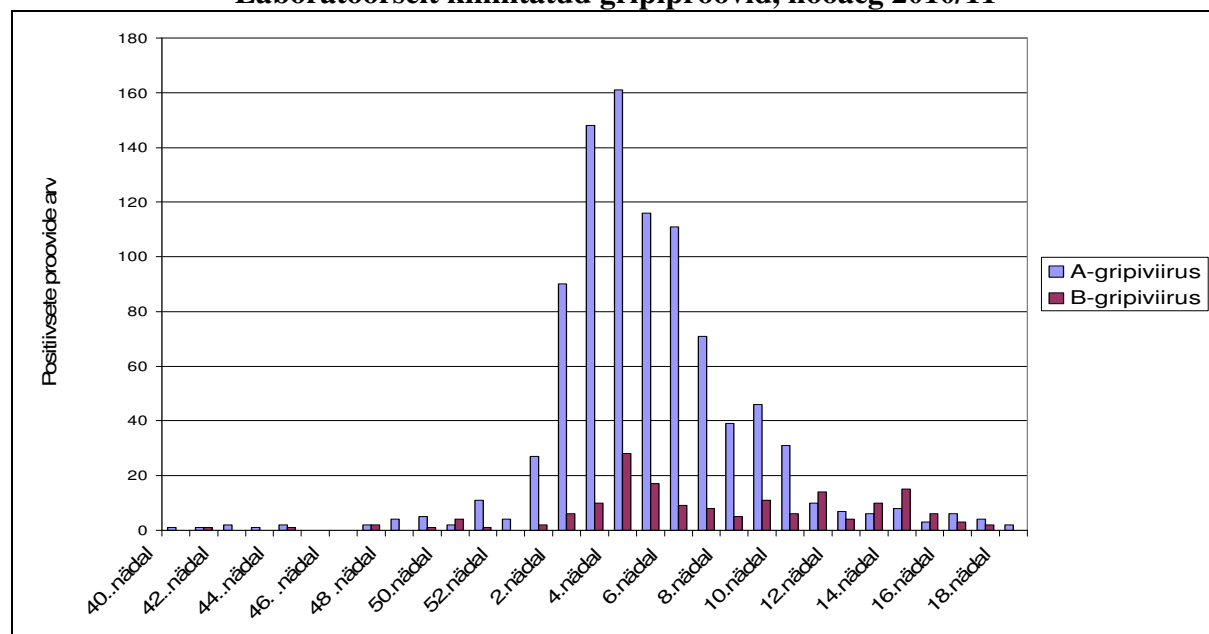

Gripiviiruste etioloogiline struktuur

Pandeemia ajal domineeris A(H1N1) gripiviirus. Selle hooaja seire andmed näitasid, et lisaks hakkasid ringlema ka teised A- ja B-gripiviiruse tüved. Laboratoorse kinnituse sai 1087 A-gripiviiruse proovi, neist 597 H1N1 ja 166 B-gripiviiruse proovi. Täiendavalt läbiviidud A-gripiviiruse alatüpeerimine näitas, et Eestis valitses täielikult A-gripiviiruse alatüüp H1N1(2009) ehk pandeemiline gripiviirus. Kahel juhul leiti A-gripiviiruse alatüüp (H3N2), 225 A-gripiviirust jäi alatüpeerimata. B-gripiviiruste leid oli 5 korda kõrgem kui eelmisel hooajal. Selline omapära on iseloomulik sesoonse gripi epideemiatele.

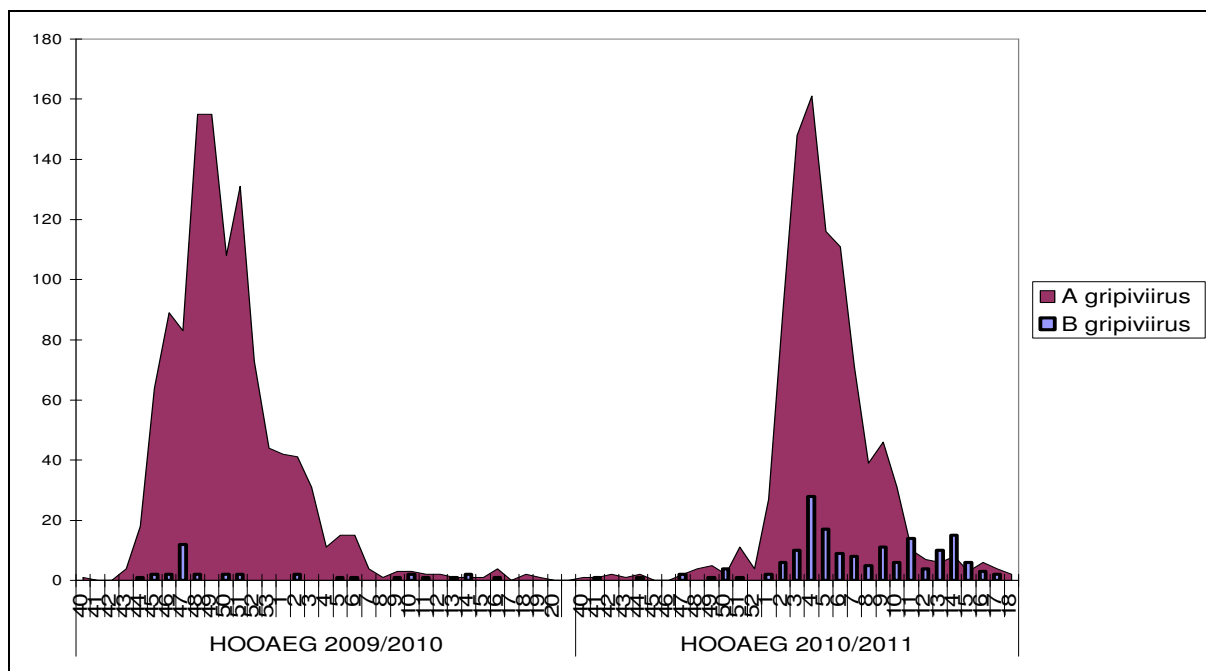
Joonis 41.

Laboratoorselt kinnitatud gripiproovid, hooaeg 2010/11

Joonis 42.

Laboratoorselt kinnitatud gripiproovid, hooegade võrdlus 2009/10 ja 2010/11

Gripi haigestumise raskusaste täiskasvanutel

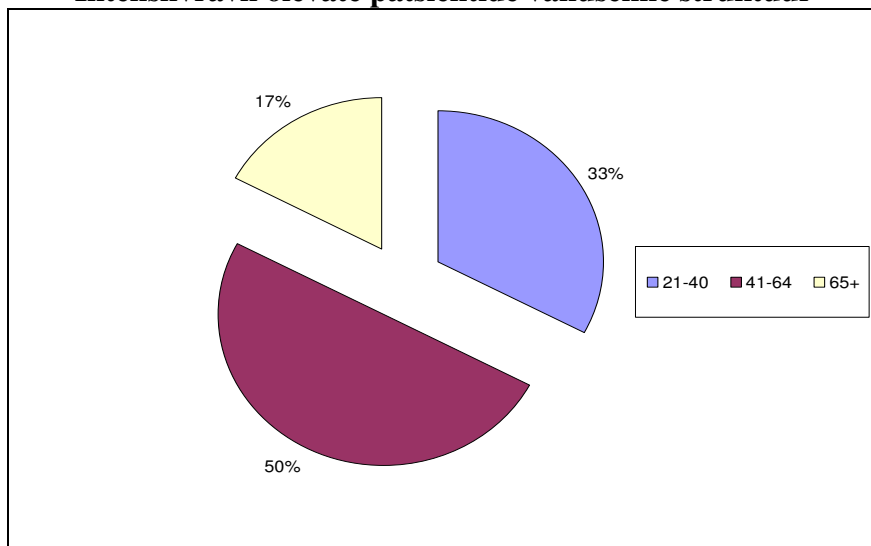
Nelja haigla andmetel vajas alates jaanuarist gripi tõttu intensiivravi kokku 58 inimest vanuses 21 – 87 eluaastat.

Vanuseline struktuur

Intensiivravil olevatest patsientidest 32,8 % olid täiskasvanud vanuses 21.-40. a, 50% olid vanuses 40-64. a ja 17,2%- vanemalised kui 65 ja vanemad.

Joonis 43.

Intensiivravil olevate patsientide vanuseline struktuur

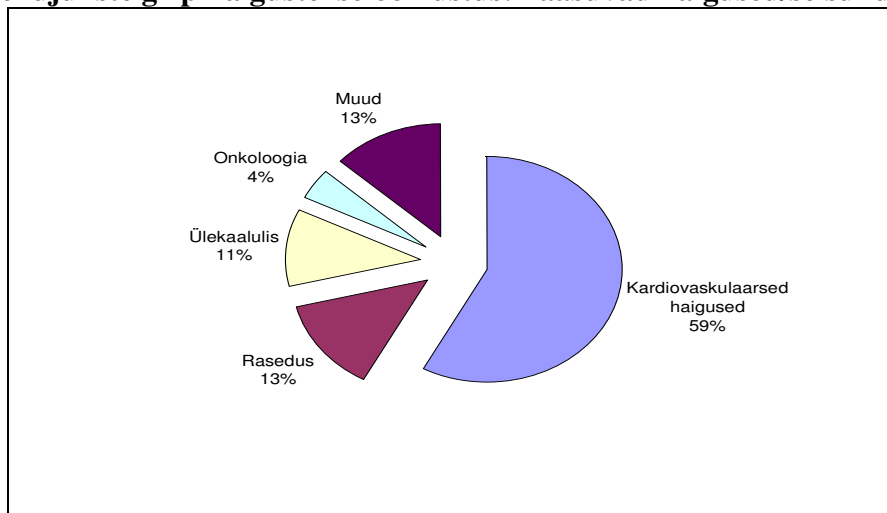
Jaanuarist alates vajas gripi tõttu intensiivravi kokku 58 inimest vanuses 21 – 87-eluaastat, neist riskirühmadesse kuulusid 45 inimest ehk 77,6%, 13 inimesel (22,4%) ei olnud kaasuvaid haigusi või ei ole nendest teada.

Andmed vaktsineerimise kohta kas puudusid või on kindlalt teada, et inimesed ei olnud vaktsineeritud. Arvestades hõlmatuse protsenti, võib eeldada, et kõik intensiivravi vajanud patsiendid olid vaktsineerimata.

Kaasuvatest haigustest/seisunditest olid esikohal kardiovaskulaarsed haigused - 26 (57,8%), neist kahel juhul lisandusid ka kopsu probleemid, kahel -diabeet ning ühel ülekaalulisus. Rasedaid oli 6 (13,3%), ülekaalulisi – 5 (11,1%) onkoloogia – 2 (4,4%). Üksikute juhtudena esines veel muid haigusi.

Joonis 44.

Raskekujuliste gripihaiguste iseloomustus: kaasuvad haigused/seisundid (%)

Hapnikuravi läbi maski said või olid juhtival hingamisel/kunstlikul ventileerimisel 32 patsienti (51,4 %), neist 29 ehk 93,5% olid kaasuvate haigustega.

Risk sattuda gripi tüsistuste tõttu intensiivosakonda on kaasuvate haigustega täiskasvanud patsientidel 79 korda kõrgem, kui eelnevalt tervetel täiskasvanutel.

Surmajuhud

Nelja haigla andmete põhjal on alates jaanuarist gripi tõttu surnud 10 inimest vanuses 29 kuni 82 eluaastat. Kõik kuulusid riskirühmadesse, kõik olid vaktsineerimata. Kaasuvatest haigustest või seisunditest oli kolmel juhul tegemist kardiovaskulaarsete haigustega, üksikjuhtudena lisandusid rasedus, ülekaalulisus, raskekujuline süsteemne luupus ja mesenteriaaltromboos. Kokku suri 10 inimest, neist 2 olid vanuses 65+, ülejäänud vanuses 29-61.

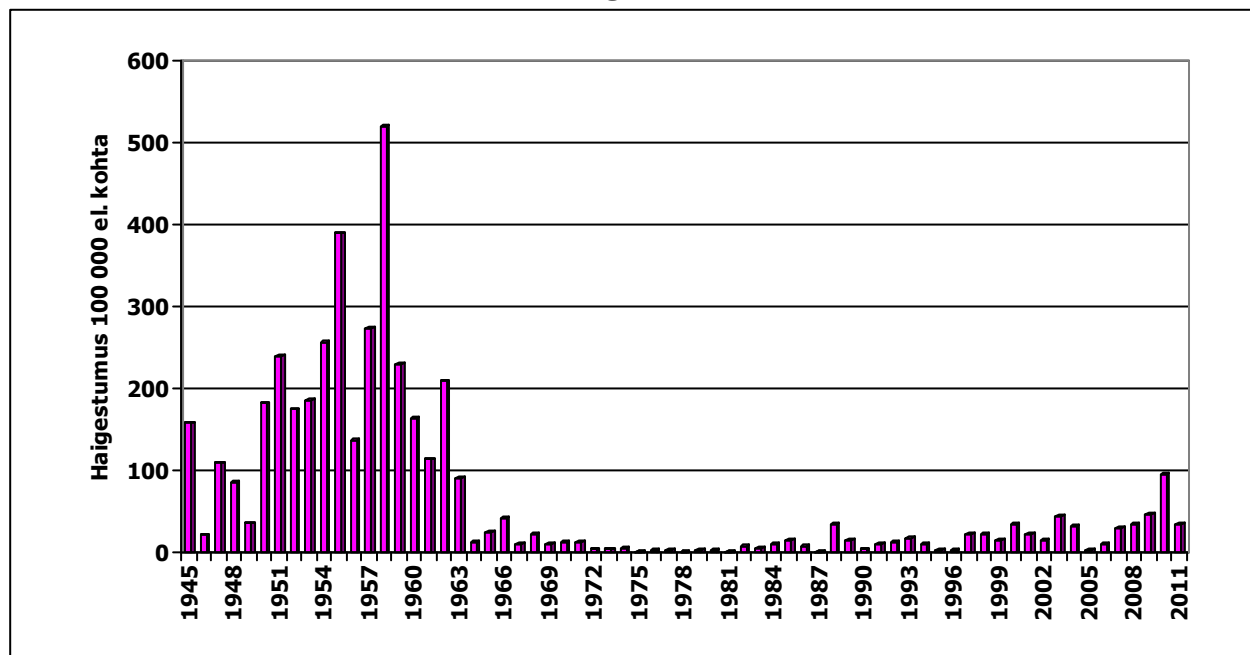
Läkaköha (A37.0)

Registreeriti 478 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 35,7 (2010. a oli 1 295 juhtu ehk 96,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkust registreeriti kõikides maakondades, kõrgem haigestumus oli Ida-Virumaal (161,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tartumaal (58,0) ja Järvamaal (41,6).

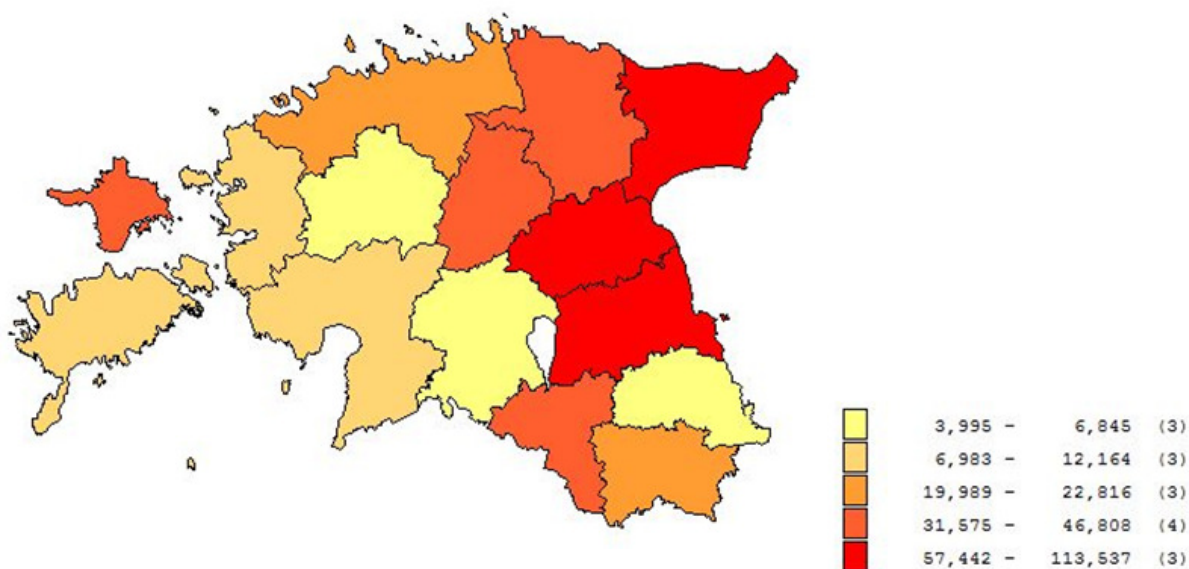
Joonis 45.

Läkaköha, 1945-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 46.

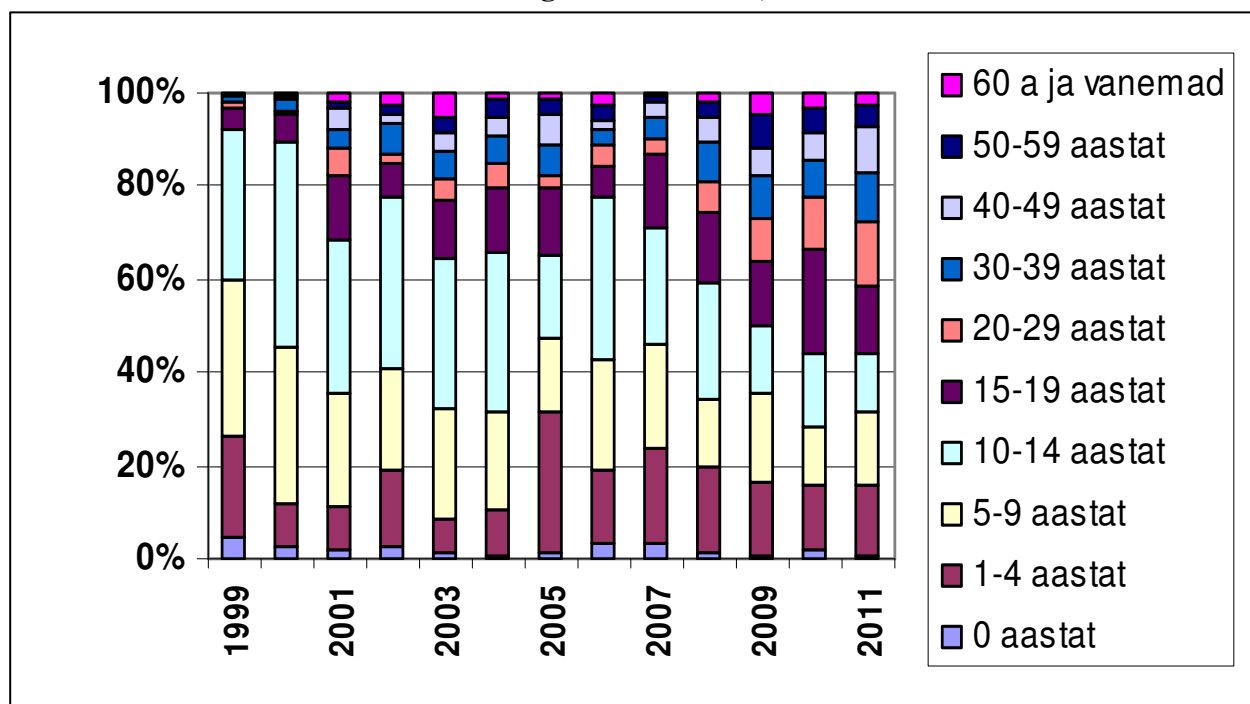
Läkaköhasse haigestumus maakonniti, 2011

Haigestusid peamiselt 1–9-aastased lapsed (30,6%) ja 10–19-aastased noorukid (27,5%%). Koolilapsed moodustasid 32,8%, töötavad isikud – 29,5% ja koolieelikud – 26,7% haigete üldarvust. Haigestunutest oli naised 65,3%, mehed – 34,7%.

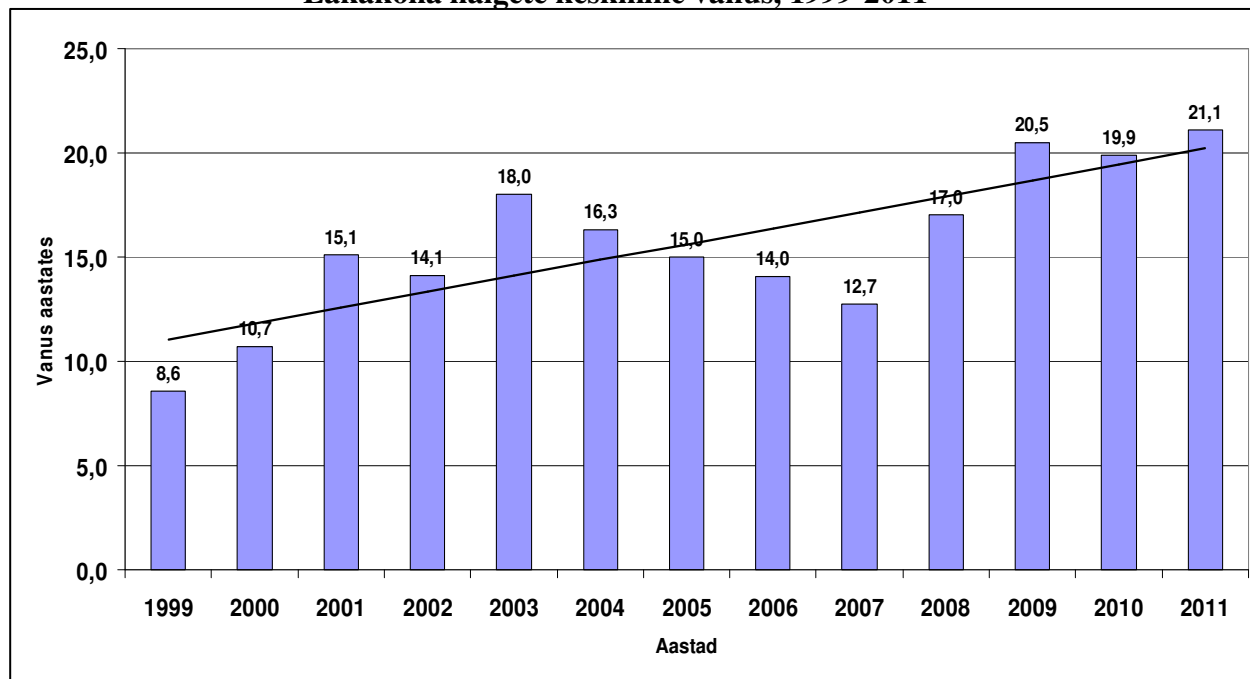
Joonis 47.

Läkaköhasse haigestunute vanus, 1999–2011

Joonis 48.

Läkaköha haigete keskmine vanus, 1999-2011

Sporaadilised haigusjuhud moodustasid 86,8% üldarvust. 10,5% haigestest registreeriti kolletes 2-6 juhuga. Registreeriti üks rühmaviisiline haigestumine 13 haigusjuhuga. Kahel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Hispaanias ja Soomes). Kõrgeim haigestumine oli talvel, jaanuaris-veebuaris (registreeriti 43,5% haigestest). Hospitaliseeriti 4,0% haigestest.

Haigestest oli 57,1% isikut vaktsineeritud.

Tabel 8.

Immuniseeritud l kak ha haigete intervall viimase kaitsepookimise ja haigestumise vahel, 2011

	1 nädal	2 nädalat	3 nädalat	1 kuu	2-6 kuud	7-12 kuud	1 aasta	2 aastat	3 aastat	4 aastat	5 aastat	6 aastat	�ile 6 aasta	Teadmata	KOKKU
1 doos													1	1	2
2 doosi						1									1
3 doosi						2	10			1	1		8	3	25
4 doosi	1				11	4	17	17	17	21	2	5	86	9	190
5 doosi					2	2	10	7		2	1				24
Teadmata dooside arv					1	1						1	4	24	31
KOKKU	1	0	0	0	14	10	37	24	17	24	4	6	99	37	273

Tabel 9.

Laste immuniseerimine l kak ha vastu, 2011 (%)

	Vakts-tud 7k.-10a.	Vakts-tud 2a.	Alal. v/n 0-10a.	I revakts. 2-10a.	II revakts. 7-10a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-10a
KOKKU	96,3	94,8	0,1	93,9	87,6	2,4
Tallinn	95,0	93,4	0,1	91,2	80,9	3,2
Harjumaa	95,1	93,1	0,1	91,5	89,4	2,9
Hiiumaa	97,0	98,6	0,2	97,3	97,7	3,0
Ida-Virumaa	98,3	98,5	0,2	97,1	89,5	0,7
Narva	97,5	95,7	0,1	94,7	91,2	1,6
J�gevala	98,6	97,6	0,0	97,9	94,1	0,9
Järvamaa	97,8	96,8	0,1	96,6	89,5	1,8
Läänemaa	98,2	96,2	0,3	96,5	93,1	1,0
Lääne-Virumaa	97,4	96,9	0,2	96,3	89,8	1,3
Põlvamaa	97,4	98,9	0,0	96,7	90,4	1,7
Pärnumaa	95,1	92,0	0,2	94,1	91,2	2,4
Raplamaa	98,5	98,3	0,1	98,0	95,8	1,4
Saaremaa	97,6	97,2	0,2	95,7	91,6	1,5
Tartumaa	97,2	95,6	0,1	96,4	88,1	2,2
Valgamaa	96,7	97,2	0,2	95,0	91,5	2,5
Viljandimaa	97,5	97,6	0,1	96,9	93,6	1,6
Võrumaa	97,6	94,5	0,2	96,2	92,6	1,5

Difteeria (A36)

2011. a ei registreeritud difteeria haigusjuhte. Difteeria tekitaja suhtes uuriti 783 tonsilliidihaiget.

Tabel 10.

Laste immuniseerimine difteeria ja teetanuse vastu, 2011 (%)

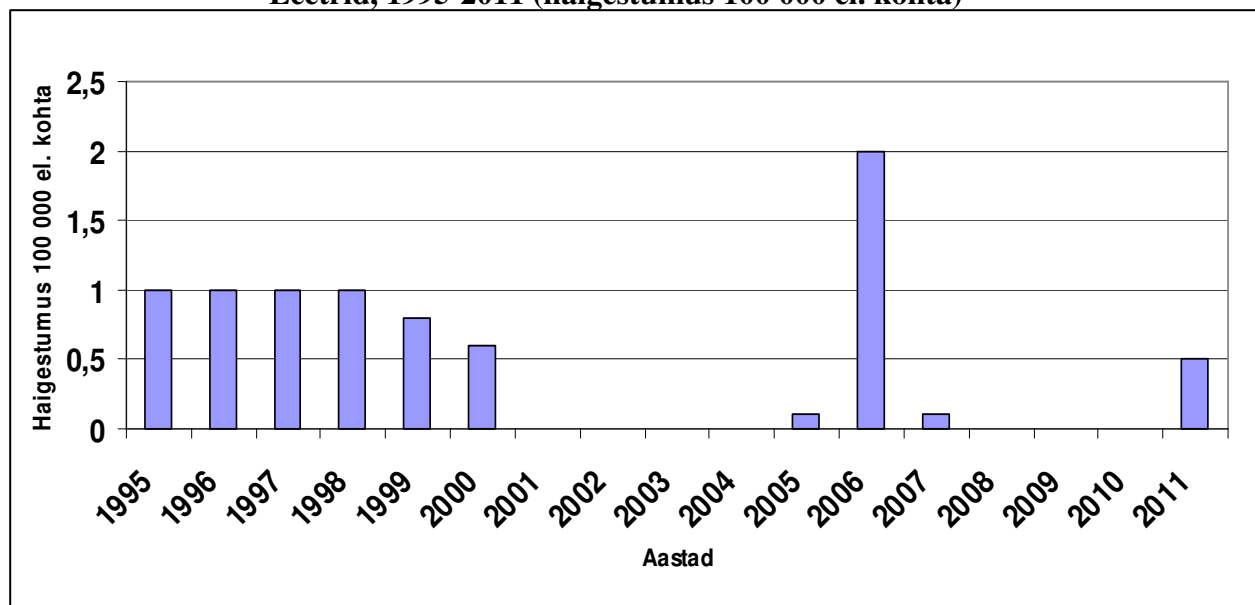
	Laste arv	Vakts-tud 2a	Vakts-tud 7k.-14a.	I rev. 2-14a.	II rev. 7-14a.	Alal. v/n 0-14a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-14a
KOKKU	202039	94,9	97,1	95,4	90,3	0,1	1,9
Tallinn	65892	93,4	95,9	93,1	88,4	0,1	2,7
Harjumaa	22947	93,2	96,1	93,5	93,4	0,1	2,4
Hiiumaa	1234	98,6	97,7	97,9	97,9	0,0	3,0
Ida-Virumaa	11481	98,5	98,8	98,1	51,3	0,0	0,6
Narva	9110	95,7	98,1	96,0	94,7	0,1	1,3
Jõgevamaa	4522	97,6	99,0	98,5	97,8	0,0	0,7
Järvamaa	4752	96,8	97,9	97,2	95,1	0,1	1,6
Läänemaa	3277	96,2	98,3	97,1	95,2	0,4	1,0
Lääne-Virumaa	9622	97,0	98,1	97,3	94,4	0,1	1,0
Põlvamaa	3798	98,9	98,1	97,6	96,6	0,0	1,3
Pärnumaa	12998	93,7	96,8	95,1	93,8	0,1	1,9
Raplamaa	5220	98,3	98,9	98,6	97,9	0,1	1,1
Saaremaa	4546	97,2	98,3	97,0	95,2	0,1	1,2
Tartumaa	25962	95,6	97,8	97,1	94,1	0,1	1,8
Valgamaa	4542	97,2	97,5	96,4	94,8	0,2	1,9
Viljandimaa	7097	97,6	98,1	97,7	96,4	0,1	1,2
Võrumaa	5039	94,5	98,1	97,2	98,7	0,2	1,2

Leetrid (B05)

Registreeriti 7 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,5 (2010. a haigusjuhte ei olnud). Kõik diagnoosid püstitati seroloogilise uuringu alusel. Leetrite laboratoorse seire raames uuriti 148 vereseerumi proovi.

Joonis 49.

Leetrid, 1995-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigust registreeriti Tallinnas (1,0 100 000 el. kohta), Harjumaal (0,8) ja Tartumaal (1,3). 28,6% haigetest olid lapsed vanuses 1–4 a, 42,8% - isikud vanuses 20-39-aastat ning 28,6% - isikud vanuses 40-49 a. Mehi oli 71,4%, naised – 28,6%. Koolieelikud moodustasid 28,6% haigete üldarvust, töötavad isikud – 57,1% ja üliõpilased – 14,3%.

Viiel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Hispaanias kaks, Itaalias üks, Prantsusmaal üks ja Soomes üks). Tekkis üks kolle kahe haigusjuhu (sissetoodud ja sellega seotud kohalik juht). Hospitaliseeriti 71,4% haigetest. Kõik haiged haigestusid märtsis-juunis, maksimaalne haigete arv oli märtsis (57,1%).

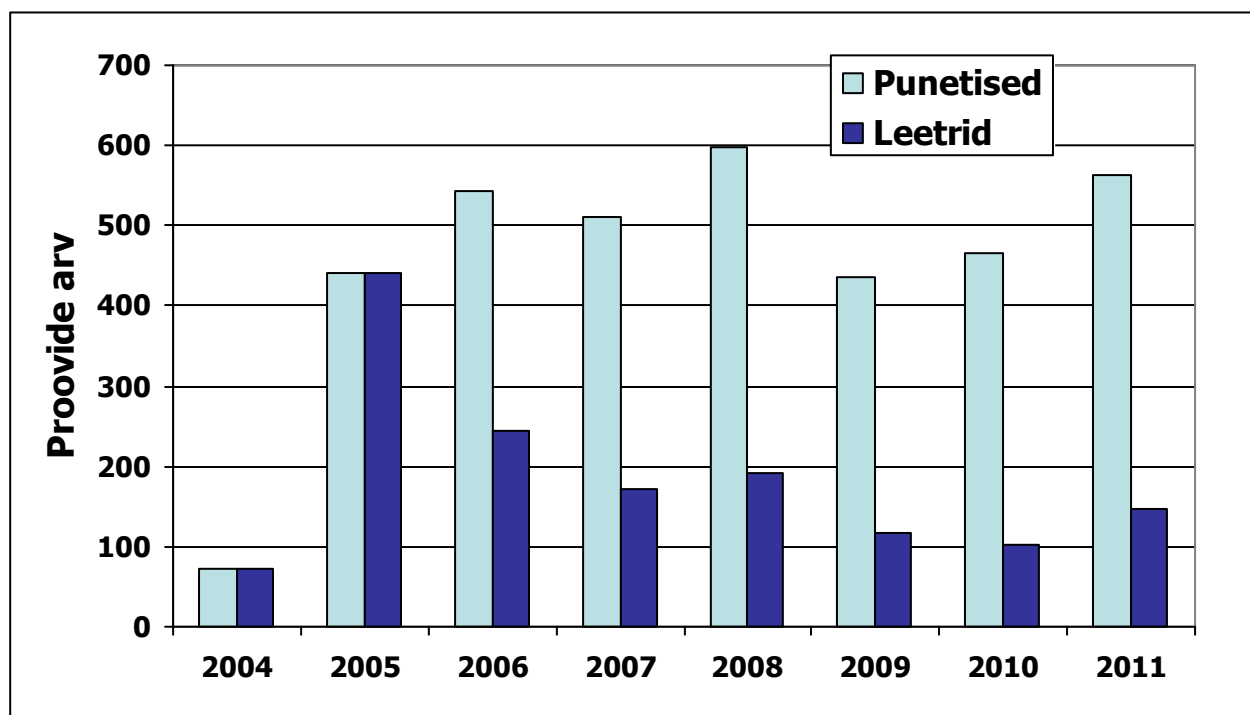
Haigestunudest oli vaktsineerimata 42,8%, vaktsineeritud 14,3% (dooside arv ei ole teada) ning vaktsineerimisstaatus ei ole teada 42,8% juhtudest.

Punetised (B06; P35.0)

2011. aastal punetiste haigusjuhte ei esinenud (eelmine haigusjuht registreeriti Eestis 2009. aastal). Punetiste laboratoorse seire raames uuriti 563 vereseerumi proovi.

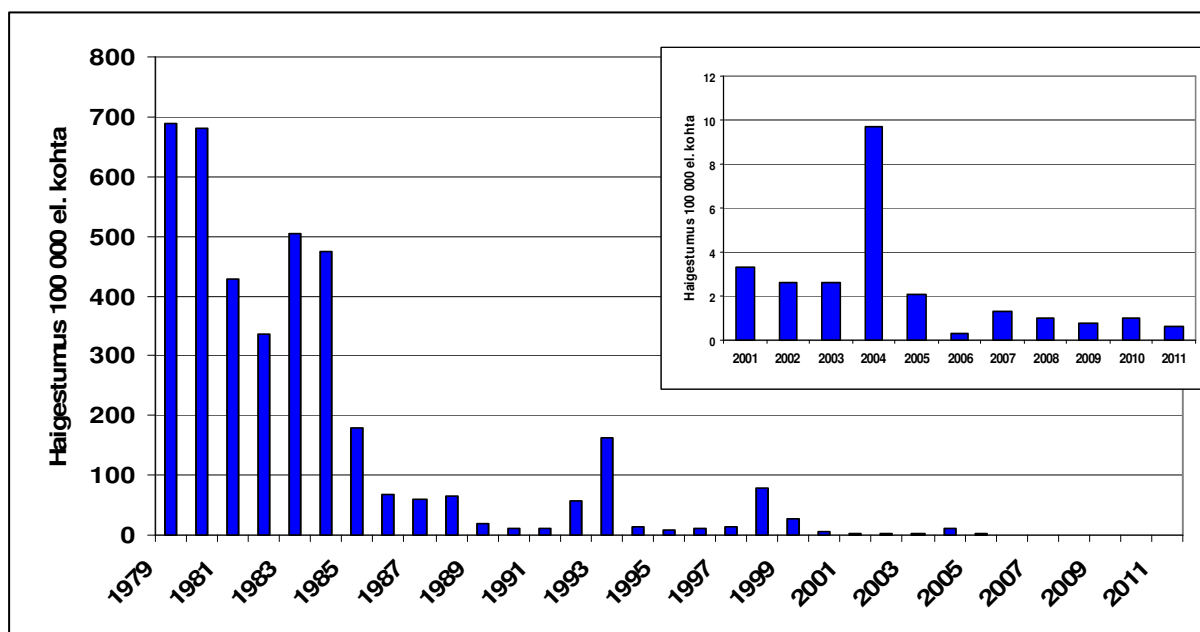
Joonis 50.

Punetiste ja leetrite laboriseire, 2004-2011

Mumps (B26)

Registreeriti 8 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,6 (2010. a oli 13 haiget ehk 1,0 juhtu 100 000 elaniku kohta). Diagnoosid püstitati seroloogilise uuringu alusel kahel ja kliinilise pildi alusel kuuel haigel.

Mumps, 1979-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigust registreeriti kuues maakonnas ning Tallinnas. Suurem haigestumus oli Läänemaal (3,7 100 000 el. kohta), Järvamaal (2,8) ja Viljandimaal (1,8).

62,0% haigetest olid lapsed vanuses 1–9. a, 37,5% - isikud vanuses 20-39-aastat. Kõik haiged olid meessoost. Koolieelikud moodustasid 50,0% haigete üldarvust, töötavad isikud – 37,5% ja kooliõpilased – 12,5%.

Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. Kõik haiged viibisid kodusel ravil. 50,0% haigetest haigestusid oktoobris-detsembris. Haigestunutest oli vaktsineerimata 12,5%, vaktsineeritud 62,5% ning vaktsineerimisstaatus ei ole teada 25,0% juhtudest.

Tabel 11.

Laste immuniseerimine leetrite, punetiste ja mumpsu vastu, 2011 (%)

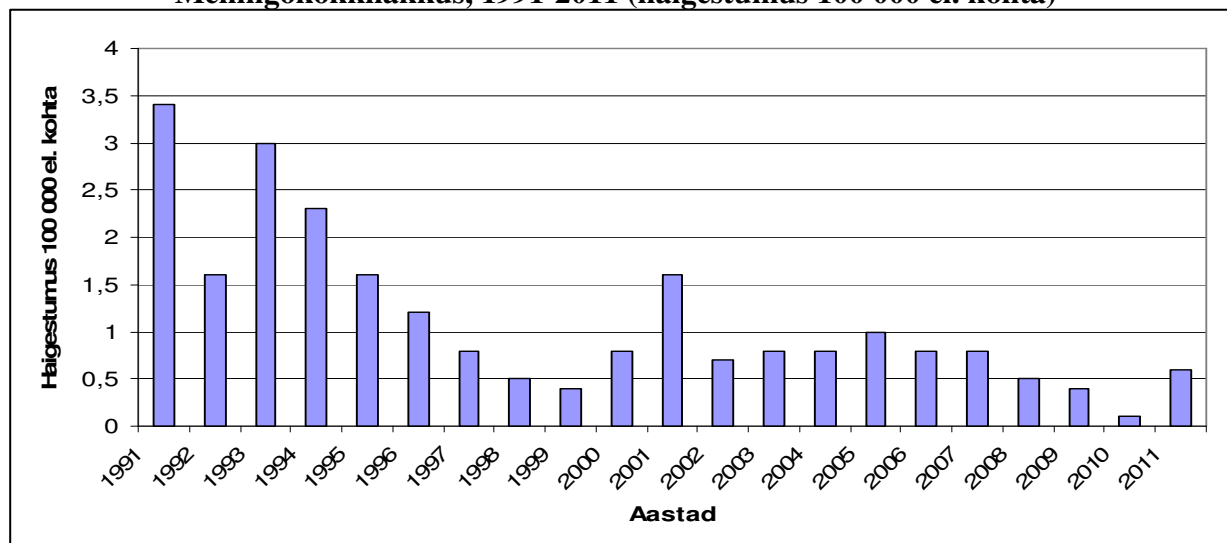
	MMR		Leetrid			Punetised		Mumps	
	Vakts- tud 2a.	Vaktsineeri- misest keeld 0-14a	Vakts- tud 1-14a.	Revakts. 13-14a.	Alal. v/n 1-14a	Vakts-tud 1-14a.	Revakts. 13-14a.	Vakts- tud 1-14a.	Revakts. 13-14a.
KOKKU	93,9	2,2	96,6	91,7	0,2	96,6	91,7	96,6	91,7
Tallinn	91,9	3,1	95,2	88,3	0,2	95,2	88,3	95,2	88,3
Harjumaa	91,9	2,6	95,2	90,4	0,2	95,2	90,4	95,2	90,4
Hiiumaa	98,6	2,3	96,8	93,5	0,6	96,8	93,5	96,8	93,5
Ida-Virumaa	98,2	0,7	98,6	96,1	0,1	98,6	96,0	98,6	96,1
Narva	95,5	1,3	98,0	88,6	0,2	98,0	88,6	98,0	88,6
Jõgevamaa	96,9	0,9	98,7	96,0	0,0	98,7	96,0	98,7	96,0
Järvamaa	96,2	1,6	98,0	95,6	0,1	98,0	95,6	98,0	95,6
Läänemaa	97,3	1,3	98,1	91,8	0,3	98,1	91,8	98,1	91,8
Lääne-Virumaa	95,5	1,2	97,9	92,8	0,2	97,9	92,8	97,9	92,8
Põlvamaa	97,5	1,3	97,7	95,1	0,1	97,7	95,1	97,7	95,1
Pärnumaa	92,5	2,2	96,7	95,2	0,2	96,7	95,2	96,7	95,2
Raplamaa	98,0	1,5	98,8	95,7	0,2	98,8	95,7	98,8	95,7
Saaremaa	96,3	1,3	97,6	96,2	0,3	97,6	96,2	97,6	96,2
Tartumaa	94,9	2,4	97,0	90,2	0,1	97,0	90,2	97,0	90,2
Valgamaa	96,2	1,7	97,4	90,7	0,2	97,4	90,7	97,4	90,7
Viljandimaa	97,2	1,2	98,0	95,5	0,1	98,0	95,5	98,0	95,5
Võrumaa	93,6	1,2	97,8	94,7	0,1	97,8	94,7	97,8	94,7

Meningokokknakkus (A39)

Registreeriti 8 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,6 (2010. a oli 2 haiget ehk 0,1 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud.

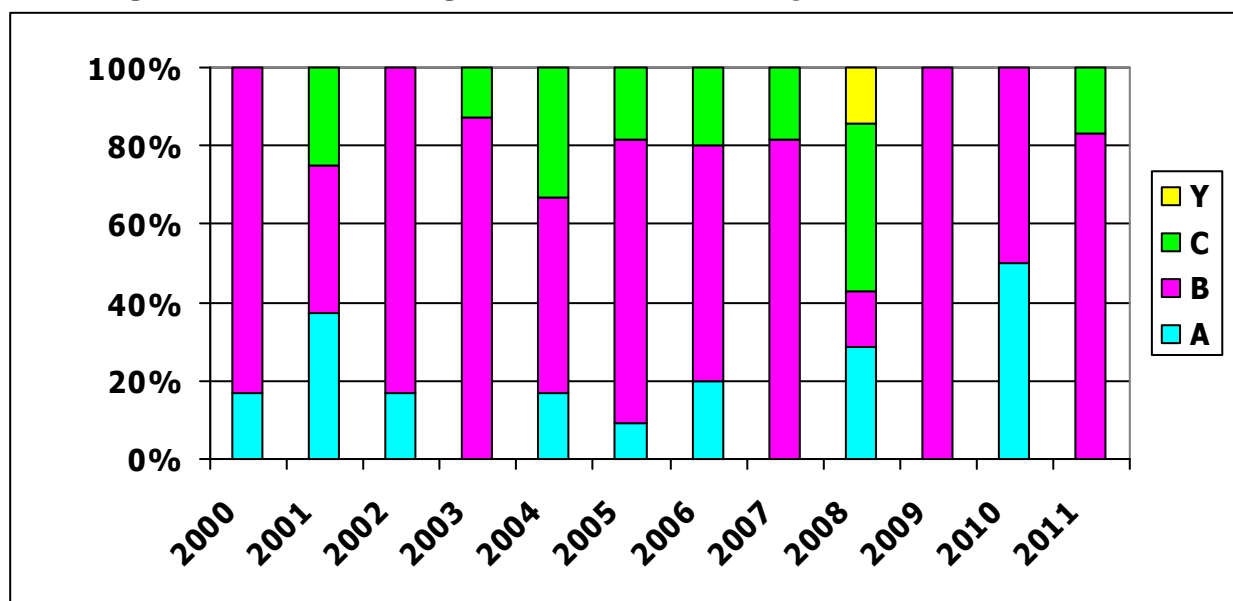
Joonis 52.

Meningokokknakkus, 1991-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 53.

Meningokokknakkuse etioloogiline struktuur (*N.meningitidis* serotüübid), 2000-2011

Kliiniliselt avaldus haigus meningokokktseemiana (kolm juhtu), meningiidina (neli juhtu) ja muu meningokokknakkusena (üks juht). Letaalseid juhte ei esinenud. Ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Lätis).

Nakkushaigust registreeriti kuues maakonnas ning Tallinnas. Haigestunutest 37,5% olid lapsed vanuses 0-4. a, 37,5% - isikud 15-29. a ning 25,0% - üle 50-aastased isikud. Mehed ja naised haigestusid võrdselt.

Haigusjuhud olid sporaadilised. Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud. Kõik haiged hospitaliseeriti. Mikrobioloogiliselt oli valdavalt tekitajaks viiel juhul *N. meningitidis* serogrupp B, ühel juhul *N. meningitidis* serogrupp C ning kahel juhul jäi *N. meningitidis* tüpeerimata.

2011. aastal vaktsineeriti meningokokknakkuse vastu 322 inimest, nendest 0-14 a. lapsi – 46, noorukeid (15-17 a.) – 6 ja täiskasvanuid – 270. Revaktsineeriti 19 täiskasvanud isikut.

Haemophilus influenzae nakkus (A41.3; G00.0; J14; A49.2)

Registreeriti 49 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 3,6 (2010. a oli 18 juhtu ehk 1,3 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt. Kliiniliselt avaldus haigus kahel juhul meningiidina ja 47 juhul kopsupõletikuna. Oli üks letaalne juht (*H. influenzae* ja *S. pneumoniae* seganakkus).

Nakkushaigust registreeriti 7 maakonnas ning Tallinnas. Suurem haigestumine oli Pärnumaal (22,6 haigusjuhtu 100 000 el. kohta), Raplamaal (10,9) ja Harjumaal (4,7).

Enamus haigestunutest olid üle 40-aastased isikud (73,5%). Mehi oli 46,9% ja naisi 53,1%. 61,2% haigestunutest olid mittetöötavad inimesed.

Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. 53,1% haigestunutest haigestus jaanuarist aprillini. Hospitaliseeriti 100% haigetest.

Tabel 12.

Laste immuniseerimine *Haemophilus influenzae* tüüp B vastu, 2011. a (%)

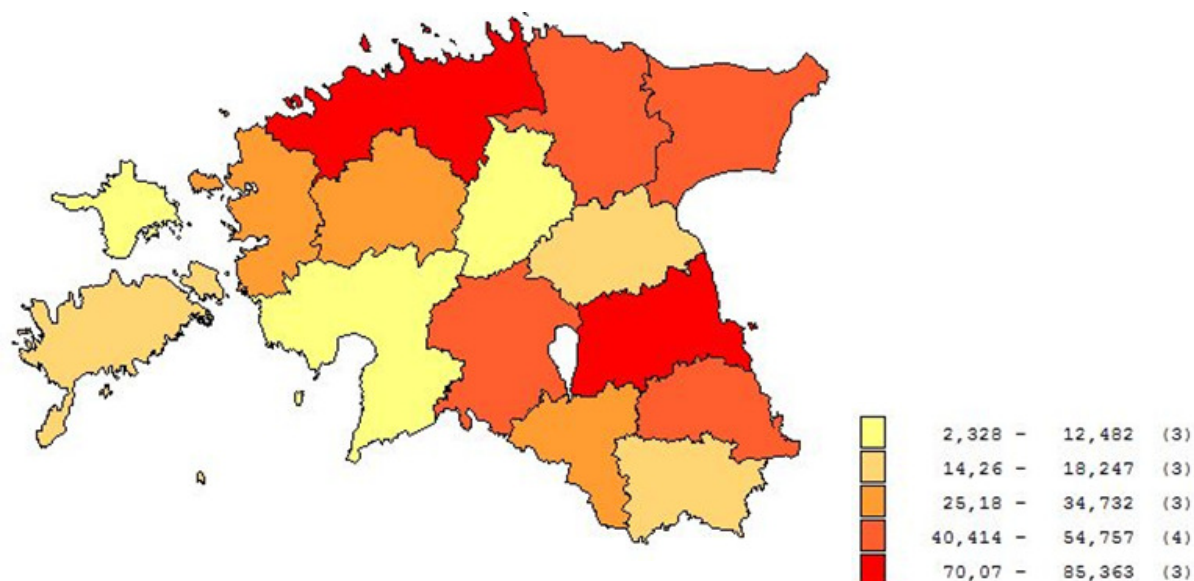
	Vakts-tud 7k-14a	Vakts-tud 2a.	Alal. v/n 0-14a	Revakts . 2-14a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-14a
KOKKU	58,4	95,3	0,1	45,2	1,7
Tallinn	65,4	94,4	0,1	51,9	2,4
Harjumaa	62,5	93,2	0,1	48,9	2,0
Hiiumaa	50,1	98,6	0,1	40,1	1,7
Ida-Virumaa	54,2	98,5	0,0	35,4	0,5
Narva	55,9	95,7	0,1	37,7	1,2
Jõgevamaa	47,0	97,6	0,0	34,5	0,6
Järvamaa	51,9	96,8	0,1	41,9	1,2
Läänemaa	43,8	96,2	0,1	36,9	0,4
Lääne-Virumaa	52,9	97,0	0,1	41,5	0,8
Põlvamaa	53,9	98,9	0,0	41,2	1,1
Pärnumaa	53,9	93,7	0,1	41,6	1,7
Raplamaa	49,7	98,3	0,1	38,5	0,7
Saaremaa	53,9	97,2	0,1	39,7	1,2
Tartumaa	58,1	95,6	0,1	46,4	1,5
Valgamaa	47,6	97,2	0,1	34,2	1,8
Viljandimaa	51,4	97,6	0,0	39,6	1,1
Võrumaa	50,2	94,5	0,1	41,9	1,0

Sarlakid (A38)

Registreeriti 706 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 52,7 (2010. a vastavalt 337 ja 25,1). Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Harjumaal (87,1 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tartumaal (82,9) ja Tallinnas (70,5).

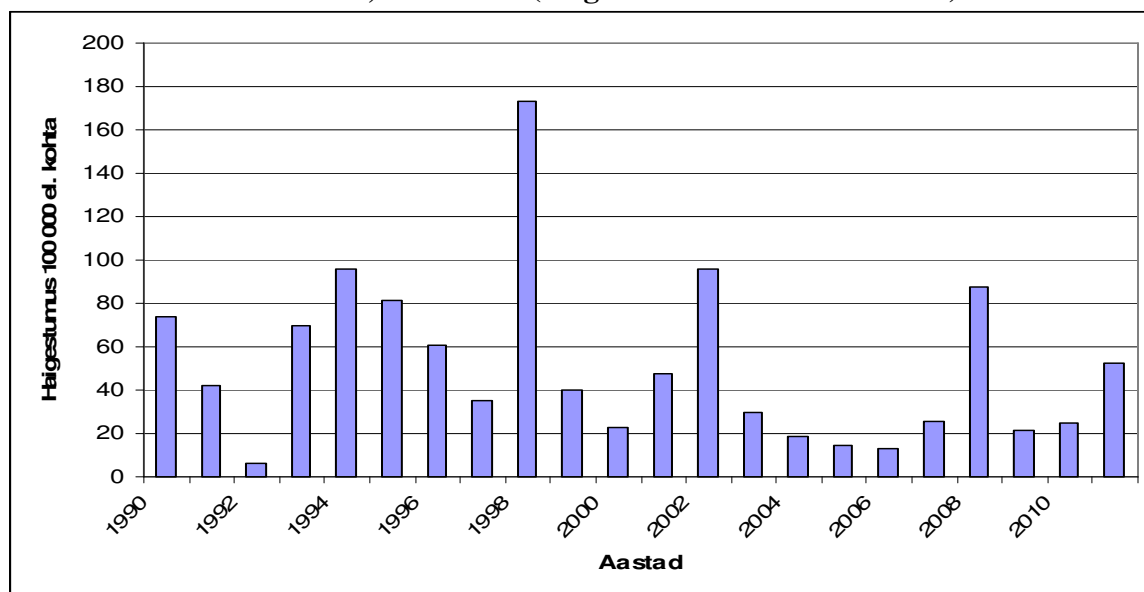
Joonis 54.

Sarlakitesse haigestumus maakonniti, 2011

Joonis 55.

Sarlakid, 1990-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

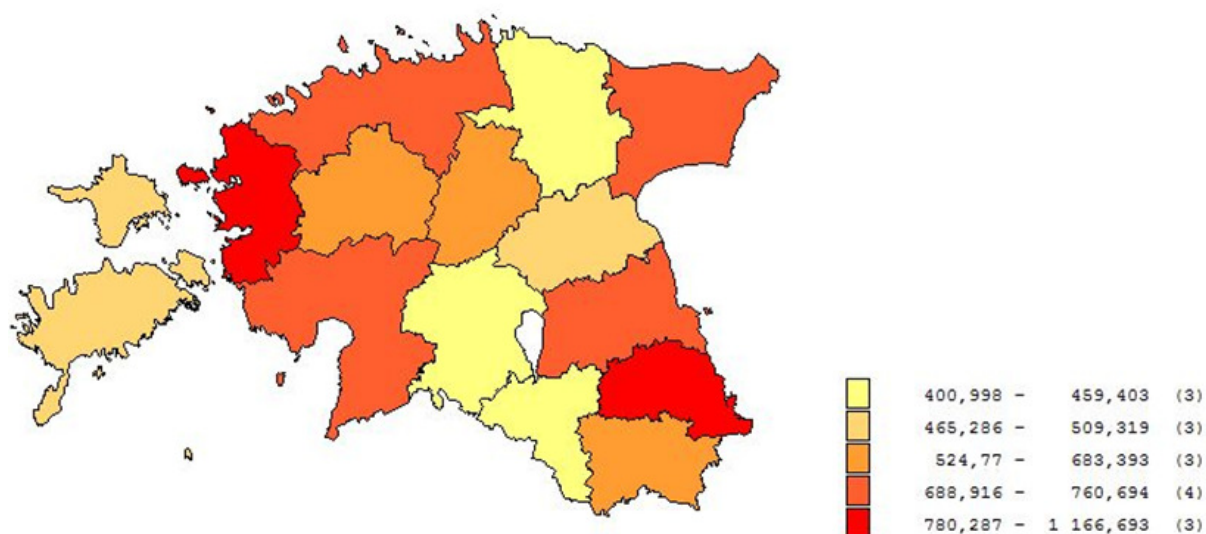
Haigestunutest 93,8% moodustasid 1–9-aastased lapsed. Mehi oli 57,4%, naisi 42,6%. Oli kaks haigestumise tõusu – kevadel ja talvel. Veebruarist maini haigestus 43,5% ning novembrist detsembrini 26,5% haigete üldarvust. Hospitaliseeriti 3,5% haigetest.

Tuulerõuged (B01)

Registreeriti 8 995 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 671,2 (2010. a vastavalt 6146 ja 458,5). Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Läänemaal (1062,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (818,1), Narvas (751,8) ja Tartumaal (738,6).

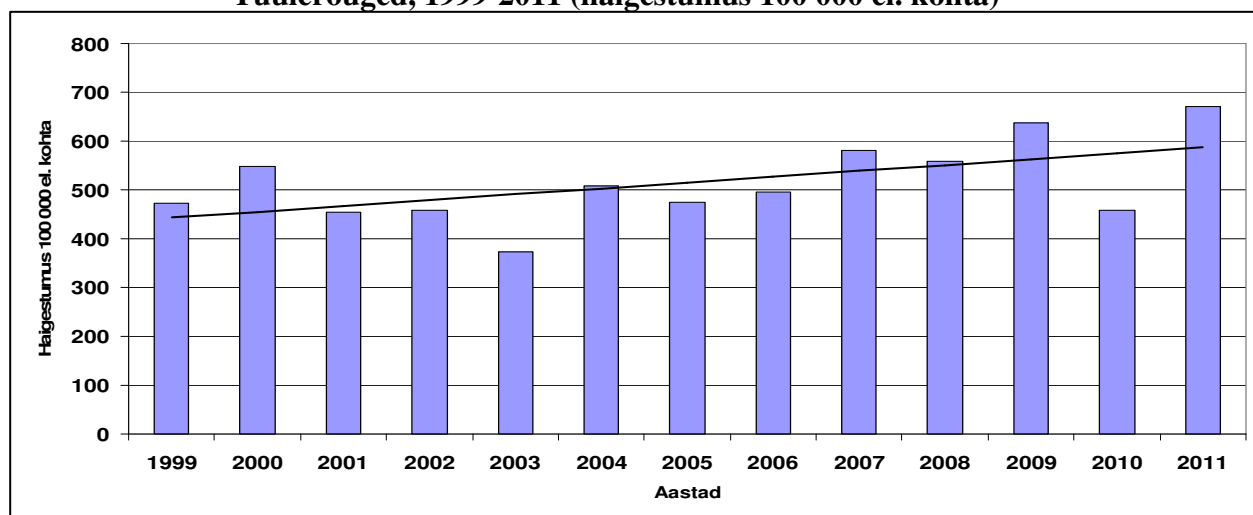
Joonis 56.

Tuulerõugetesse haigestumus maakonniti, 2011

Joonis 57.

Tuulerõuged, 1999-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

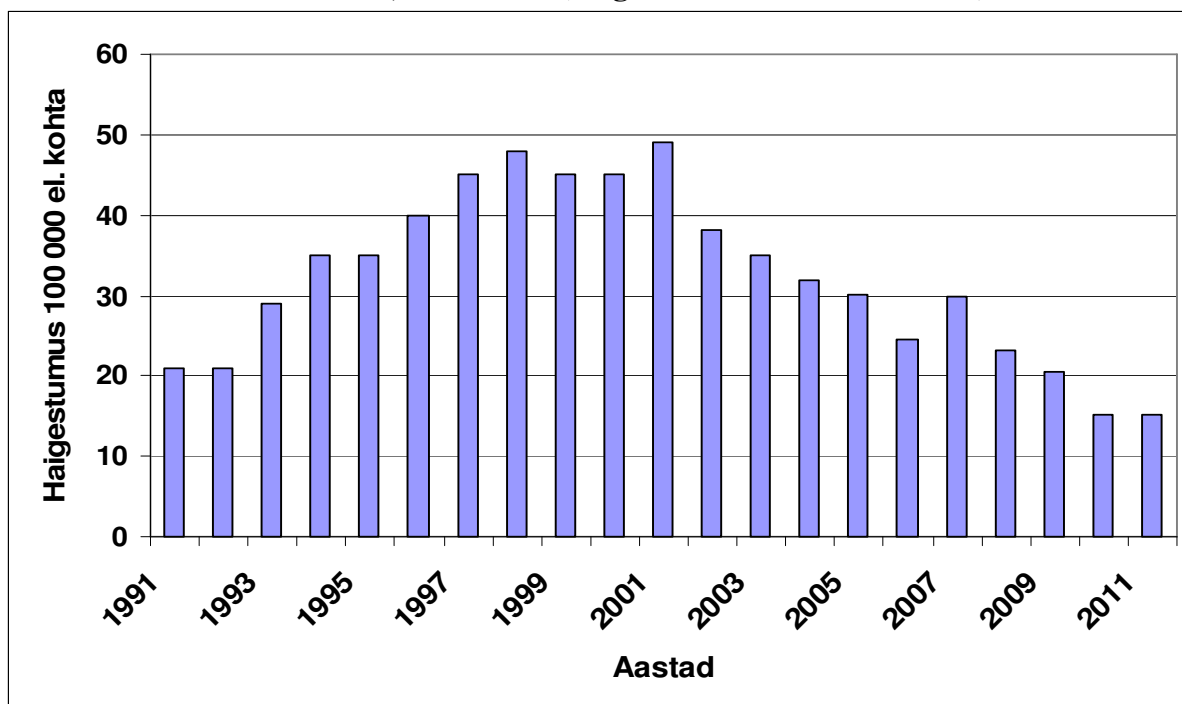
Haigestunutest 60,0% moodustasid 1-4-aastased ja 28,2% – 5-9-aastased lapsed. Mehi oli 50,8%, naisi 49,2%. Rohkem haigusjuhte oli kevadel ning detsembrikuus, märtsis-juunis registreeriti 41,0% haigete üldarvust, detsembrikuus – 14,1% haigete üldarvust.

Tuberkuloos (A15-A19)

Registreeriti 202 uut haigusjuhtu, haigestumus oli 15,1 juhtu 100 000 elaniku kohta (2010. a oli 204 juhtu ehk 15,2 juhtu 100 000 elaniku kohta). 188 haigel oli hingamiselundite tuberkuloos (haigestumus 100 000 elaniku kohta 14,0).

Joonis 58.

Tuberkuloos, 1991–2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõrgeim haigestumus tuberkuloosi oli Narvas (32,0 juhtu 100 000 elaniku kohta), Saaremaal (28,8) ja Ida-Virumaal (25,8).

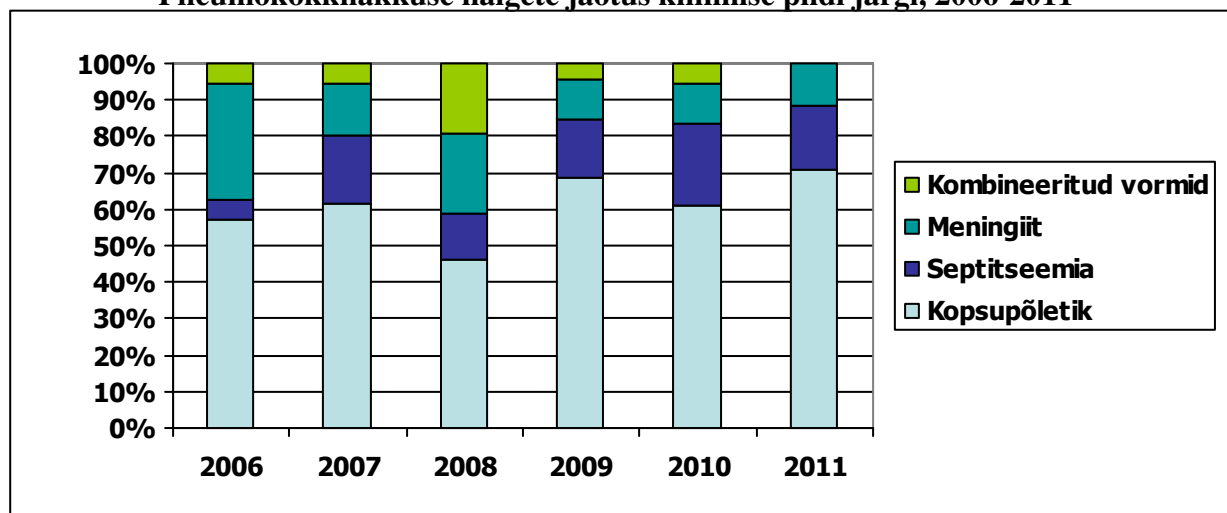
Ohurühmaks olid üle 40-aastased inimesed (63,9% haigete üldarvust). Mehed moodustasid 67,8% ja naised 32,2% haigestunutest. Haigusjuhte registreeriti aastaringelt.

Pneumokokknakkus (A40.3; G00.1; J13)

Registreeriti 62 pneumokokknakkust, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 4,6 (2010. a oli 36 juhtu ehk 2,7 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt.

Joonis 59.

Pneumokokknakkuse haigete jaotus kliinilise pildi järgi, 2006-2011

Kliiniliselt avaldus haigus järgmiselt: septitseemiana 17,7% juhtudest, meningiidina 11,3% juhtudest, kopsupõletikuna 71,0% juhtudest. Oli neli letaalsset juhtu.

Nakkushaigust registreeriti 11 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (23,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Raplamaal (10,9) ja Läänemaal (7,3).

Haigetest 58,1% olid 50-aastased ja vanemad isikud ning 14,5% olid 1-9-aastased lapsed. Mehi oli 46,8%, naisi 53,2%. 48,4% haigete üldarvust moodustasid mittetöötavad ja 27,4% - töötavad isikud.

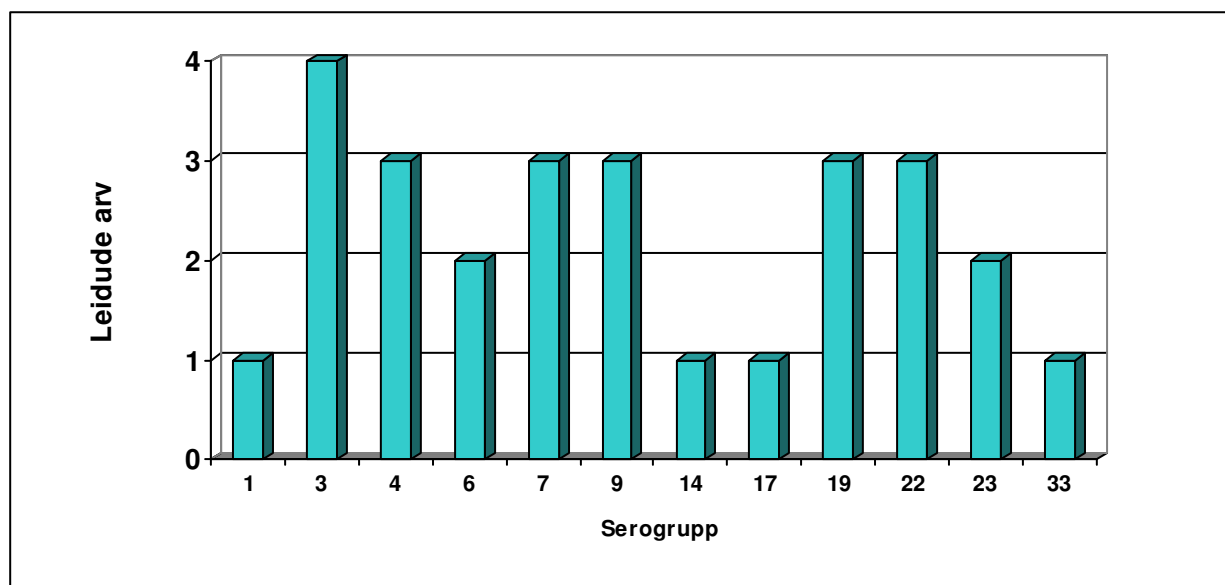
Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud. Kõik haigusjuhud olid sporaadilised ning kõik haiged hospitaliseeriti.

2011. aastal vaksineeriti pneumokokknakkuse vastu 934 inimest, nendest 0-14 a. lapsed – 847, noorukeid (15-17 a.) – 9 ja täiskasvanuid – 78. Revaksineeriti 50 inimest, nendest 0-14 a. lapsed – 44, täiskasvanuid – 6.

Terviseameti Kesklabori Nakkushaiguste Laboris tüpeeriti 2011. aastal 28 *S. pneumoniae* kultuuri verest ja liikvorist (Ida-Viru Keskhaiglast, Lääne-Tallinna Keskhaiglast, Lõuna-Eesti Keskhaiglast ning Pärnu Haiglast). Tuvastati 12 erinevat tekitaja serotüüpi.

Joonis 60.

S. pneumoniae serotüübid, 2011

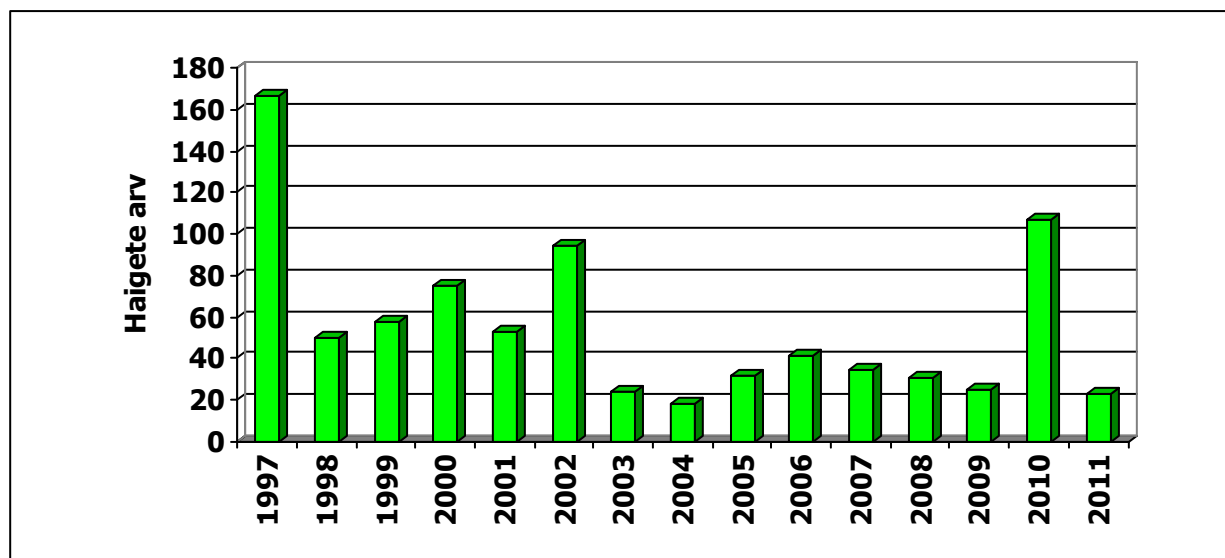

Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid (A85; A87)

Registreeriti 23 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,7 (2010. a oli 107 juhtu ehk 8,0 juhtu 100 000 elaniku kohta). 34,8% diagnoosidest kinnitati laboratoorselt.

Joonis 61.

Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid, 1997-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

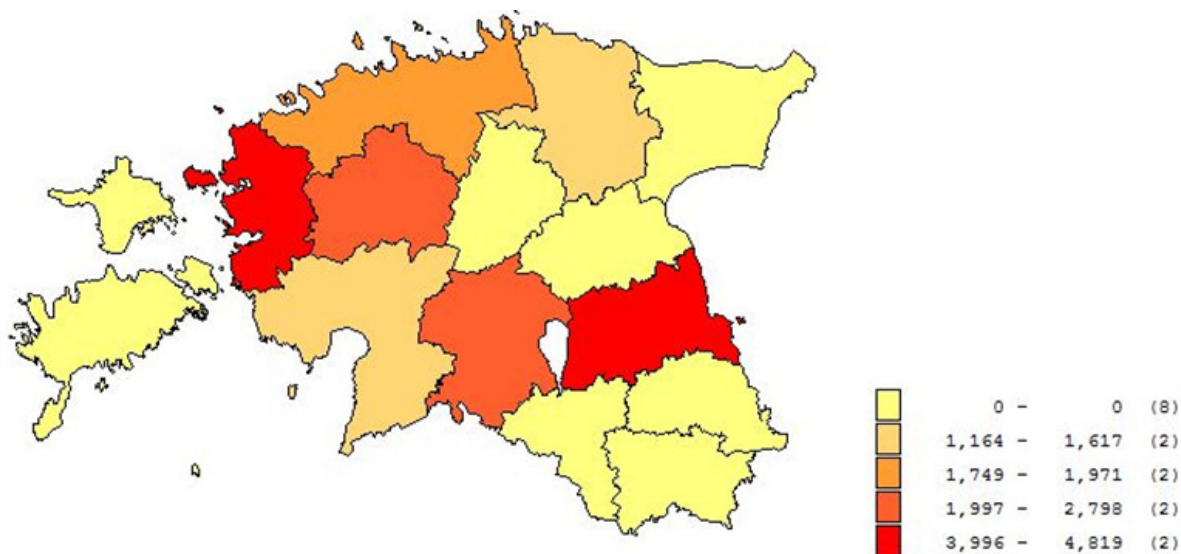
Nakkushaigust registreeriti 7 maakonnas ning Tallinnas. Suurem haigestumus oli Tartumaal (4,7), Läänemaal (3,7 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja Harjumaal (3,1).

Haigetest 47,8% olid 20-39-aastased isikud ning 30,4% – 0-9-aastased lapsed. Mehi oli 60,9%, naisi 39,1%. 34,8% haigestunutest olid töötavad isikud, 30,4% – eelkooliealised lapsed.

Haigestumise tõus oli augustist oktoobrini, sel ajal haigestus 65,2% kõikidest aasta jooksul registreeritud haigetest. Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. Kõik haiged olid haiglaravil.

Joonis 62.

Muudesse viirusentsefaliitidesse ja -meningiitidesse haigestumus maakonniti, 2011

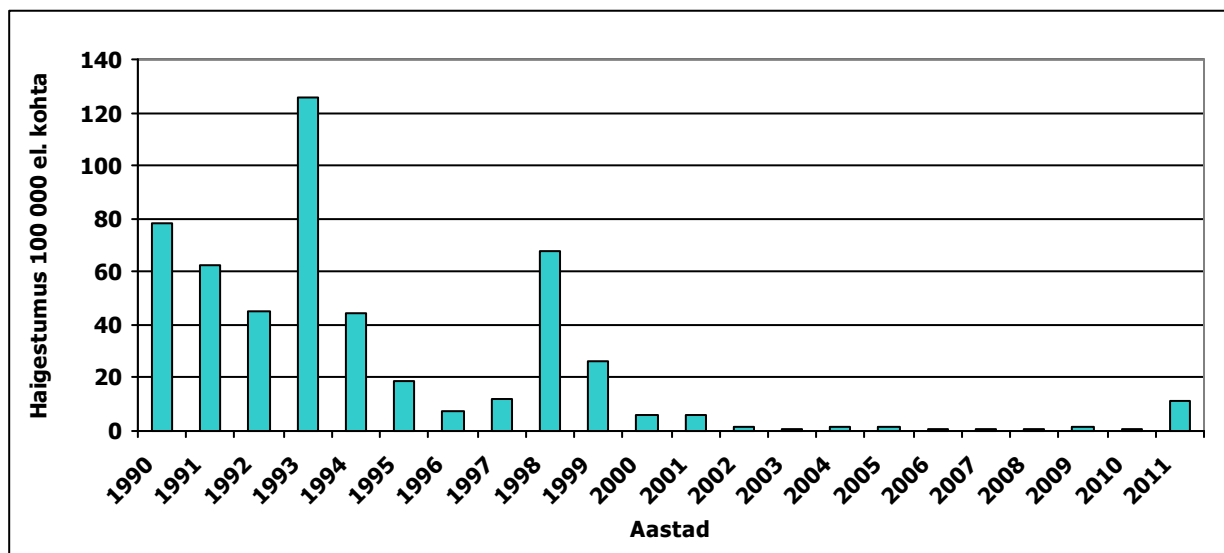
Viirushepatiitid ja HIV

A-viirushepatiit (B15)

Esines 154 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 11,5 (2010. a haigestus 6 inimest ehk 0,4 juhtu 100 000 elaniku kohta). 153 juhul kinnitati diagnoosid seroloogilise uuringuga, ühel juhul põhines diagnoos kliinilisel pildil ja epidemioloogilisel seosel laboratoorselt kinnitatud haigusjuhuga.

Joonis 63.

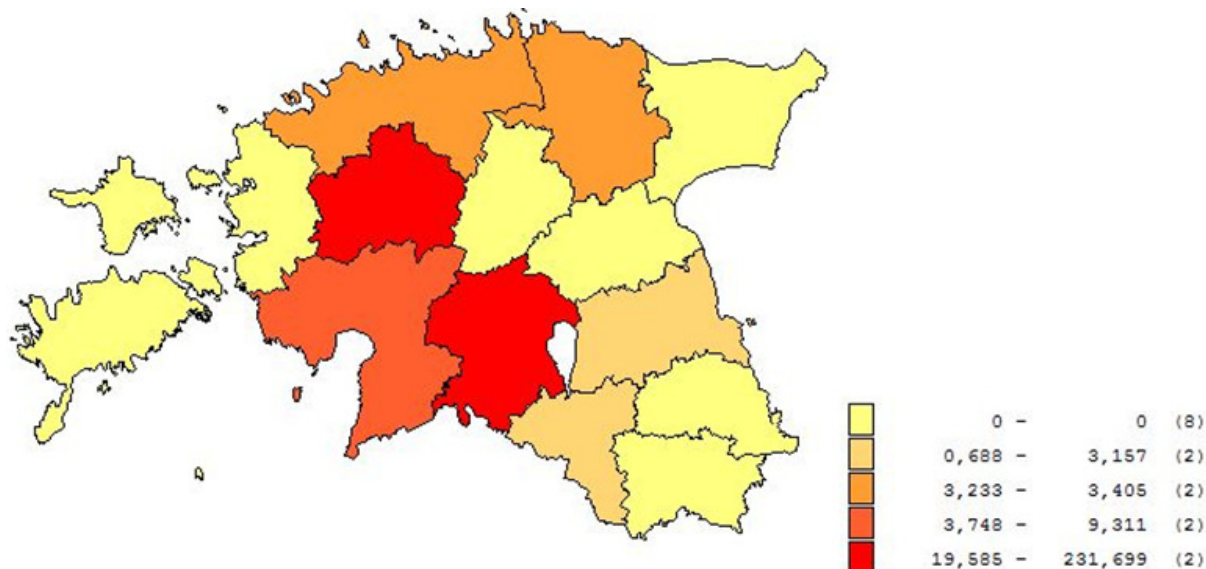
A-viirushepatiit, 1994-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigestunud registreeriti 7 maakonnas ning Tallinnas. Suurem haigestumus oli Viljandimaal (209,2 100 000 el. kohta), Raplamaal (19,1) ja Tallinnas (3,8).

Joonis 64.

A-viirushepatiiti haigestumus maakonniti, 2011(100 000 el. kohta)

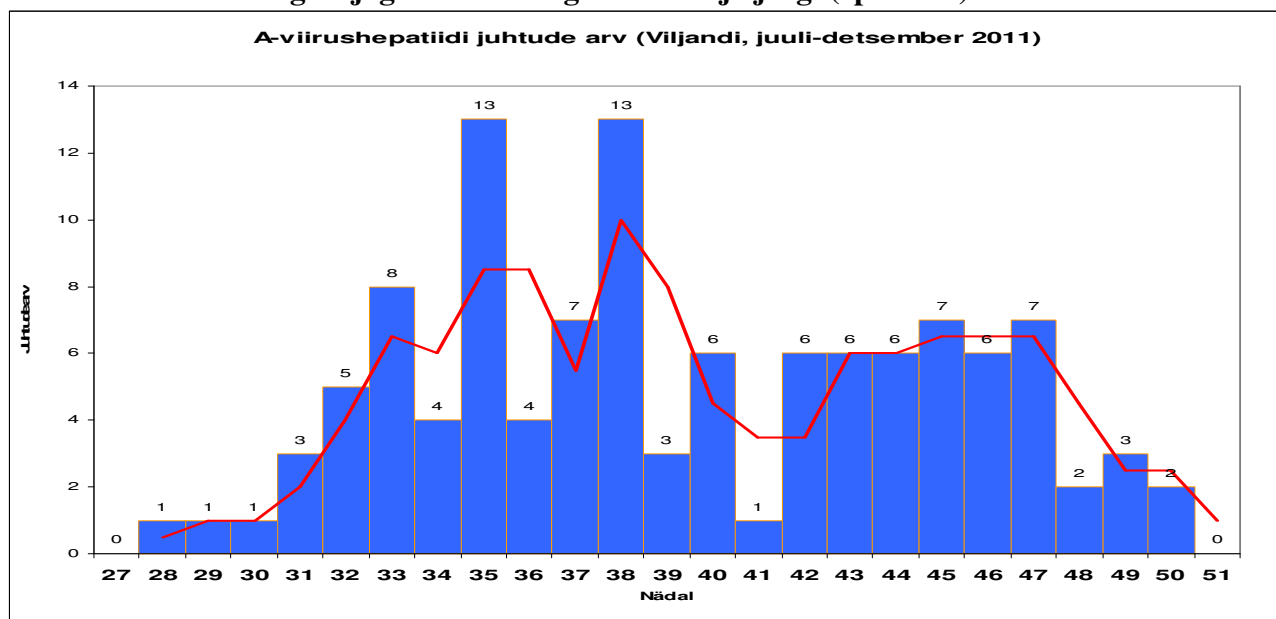
7 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Egiptuses üks, Indias neli, Soomes üks ja Valgevenes üks). Esines haiguspuhang 134 haigusjuhuga Viljandimaal.

Puhangu kirjeldus:

Alates 2011. aasta juulist kuni 2012. aasta alguseni on Viljandimaal registreeritud 115 A-viirushepatiidi haigusjuhtu, haigestumuse kordaja 100 000 kohta 207,4. Lisaks on sama puhanguga tõenäoliselt seotud (nakatumise koha järgi) 20 haigestunut mujalt Eestist: Tallinnast / Harjumaalt - 12, Raplamaalt - 5, Tartust -1, Pärnumaalt -1, Valgamaalt - 1.

Joonis 65.

Haigete jagunemine haigestumise aja järgi (epikõver)

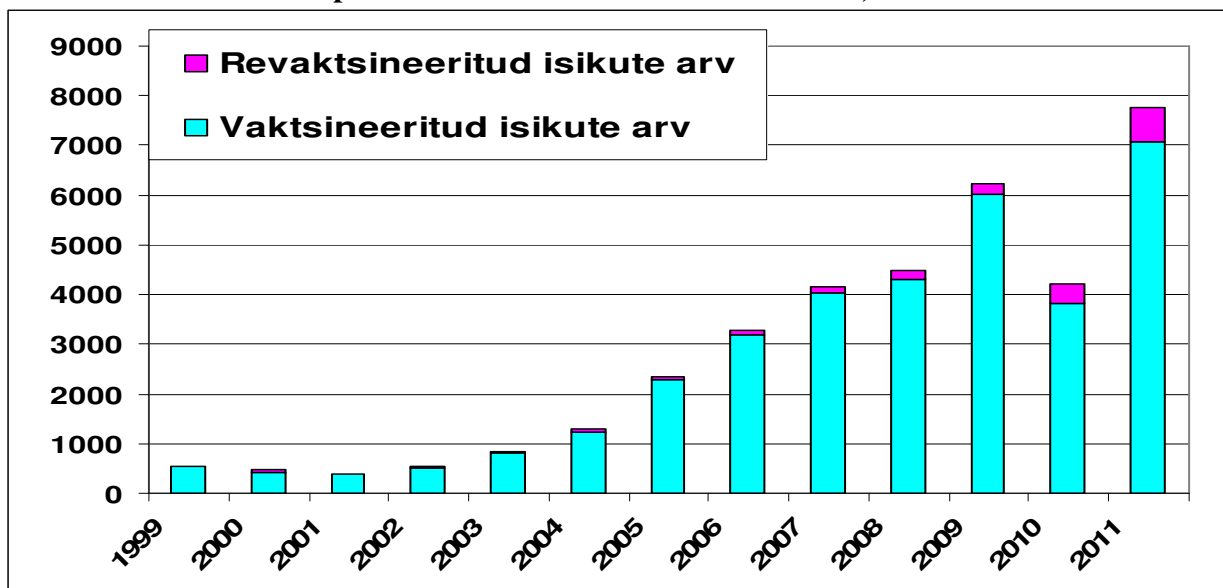

Nakkusallikas ei selgunud. Euroopa Liidu viirushepatiitide referentslaboris tuvastati A-hepatiidi viiruse IB genotüüp. Arvatavalt on nakkus Viljandisse sisse toodud, kas Viljandi elaniku või juunis-juulis massiüritustele tulnud külaliste vahendusel. Nakkus levis olmeliselt.

70,8% haigetest olid vanuses üle 20 aasta, mehi oli 51,3% ning naisi 48,7%. 37,7% haigestunudest olid töötavad, 31,8% - mittetöötavad inimesed ning 20,8% - koolilapsed.

Joonis 66.

A-viirushepatiidi vastu vaktsineeritud isikute arv, 1999-2011

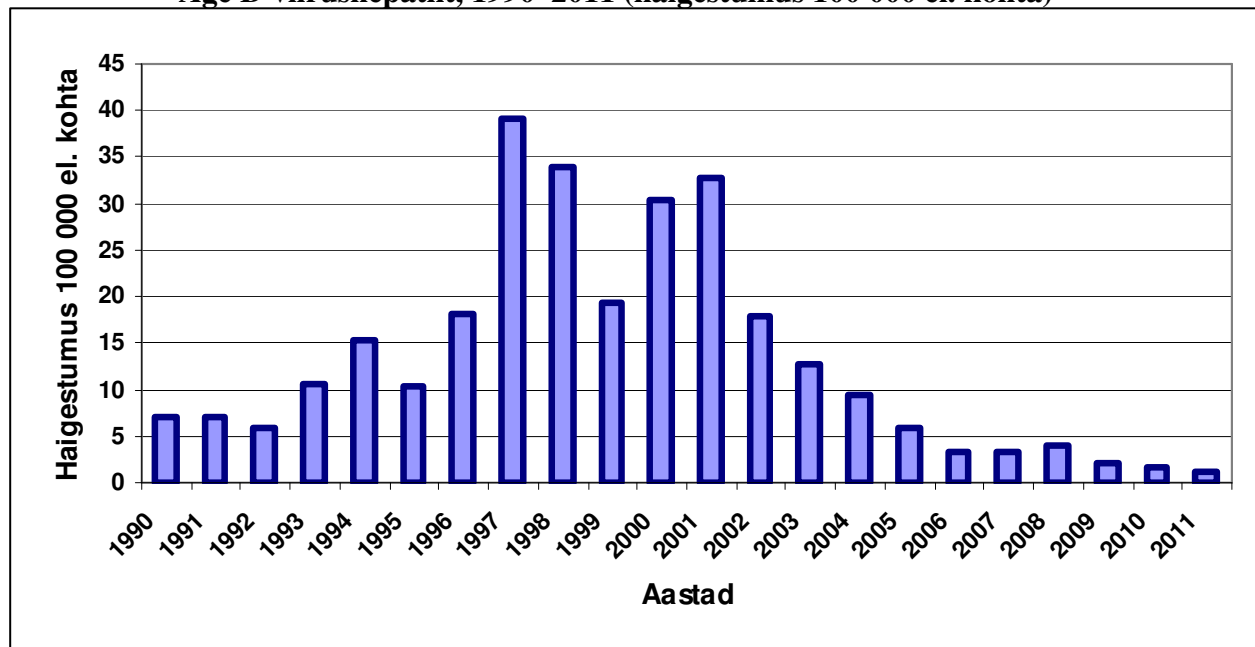

Äge B-viirushepatiit (B16)

Registreeriti 16 ägedat B-viirushepatiidi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,2 (2010. a oli 23 juhtu ehk 1,7 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 67.

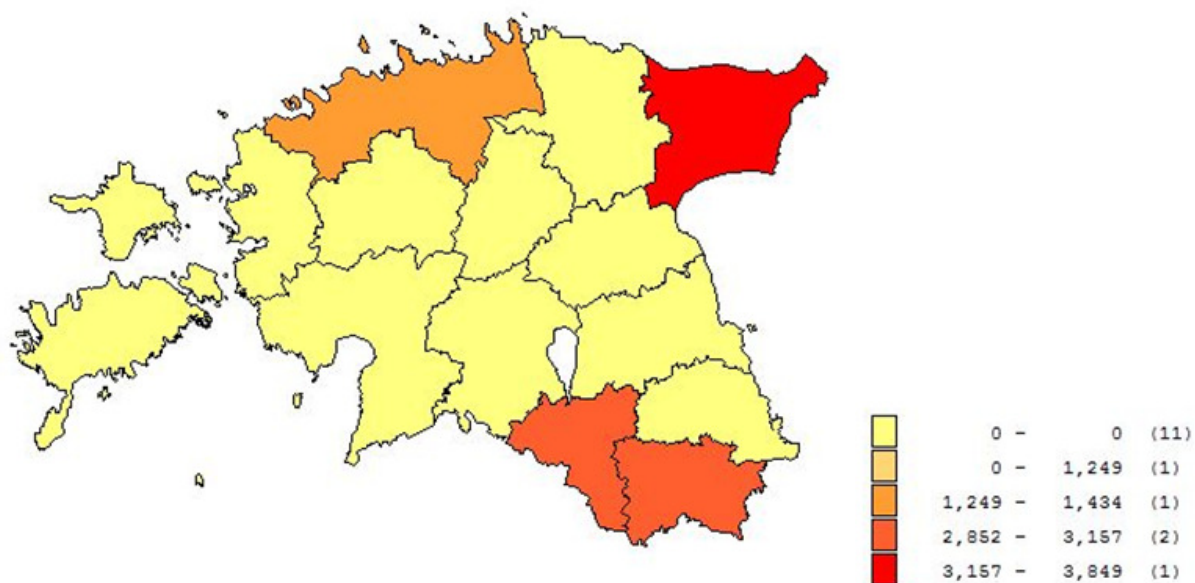
Äge B-viirushepatiit, 1990–2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik haigusjuhud kinnitati laboratoorselt. Registreeriti üks seganakkus (äge B-viirushepatiit + C-viirushepatiit). Nakkushaigust registreeriti neljas maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Narvas (4,4 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaa (3,0) ja Valgamaal (2,9).

Joonis 68.

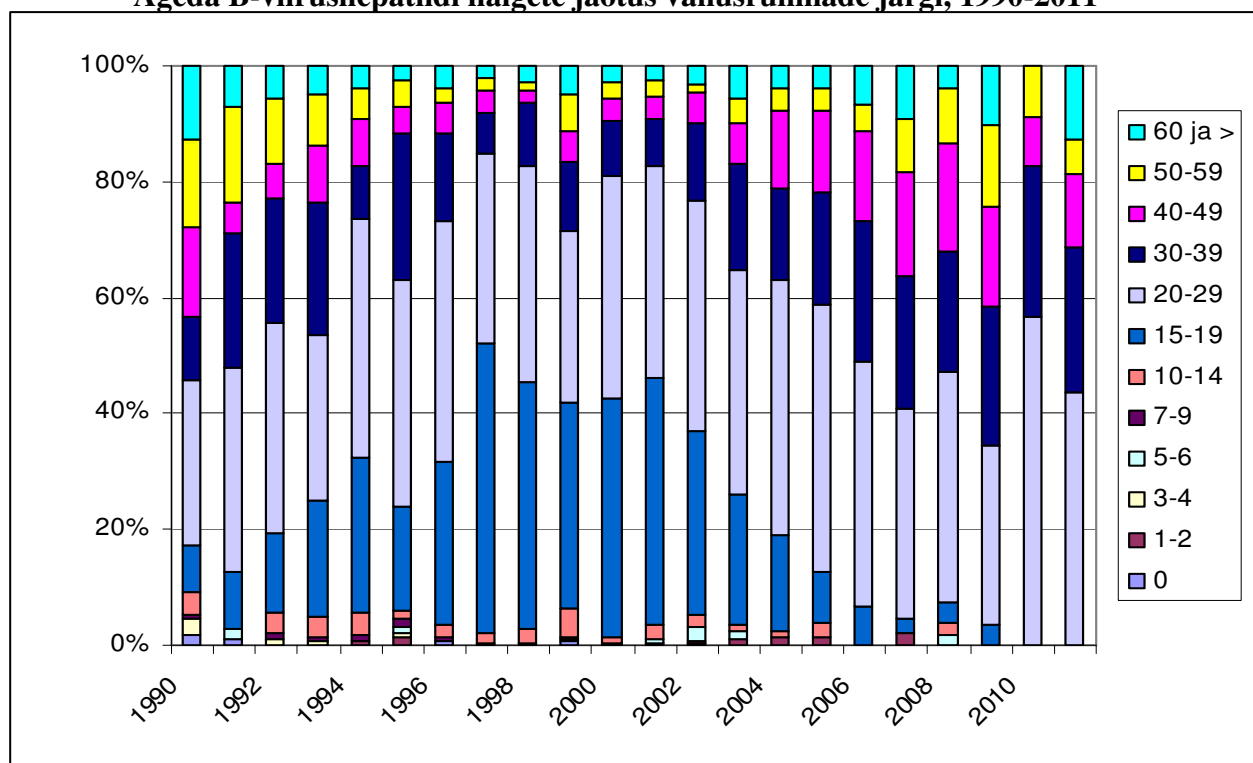
Ägedasse B-viirushepatiiti haigestumus maakonniti, 2011

Haigestunutest oli 20–39-aastaseid 68,8%. Alla 20-aastastel isikutel ei esinenud ühtegi haigusjuhtu. Mehi oli 50,0%, naisi – 50,0%.

Joonis 69.

Ägeda B-viirushepatiidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 1990-2011

62,5% haigestest moodustasid mittetöötavad ja 37,5% töötavad inimesed. Sesoonsus ei ole välja kujunenud.

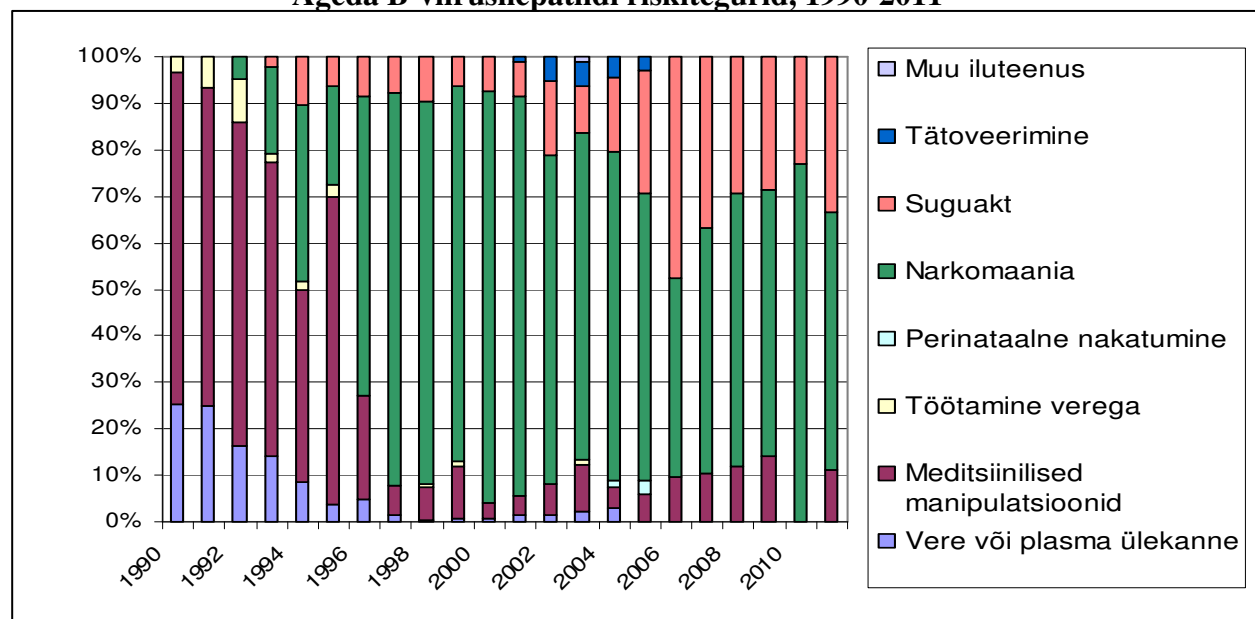
Ühel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Türgis). Hospitaliseeriti 93,8% haigestest.

Oletatavad nakatumise viisid olid: narkootikumide parenteraalne kasutamine 31,3% juhtudest (2010. a – 43,5%, 2009. a – 13,8%, 2008. a – 18,9%, 2007. a – 22,7%), seksuaalne tee 18,8% (2010. a – 13,0%, 2009. a – 6,9%, 2008. a – 9,4%, 2007. a – 15,9%). 43,8% juhtude puhul jäi

riskitegur välja selgitamata (2010. a – 43,5%, 2009. a – 75,9%, 2008. a – 67,9%, 2007. a – 56,8%).

Joonis 70.

Ägeda B-viirushepatiidi riskitegurid, 1990-2011

2010. aastal vaktsineeriti B-viirushepatiidi vastu 29 274 inimest, neist 0-14. a lapsed – 26 985, noorukeid (15-17. a) – 134, täiskasvanuid – 2 155. Revaktsineeriti 143 täiskasvanud inimest.

Tabel 13.

Laste immuniseerimine B-viirushepatiidi vastu, 2011 (%)

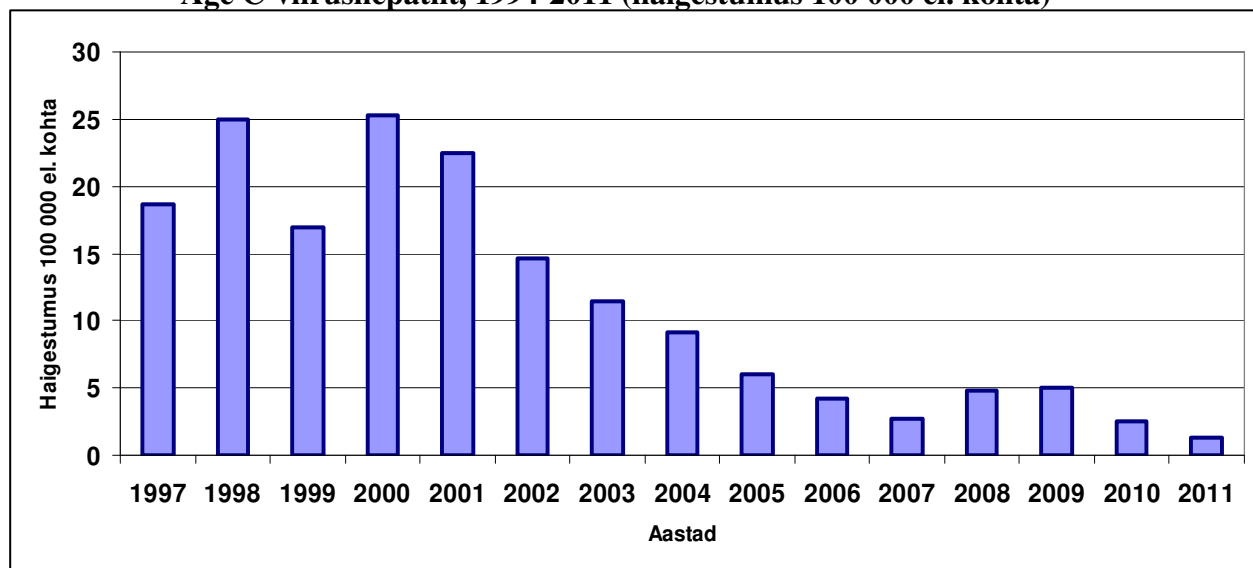
	Vakts-tud 7k-14a	Vakts-tud 2a	Vakts-tud 13-14a.	Alal. v/näid. 0-14a.	Vaktsineeri misest keeld 0-14a
KOKKU	78,8	95,0	93,7	0,1	2,6
Tallinn	86,2	93,3	91,8	0,1	3,4
Harjumaa	78,3	93,9	93,8	0,1	2,9
Hiiumaa	69,8	98,6	89,1	0,1	2,4
Ida-Virumaa	80,7	98,6	96,9	0,1	1,1
Narva	81,9	95,8	91,7	0,1	1,8
Jõgevamaa	71,8	98,3	97,8	0,0	1,2
Järvamaa	68,8	96,8	97,2	0,1	1,6
Läänemaa	65,2	98,4	82,3	0,1	1,5
Lääne-Virumaa	74,9	97,5	95,7	0,1	1,8
Põlvamaa	71,9	98,6	96,3	0,1	1,9
Pärnumaa	73,0	94,1	93,0	0,1	2,3
Raplamaa	68,2	98,3	96,2	0,0	1,4
Saaremaa	73,1	97,2	97,6	0,2	1,3
Tartumaa	77,3	95,3	93,4	0,0	2,8
Valgamaa	68,8	94,8	93,5	0,2	3,5
Viljandimaa	72,1	97,2	96,4	0,1	1,6
Võrumaa	71,3	93,9	98,1	0,0	1,6

Äge C-viirushepatiit (B17.1)

Registreeriti 17 ägedat C-viirushepatiidi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,3 (2010. a oli 34 juhtu ehk 2,5 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 71.

Äge C-viirushepatiit, 1994-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

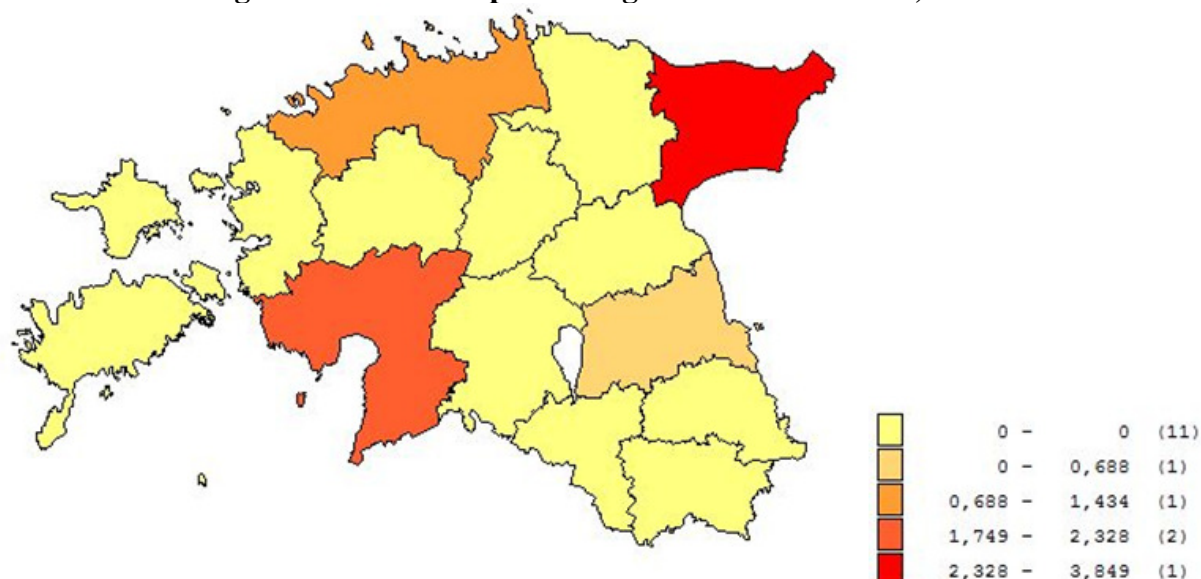

Kõik haigusjuhud on laboratoorselt kinnitatud. Registreeriti üks ägeda C-viirushepatiidi + ägeda B-viirushepatiidi seganakkus.

Nakkushaigust registreeriti neljas maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Narvas (7,3 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (2,2) ja Tallinnas (1,8).

Joonis 72.

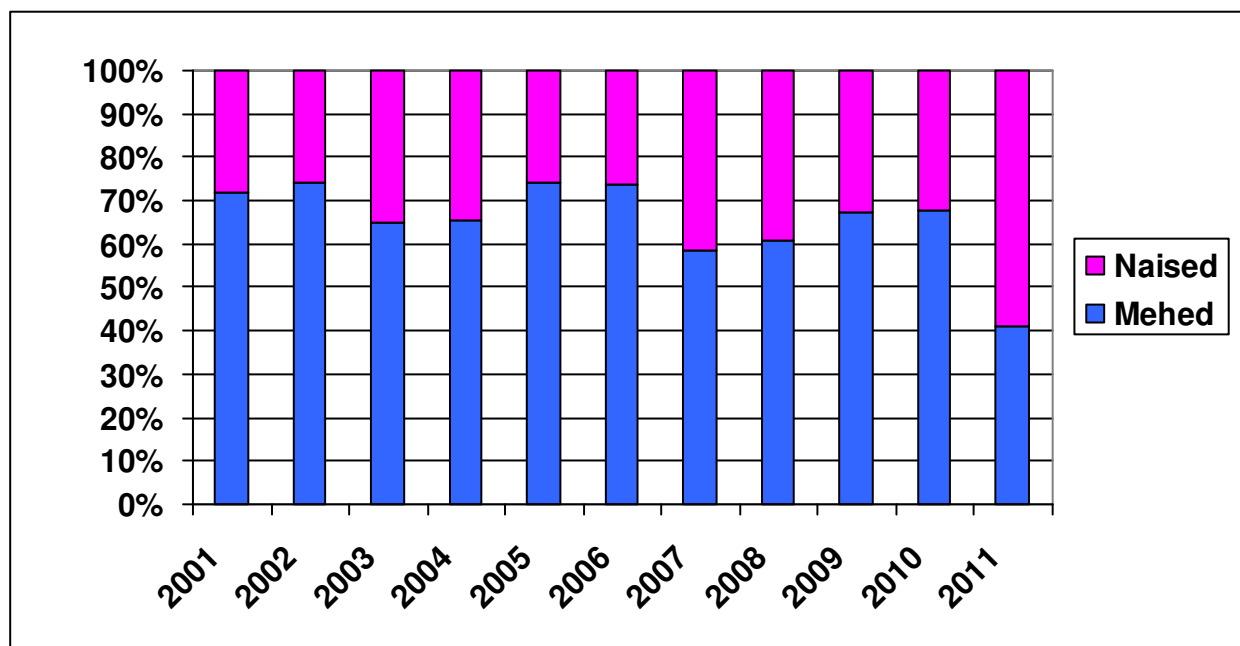
Ägedasse C-viirushepatiiti haigestumus maakonniti, 2011

64,7% haigestunutest olid 20–39-aastased ning 17,6% - 40-49-aastased isikud. Mehi oli 41,2% ja naisi 58,8%. 70,6% moodustasid mittetöötavad ja 29,4% - töötavad inimesed.

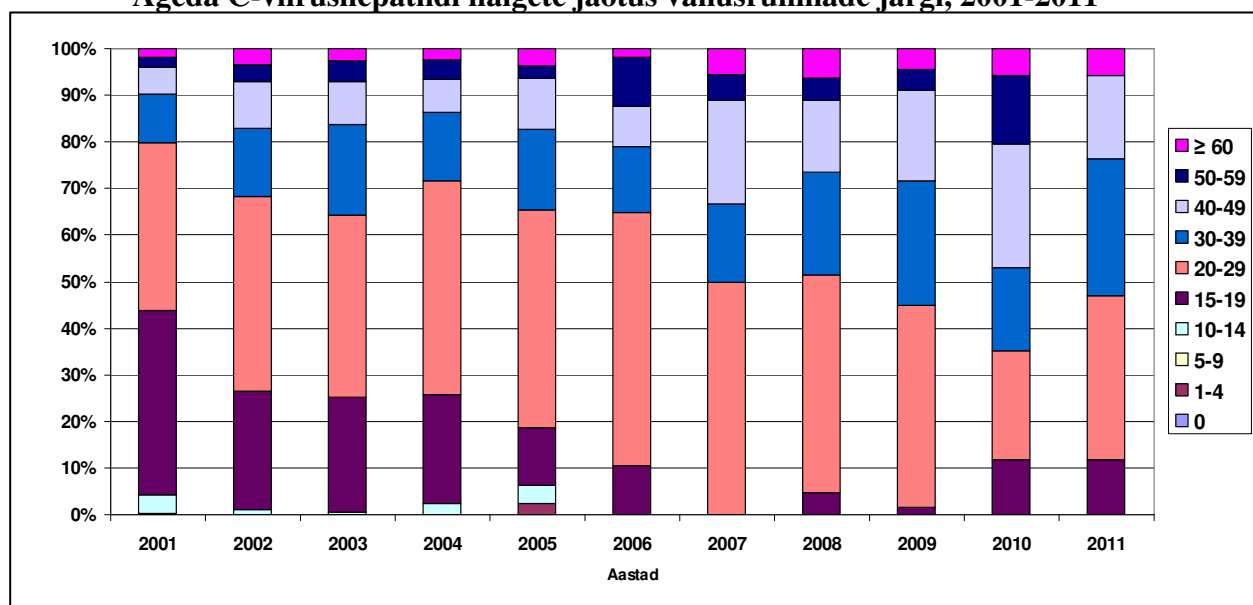
Joonis 73.

Ägeda C-viirushepatiidi haigete jaotus soo järgi, 1994-2011

Joonis 74.

Ägeda C-viirushepatiidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2001-2011

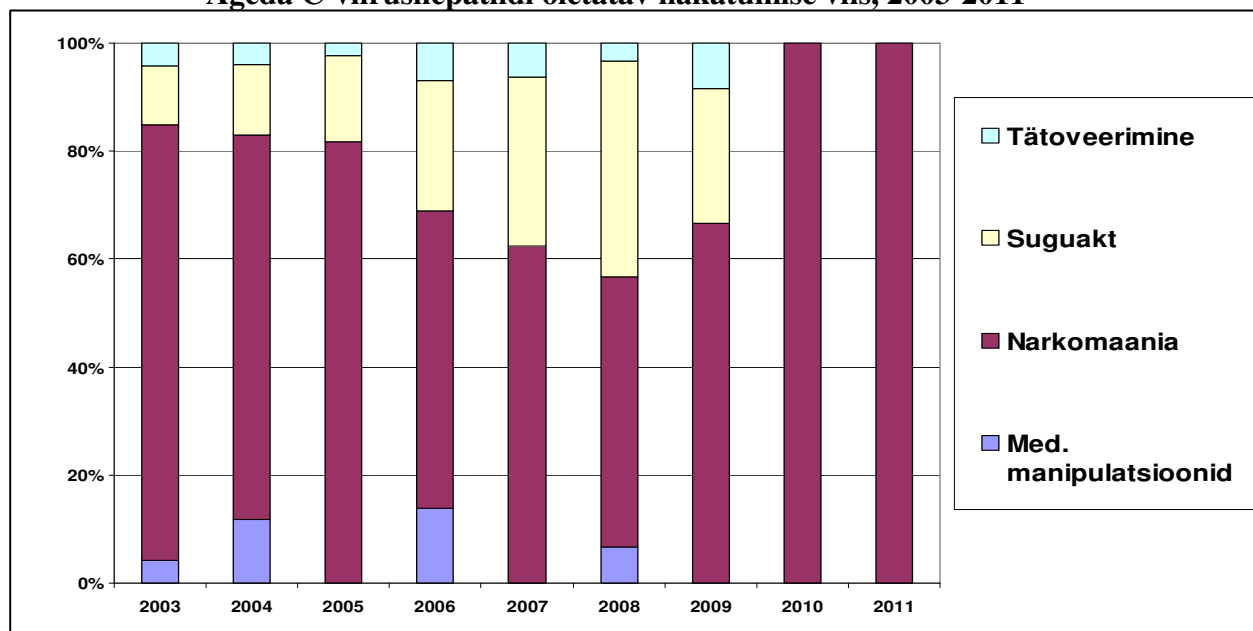
Haigusjuhte registreeriti aastaringselt.

Kõik kolded olid ühe haigega, hospitaliseeriti 64,7% haigetest.

Oletatavad nakatumise viisid olid: narkootikumide parenteraalne kasutamine 23,5% juhtudest (2010. a – 5,9%, 2009. a – 23,9%, 2008. a – 23,4%, 2007. a – 27,8%). 46,5% juhtudest jäi riskitegur välja selgitamata (2010. a – 94,1%, 2009. a – 64,2%, 2008. a – 53,1%, 2007. a – 55,6%).

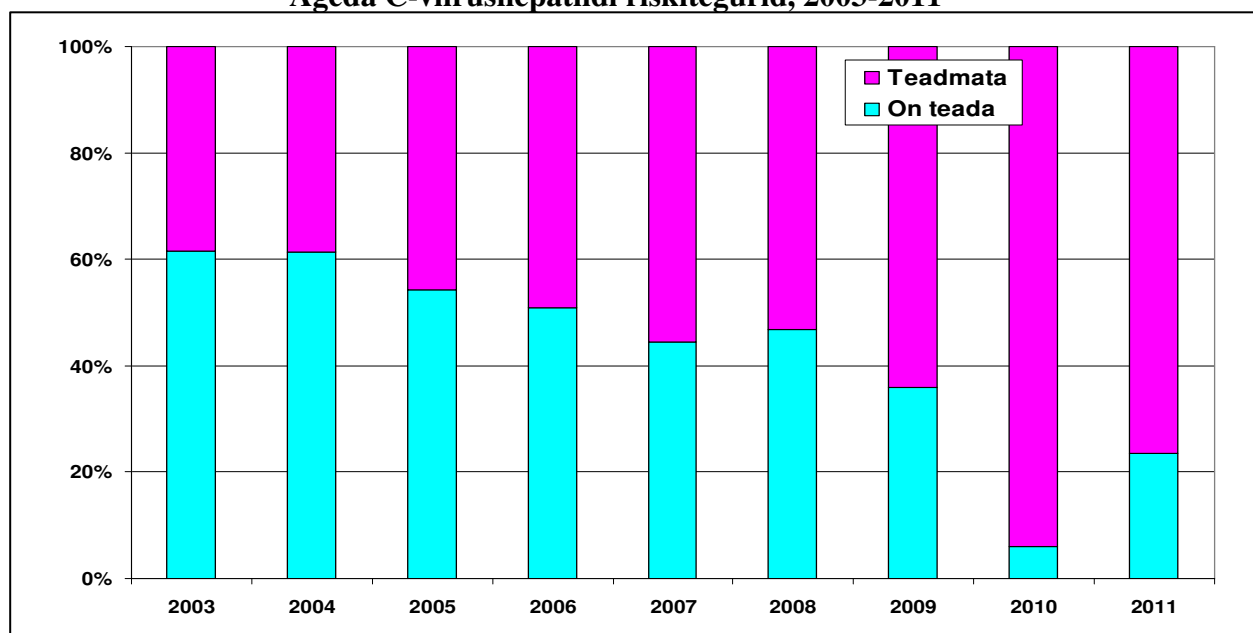
Joonis 75.

Ägeda C-viirushepatiidi oletatav nakatumise viis, 2003-2011

Joonis 76.

Ägeda C-viirushepatiidi riskitegurid, 2003-2011

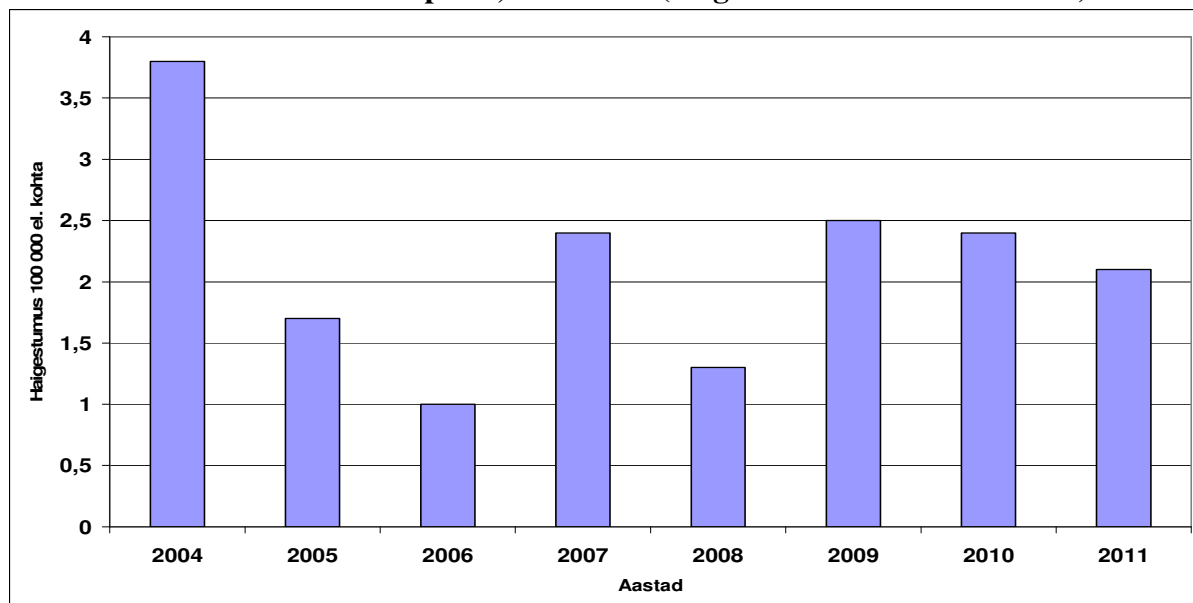

Krooniline B-viirushepatiit (B18.0-B18.1)

Registreeriti 29 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 2,1 (2010. a oli 32 juhtu ehk 2,4 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 77.

Krooniline B-viirushepatiit, 2004-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (2,8 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (6,0), Narvas (16,1) ja Lääne-Virumaal (1,5).

51,7% haigestunutest moodustasid inimesed vanuses 20-39-aastat ning 31,0% - 40-59-aastased isikud. Mehi oli 58,6%, naisi 41,4%. Tegevusala järgi: 75,9% haigetest olid mittetöötavad ja 17,2% - töötavad isikud. Hospitaliseeriti 58,6% haigetest.

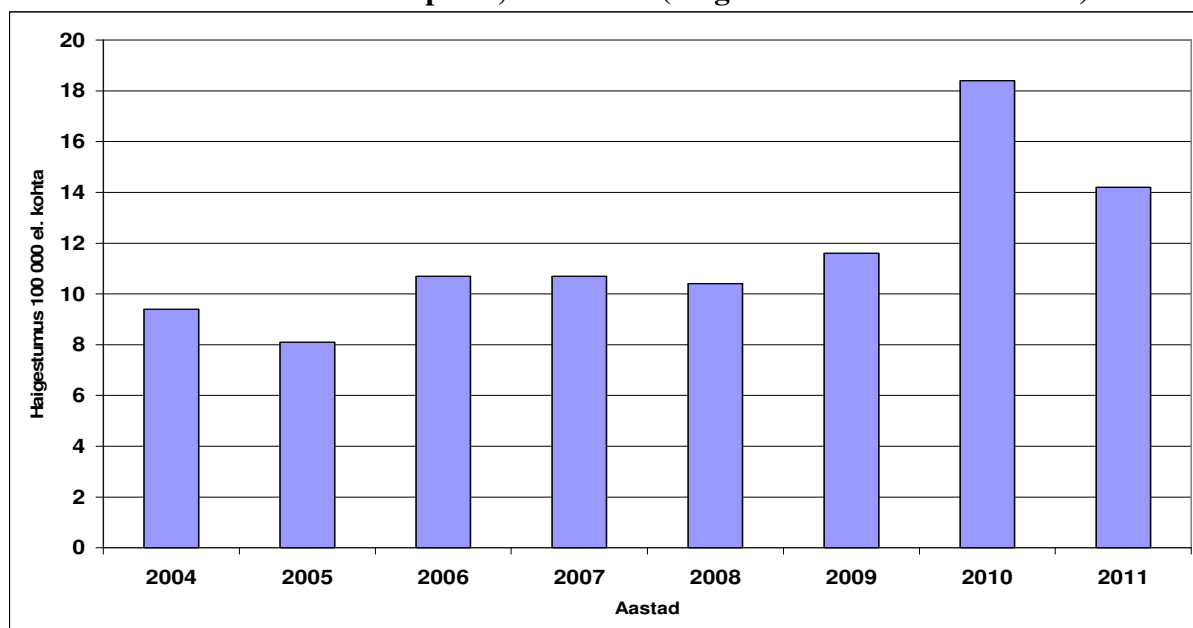
Oletatavad nakatumise viisid olid: narkootikumide parenteraalne kasutamine 31,0% juhtudest, sugulisel teel 13,8% juhtudest. 55,2% juhtudest jäi riskitegur teadmata.

Krooniline C-viirushepatiit (B18.2)

Registreeriti 190 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 14,2 (2010. a vastavalt 246 ja 18,4).

Joonis 78.

Krooniline C-viirushepatiit, 2004-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

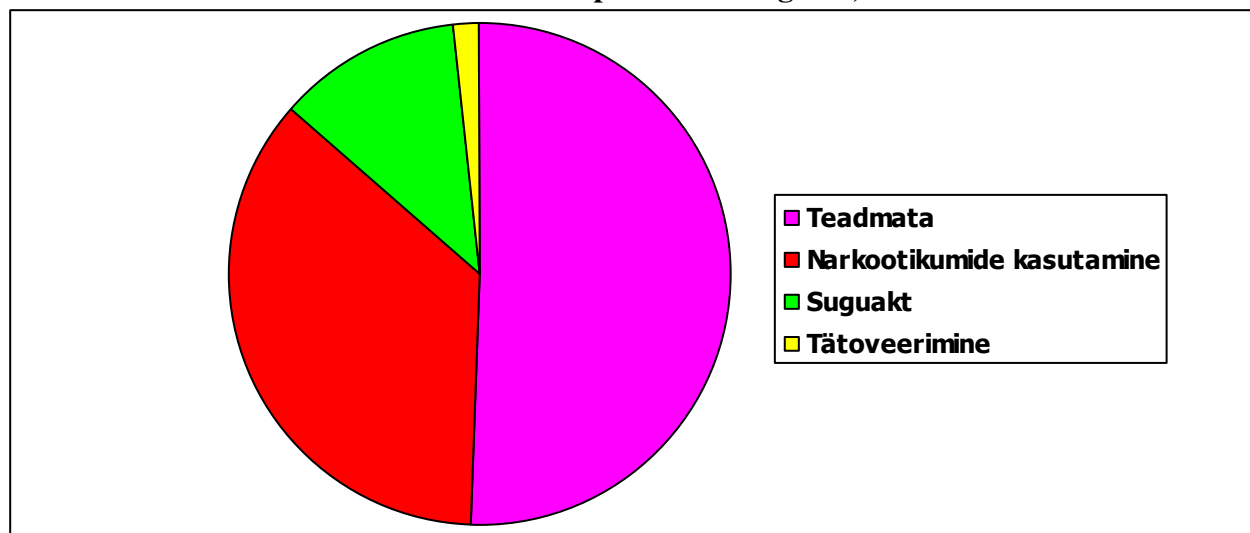

Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt.

Nakkushaigust registreeriti 9 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Narvas (64,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (39,9) ja Tartumaal (19,3). 37,4% haigestunutest olid vanuses 20–29-aastat, 44,7% moodustasid 30-49-aastased isikud. 66,8% haigetest moodustasid mittetöötavad ja 25,3% - töötavad isikud. Mehi oli 65,8%, naisi 34,2%. Hospitaliseeriti 14,7% haigetest. Oletatav nakatumise viis (riskitegur) on teada 48,4% juhtudest.

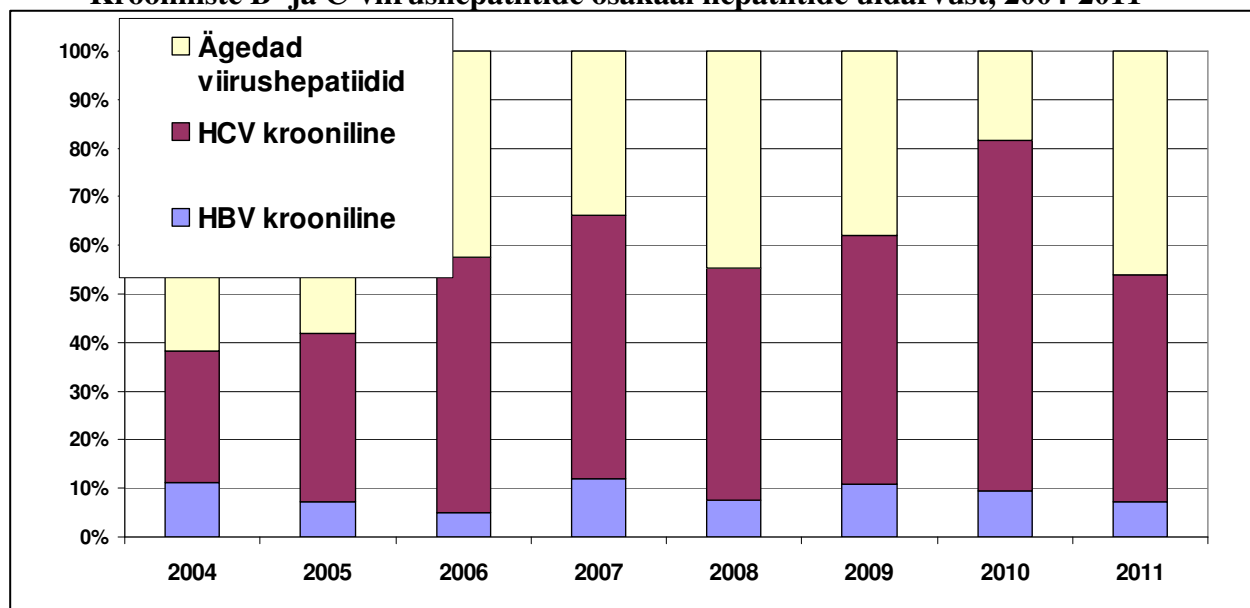
Joonis 79.

Kroonilise C-viirushepatiidi riskitegurid, 2011

Joonis 80.

Krooniliste B- ja C-viirushepatiitide osakaal hepatiidide üldarvust, 2004-2011

HIV-nakkus (Z21) ja HIV-tõbi (B20-B24)

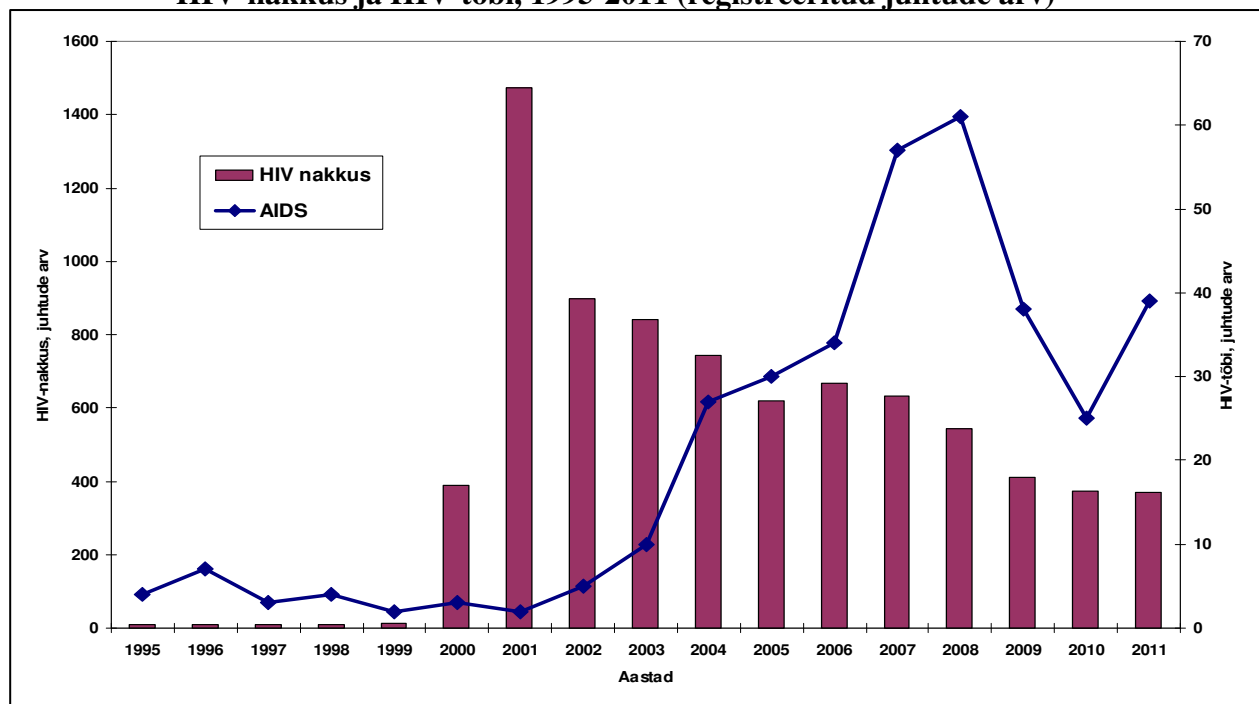
Kokku on Eestis aastate jooksul (seisuga 31.12.2011. a) HIV-nakkust diagnoositud 8062 inimesel. 2011. aastal registreeriti uusi HIV-nakatunuid 370, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 27,6 (2011. a vastavalt 372 ja 27,8). Enim 2011. a avastatud nakatunuid elab Tallinnas; (55,4%) ja Ida-Virumaal (koos Narvaga, 36,5%).

Tabel 14.

HIV-nakkuse registreerimine maakonniti, 1987-2011

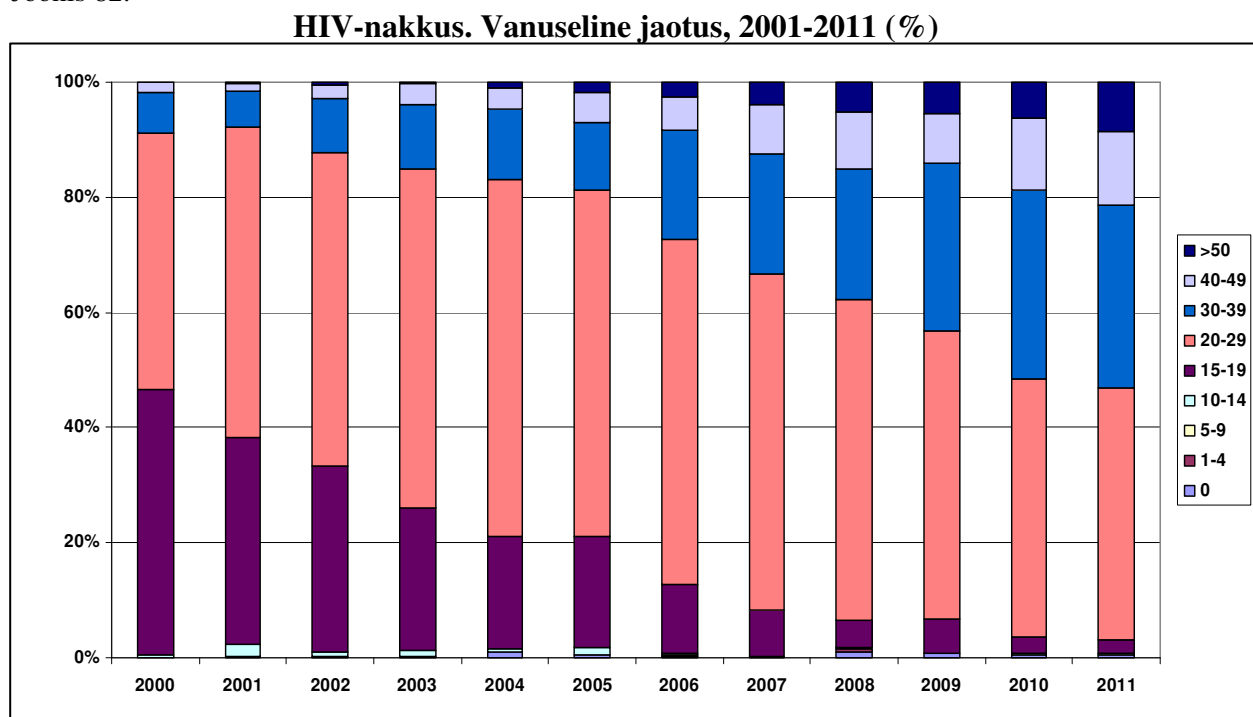
	1987 - 1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	Kokku
Tallinn	64	25	528	377	323	262	263	263	240	216	150	165	205	3081
Harjumaa	6	3	56	22	39	25	15	12	15	14	43	11		261
Hiiumaa				1										1
Ida-Virumaa	11	56	454	261	245	224	147	150	143	123	114	97	81	2106
Narva (eraldi)	1	302	409	215	183	193	121	162	170	160	75	71	54	2116
Jõgevamaa				1	1		1							3
Järvamaa		1	3	1	1	2		2			3			13
Läänemaa					1		1							2
Lääne-Virumaa	2	1	8	3	20	11	6	9	17	10	2	4	6	99
Põlvamaa				1		1			1		1			4
Pärnumaa			4		1	2	1	3	1		2	6	3	23
Raplamaa			4	3	1	1				2		1		12
Saaremaa		2	1		2			1	1					7
Tartumaa	1		4	13	20	16	64	66	40	20	19	15	20	298
Valgamaa				1					2		1		1	5
Viljandimaa			3		1	2	1		2		1	2		12
Voruma					2				1					3
Muu	11					4	1							16
Kokku:	96	390	1474	899	840	743	621	668	633	545	411	372	370	8062

Joonis 81.

HIV-nakkus ja HIV-tõbi, 1995-2011 (registreeritud juhtude arv)

Vanusrühmas 0-4. a diagnoositi HIV-nakkus kahel lapsel, vanusrühmas 5-9. a – ühel lapsel. Enamik nakatunutest on vanusrühmades 20–29. a (43,5%) ja 30–39 (31,9%). HIV-nakatunutest 61,6% on mehed ja 38,4% naised.

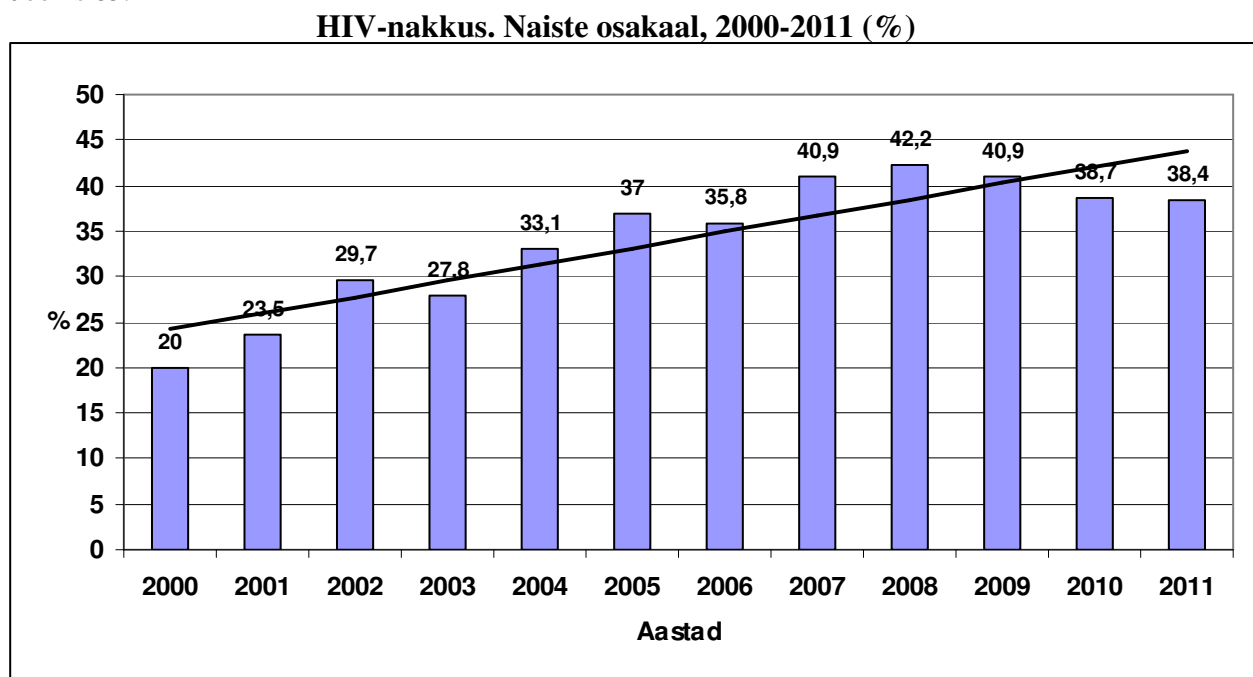
Joonis 82.

Oletatavad levikuteed on teada 34,9% nakatunutest: emalt lapsele – 2 (0,5% üldarvust), parenteraalne – 69 (18,6%), seksuaalne – 58 (15,7%).

2011. aastal uuriti HI-viiruse suhtes kokku 147 453 isikut, kokku uuriti 212 136 proovi (2010. aastal – 142040, 2009. aastal – 139 471, 2008. aastal – 136 699, 2007. aastal – 116 790).

Joonis 83.

Tabel 15.

HIV-nakkuse suhtes uuritud isikud uuringu põhjuste kaupa, 2006-2011

Uuritud kontingent	2006		2007		2008		2009		2010		2011	
	Uuritute arv	Neist positiivsed	Uuritute arv	Neist positiivsed	Uuritute arv	Neist positiivsed	Uuritute arv	Neist positiivsed	Uuritute arv	Neist positiivsed	Uuritute arv	Neist positiivsed
HIV-tõvestunudega seksuaalvahekorras olnud isikud	59	4	22	1						6		5
Narkootiliste ainete tarvitajad	238	41	213	20	58	26				12		13
Suguhaiged	320	8	324	4	77					2		1
Abordilõppega rasedused	2 941	10	2 535	9								3
Vere- ja elundidonorid	54 448	9	55 198	7	54 867	5	52 226	8	59 395	7	58 393	3
Rasedad	32 213	45	34 515	52	32 394	41	32 570	45	30 558	30	31 633	20
Vere ja organite retsiptendid	22		3									
Relvajõududes teenivad isikud	98	1	64						212		19	
Kinnipeetavad isikud	4 530	107	3 982	63	4 160	61	4 944	68	4 431	72	3 970	53
Kliinilistel näidustustel uuritud isikud	3 579	84	3 853	87						6		2
Anonüümselt uuritud isikud	6 607	246	7 837	243	7 475	180	8 510	46	4 591	35	4 035	26
Tervishoiutöötajad	522		613						741		771	
Profülaktiliselt uuritud isikud	19 583	71	20 503	87	37 668	232	38 788	199	42 112	202	48 632	244
Epidemioloogilistel näidustustel uuritud isikud	1 756	42	1 860	60								
Muud							2 433	45				

Tabel 16.

Testimine HIV-nakkuse suhtes maakonniti, 2011

Piirkond	Testitud isikute arv	Testide arv
Tallinn	79086	120287
Harjumaa	0	0
Hiiumaa	141	147
Ida-Virumaa	6088	7139
Narva	4516	4847
Jõgevamaa	304	401
Järvamaa	1018	1018
Läänemaa	906	907
Lääne-Virumaa	1406	1406
Põlvamaa	498	498
Pärnumaa	9913	10402

Piirkond	Testitud isikute arv	Testide arv
Raplamaa	590	590
Saaremaa	664	666
Tartumaa	40410	61742
Valgamaa	543	716
Viljandimaa	1370	1370
Võrumaa	0	0
Kokku	147453	212136

HIV-tõbe diagnoositi 39 nakatunul, haigestumus 100 000 el. kohta oli 2,9 (2010. aastal 25 juhtu ehk 1,9 100 000 el. kohta). Kokku on Eestis aastate jooksul (seisuga 31.12.2011. a) HIV-tõbi diagnoositud 354 inimesel.

Tabel 17.

HIV-tõve registreerimine maakonniti, 1988-2011

Maakond/aasta	1988 - 1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	Kokku
Tallinn		3	2	2	3	11	10	11	27	27	15	5	10	126
Harjumaa				1		2	1	4	1	2	1	10	4	26
Hiiumaa				1										1
Ida-Virumaa					1	4	9	7	13	21	12	6	6	79
Narva (eraldi)					5	7	8	11	13	10	8	3	15	80
Jõgevamaa							1		1					2
Järvamaa														0
Läänemaa														0
Lääne-Virumaa						1					1	1	1	4
Põlvamaa														0
Pärnumaa						1							3	4
Raplamaa										1	1			2
Saaremaa					1									1
Tartumaa						1			1					2
Valgamaa							1	1	1					3
Viljandimaa														0
Võrumaa														0
Muu/teadmata	23				1									24
Kokku:	23	3	2	4	11	27	30	34	57	61	38	25	39	354

Nakkushaigust registreeriti Tallinnas, Harjumaal, Ida-Virumaal, Narvas, Lääne-Virumaal ja Pärnumaal. Suurem haigestumus oli Narvas (21,8 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (5,9) ja Pärnumaal (3,4).

77,0% haigestunutest moodustasid inimesed vanuses 20-39-aastat. Mehi oli 82,0%, naisi 18,0%.

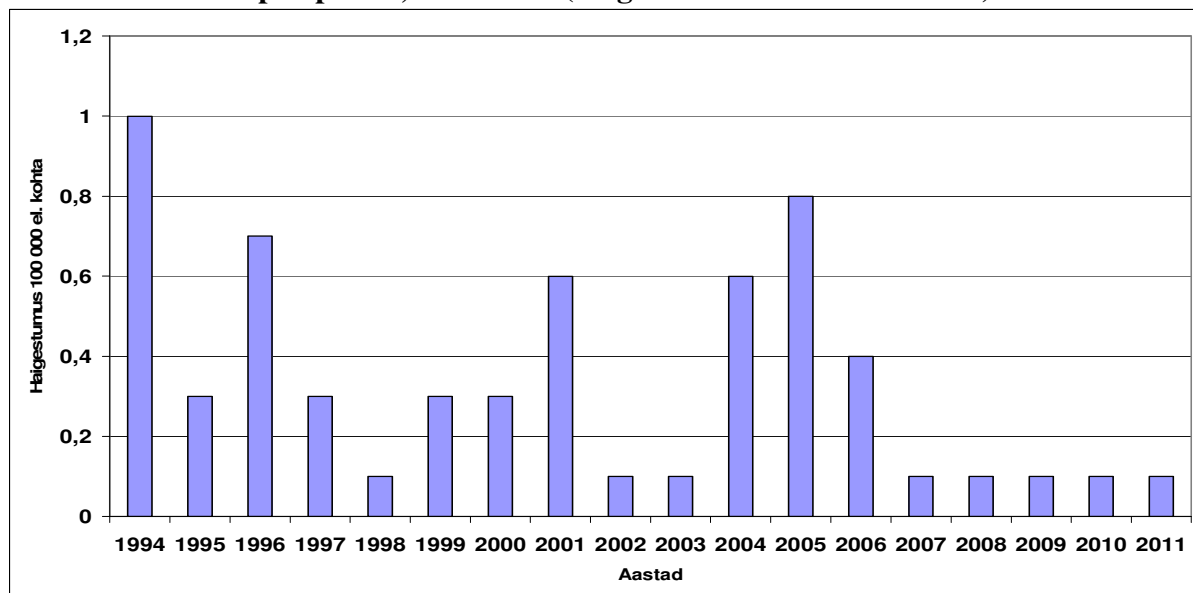
Zoonoosid

Leptospiroos (A27)

Registreeriti kaks leptospiroosi juhtu (Tartumaal ja Võrumaal), haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (2010. a oli üks juht ehk 0,07 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 84.

Leptospiroos, 1994-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

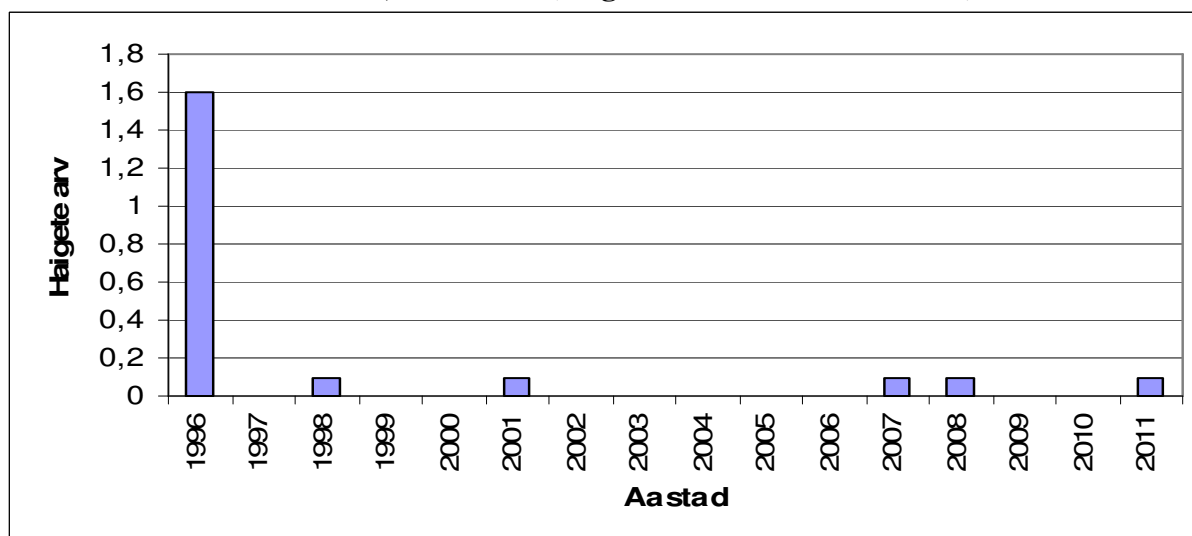
Diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud (*Leptospira interrogans* ja *Leptospira hebdomadis*). Haiged olid mehed vanuses üle 60. a, pensionärid, hospitaliseeritud, paranesid. Nakatumine toimus oletatavalt elukohas.

Tulareemia (A21)

Registreeriti kaks haigusjuhtu (Harjumaal ja Hiiumaal), haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (eelmine haigusjuht registreeriti Eestis 2008. aastal).

Joonis 85.

Tulareemia, 1996-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

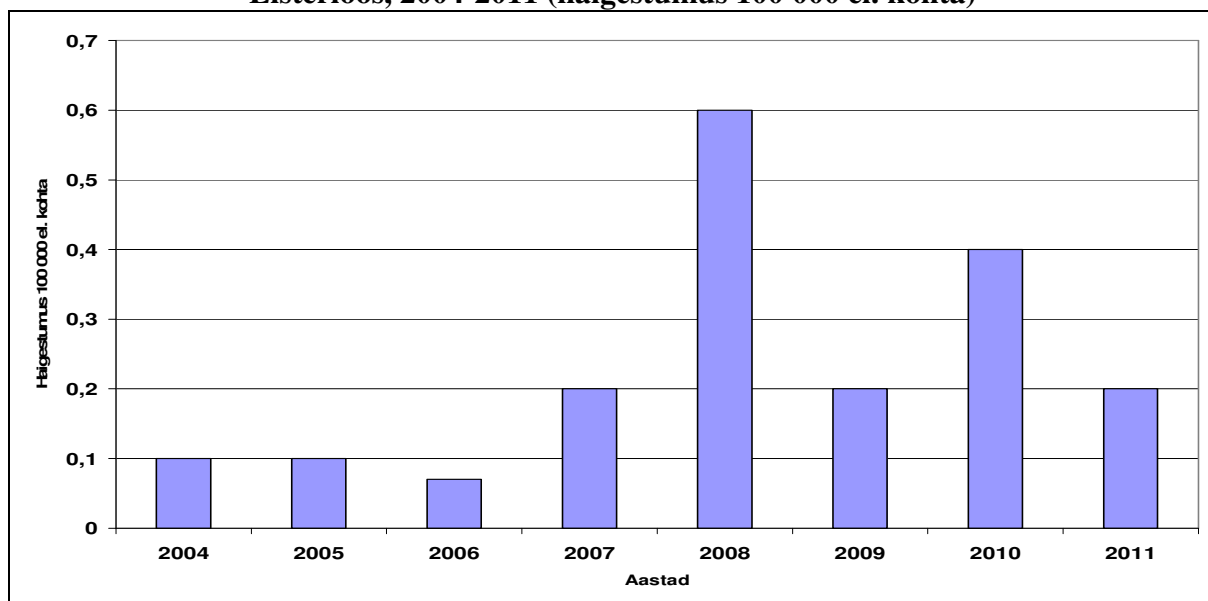
Diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud. Haiged olid töötavad naised vanusrühmast 50-59. a, viibisid kodusel ravil, paranesid. Nakatumine toimus oletatavalt Hiiumaal ja Prangli saarel.

Listerioos (A32)

Registreeriti 3 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,2 (2010. a oli 5 juhtu ehk 0,4 100 000 elaniku kohta). Nakkushaigust esines Tallinnas, Pärnumaal ja Narvas.

Joonis 86.

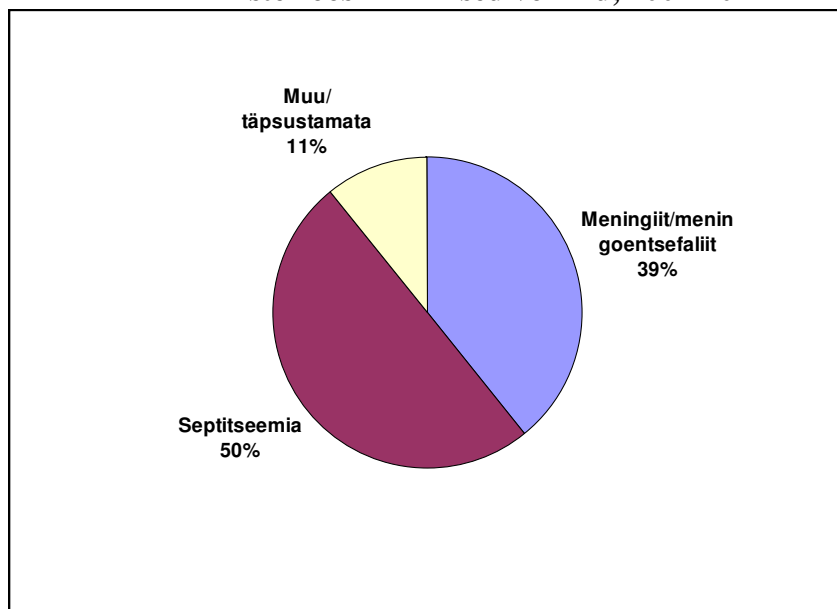
Listerioos, 2004-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud, kliiniliselt avaldus haigus kahel juhul listeriaseptitseemiana ja ühel juhul listeriameningiidi ja –meningoentsefaliidina.

Joonis 87.

Listerioosi kliinilised vormid, 2004-2011

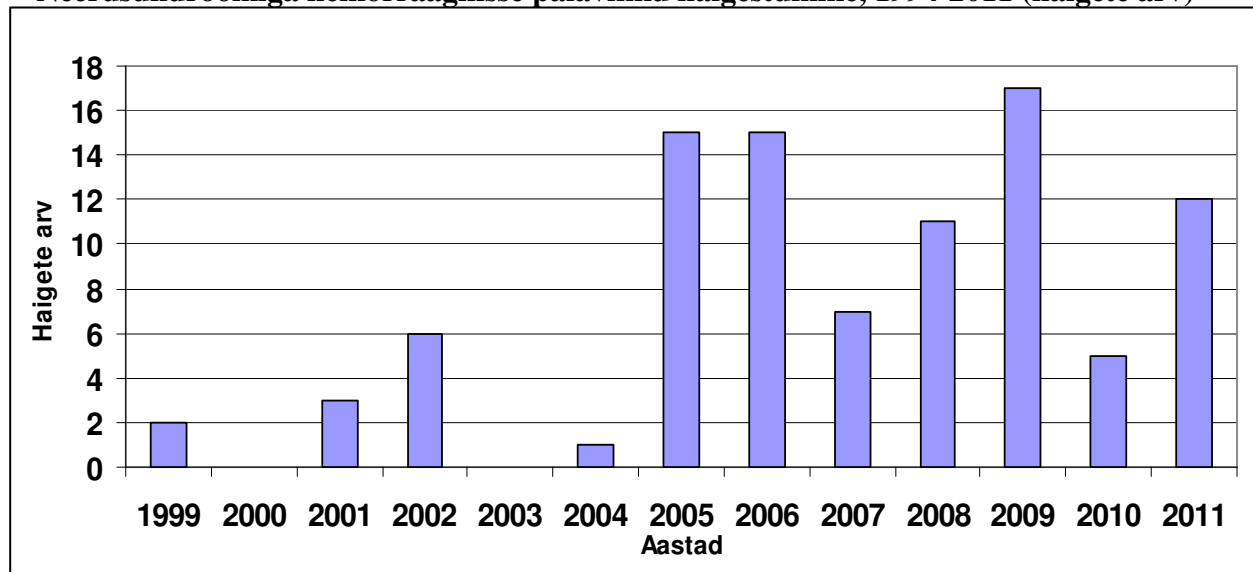
Kõik haiged olid vanusrühmast 40-59-aastat. Haigetest oli üks töötav, üks töövõimetu ja üks mittetöötav isik. Kõik haiged hospitaliseeriti, paranesid.

Neerusündroomiga hemorraagiline palavik (A98.5)

Registreeriti 12 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,9 (2010. a oli 5 juhtu ehk 0,4 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 88.

Neerusiindroomiga hemorraagilisse palavikku haigestumine, 1994-2011 (haigete arv)

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. Nakkushaigust registreeriti viies maakonnas ning Tallinnas. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (4,5 100 000 el. kohta), Saaremaal (2,9) ja Tartumaal (2,7).

50,0% haigetest moodustasid 20-39-aastased isikud ning 50,0% - üle 40-aastased isikud. Mehi oli 75,0% ja naisi 25,0%. 75,0% olid töötavad ja 8,3% - mittetöötavad isikud.

Hospitaliseeriti 100,0% haigetest. Letaalseid juhte ei olnud. Ühel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Venemaal).

Enamus haigetest haigestus oktoobris-novembris (75,0%).

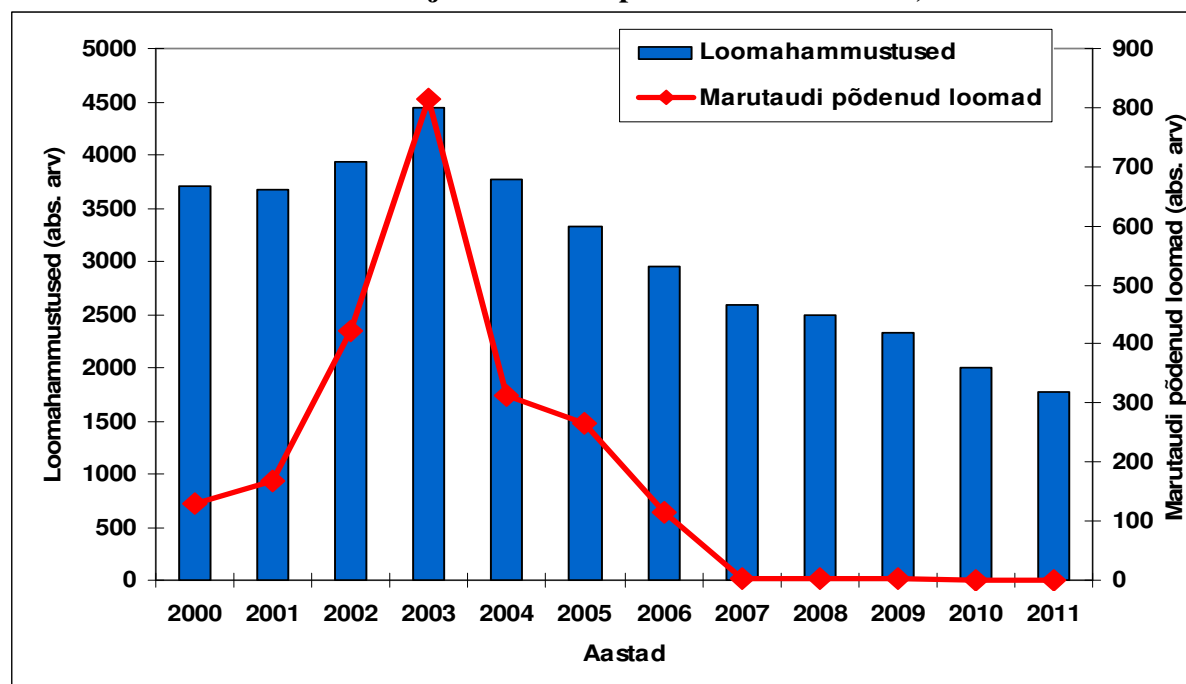
Marutõbi ja loomahammustused (T14.1)

2011. aastal inimesed marutõppe ei haigestunud (eelmine haigusjuht registreeriti 1986. a).

Registreeriti 1 771 loomahammustuse juhtu, 100 000 elaniku kohta 132,1 (2010. a vastavalt 2002 ja 149,4).

Joonis 89.

Loomahammustuste ja marutaudi põdenud loomade arv, 2003-2011

Enim registreeriti loomahammustusi Põlvamaal (259,0 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tartumaal (231,9) ja Narvas (198,6).

Inimesi ründasid kõige sagedamini koerad (70,4%) ja kassid (25,4%). Inimesi rünnanud loomade seas olid ahv, hamster, hiir, hobune, hunt, jänes, karu, kobras, kährik, küülik, metssiga, mäger, naarits, nahkhiir, ninakaru, nirk, orav, papagoi, poni, rebane, rott, siga, tuhkur ja vares.

Puretud inimeste vanuseline jaotus: kuni 14-aastaseid – 25,5%, 50-aastaseid ja vanemaid – 30,2%. Mehi oli 43,2%, naisi – 56,8%.

Veterinaar- ja Toiduameti andmetel oli 2011. aastal üks marutaudi põdenud loom – kährik Põlvamaal (2010. a – ei olnud, 2009. a – 3, 2008. a – 3, 2007. a – 4, 2006. a – 114 ja 2005. a – 266 loomal).

2011. a vaktsineeriti marutaudi vastu 44 327 looma, neist koeri 61,4%, kasse 38,5%, tuhkruid 0,08%, veiseid 0,04% ja hobuseid 0,03% ja

2011. a vaktsineeriti marutõve vastu 636 inimest, neist 0-14. a lapsi – 67, noorukeid (15-17. a) – 38, täiskasvanuid – 531. Revaktsineeriti 132 täiskasvanut. Immuunglobuliinprofülaktikat rakendati ühel juhul (täiskasvanud isik).

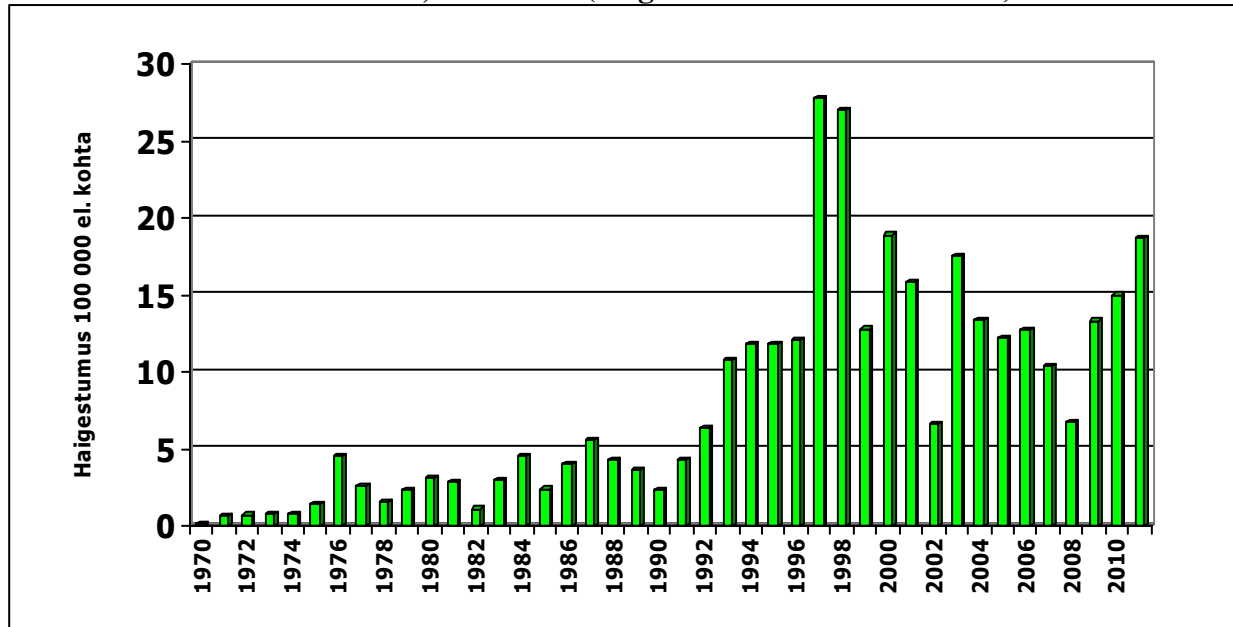
Puukidega levivad nakkushaigused

Puukentsefaliit (A84)

Puukentsefaliiti registreeriti 250 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 18,6 (2010. a oli 201 juhtu ehk 15,0 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 90.

Puukentsefaliit, 1970-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

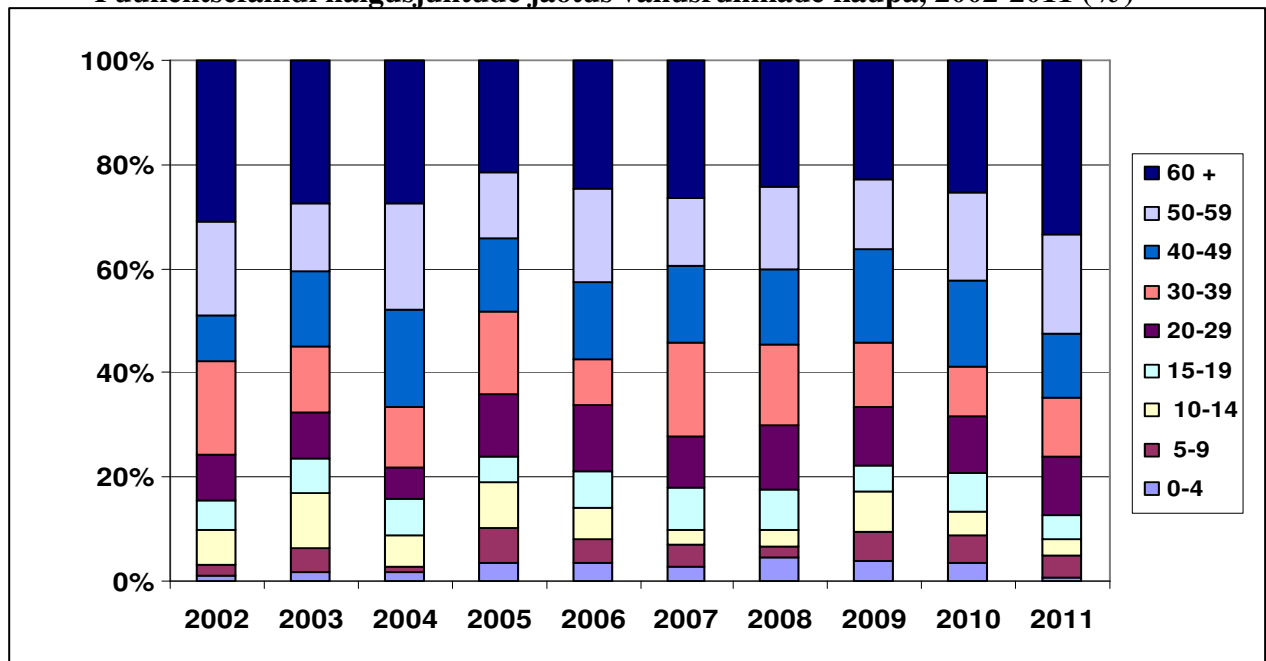

Laboratoorselt kinnitati 100,0% diagnoosidest. Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Kõige suurem haigestumus oli Saaremaal (147,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Hiiumaal (79,7) ja Läänemaal (54,8).

52,4% haigetest olid 50-aastased ja vanemad, 34,8% - vanuses 20–49-aastat. Mehi oli 47,2%, naisi – 52,8%.

Joonis 91.

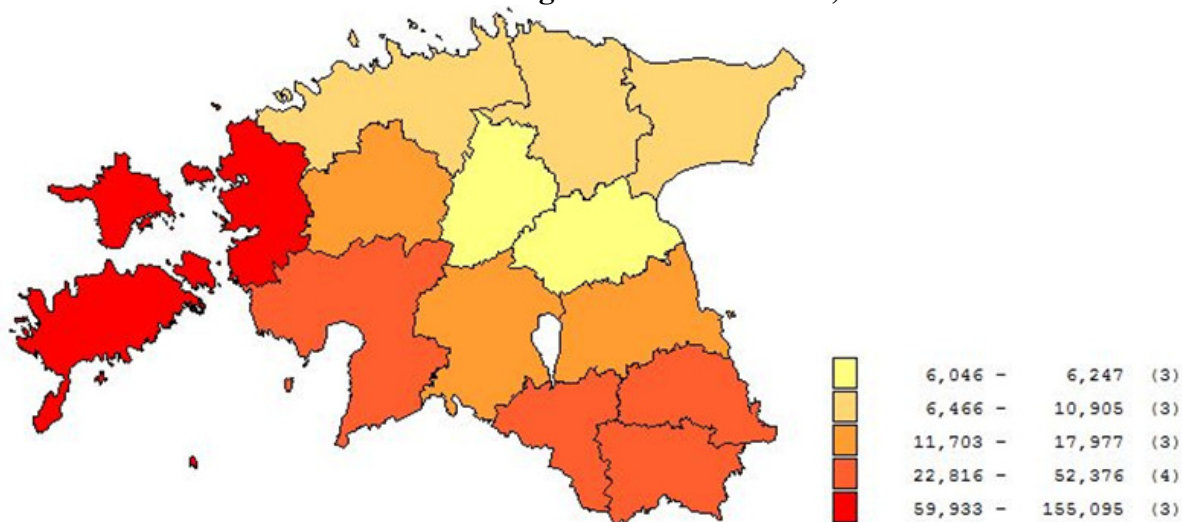
Puukentsefaliidi haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2002-2011 (%)

38,0% moodustasid mittetöötavad ja 34,8% - töötavad inimesed, 10,0% olid koolilapsed. Kõik haiged haigestusid maist novembrini, maksimaalne haigestunute arv oli augustis-septembris (49,2% haigete üldarvust).

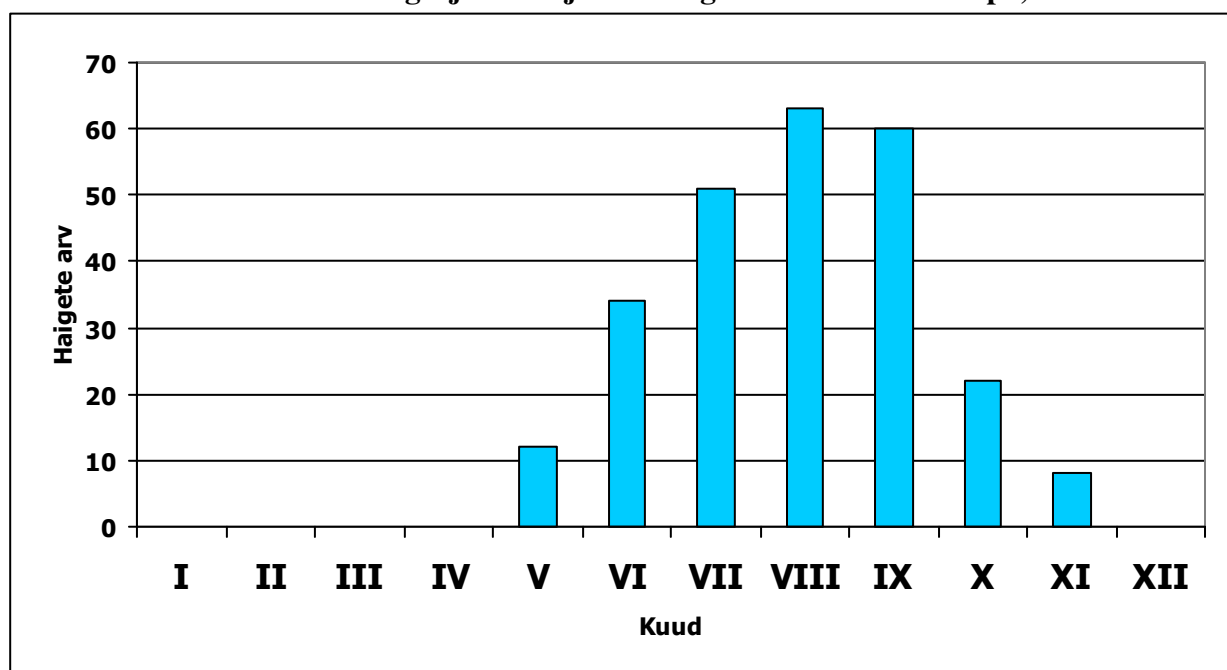
Joonis 92.

Puukentsefaliiti haigestumus maakonniti, 2011

Joonis 93.

Puukentsefaliidi haigusjuhtude jaotus haigestumise kuude kaupa, 2011

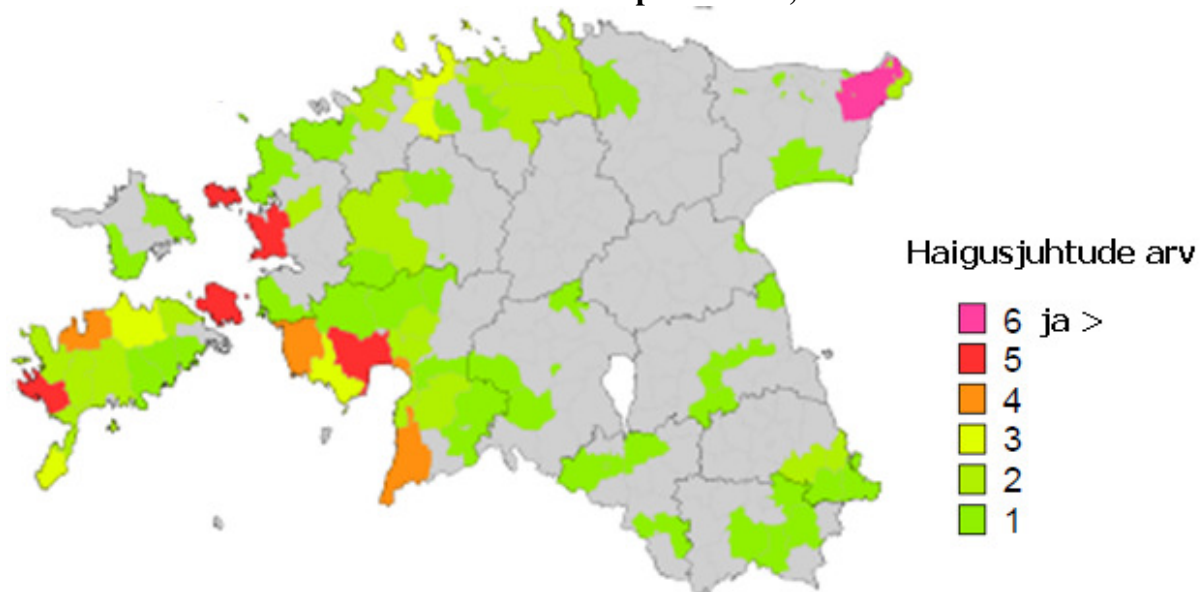
Hospitaliseeriti 81,6% haigestunutest.

Puukentsefaliidi ja puukborrelioosi segainfektsiooni registreeriti 35 juhul.

Oletatav nakatumine toimus sagedamini Saaremaal (16,4% haigete üldarvust), Pärnumaal (14,0%) ning Harjumaal (8,8%). Ühel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Venemaal). Nakatumise koht jäi teadmata 29,6% juhtudest.

Joonis 94.

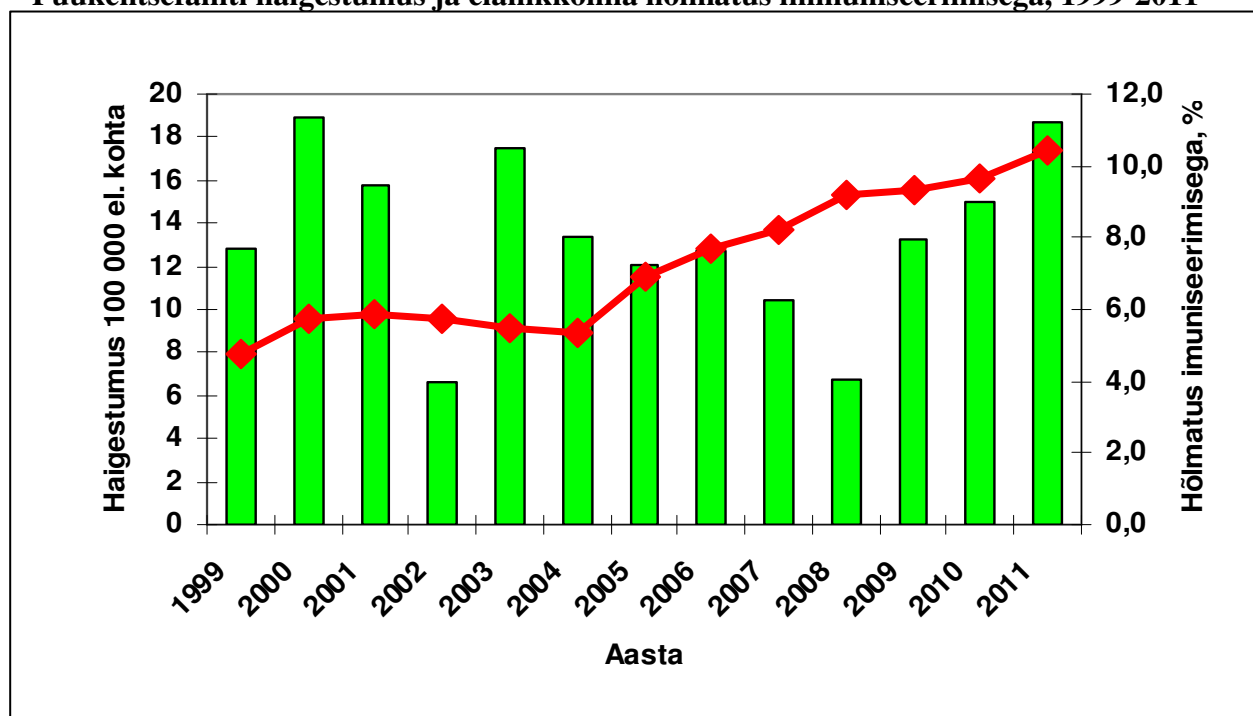
Puukentsefaliidi ohupiirkonnad, 2011

Kahel juhul toimus nakatumine oletatavalt termiliselt töötlemata kitsepiima tarbimisjärgselt. 2010. a vaktsineeriti puukentsefaliidi vastu 17 763 inimest, neist lapsed vanuses 0-14. a 4 961, noorukeid vanuses 15-17. a – 1 095 ja täiskasvanuid 11 707. Revaktsineeriti 20 978, neist lapsed vanuses 0-14. a – 3 774, noorukeid vanuses 15-17. a – 1 436 ning täiskasvanuid 15 768.

Joonis 95.

Puukentsefaliiti haigestumus ja elanikkonna hõlmatus immuniseerimisega, 1999-2011

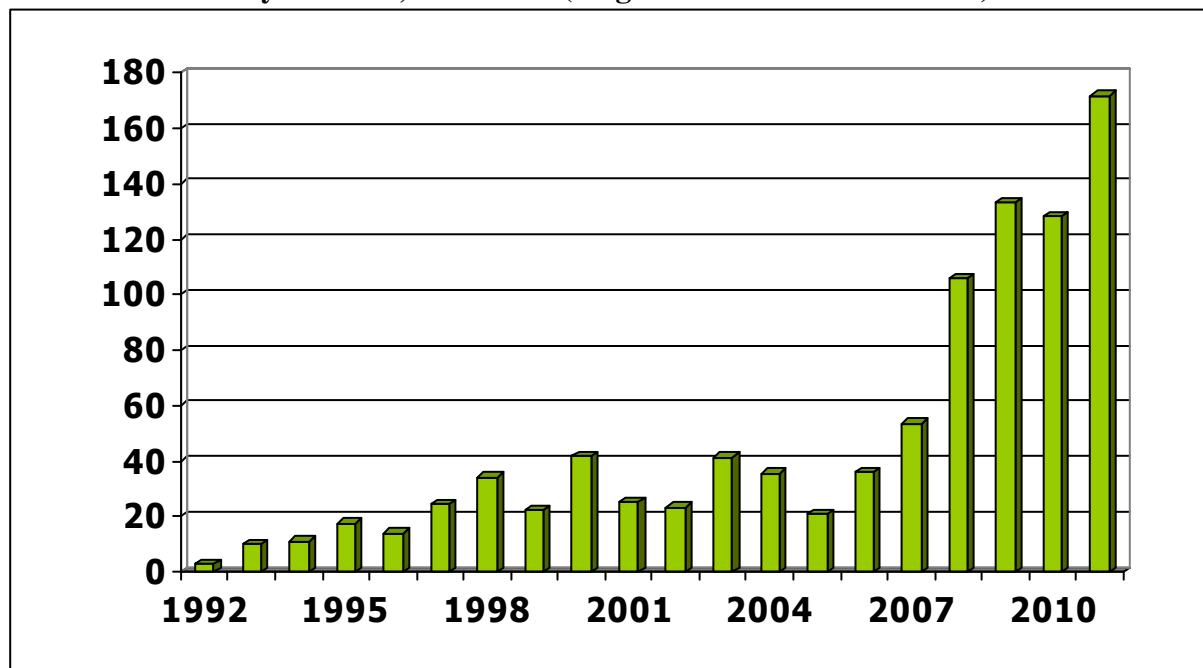

Lyme'i tõbi ehk puukborrelioos (A69.2)

Registreeriti 2 303 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 171,6 (2010. aastal oli 1 721 juhtu ehk 128,4 100 000 elaniku kohta).

Joonis 96.

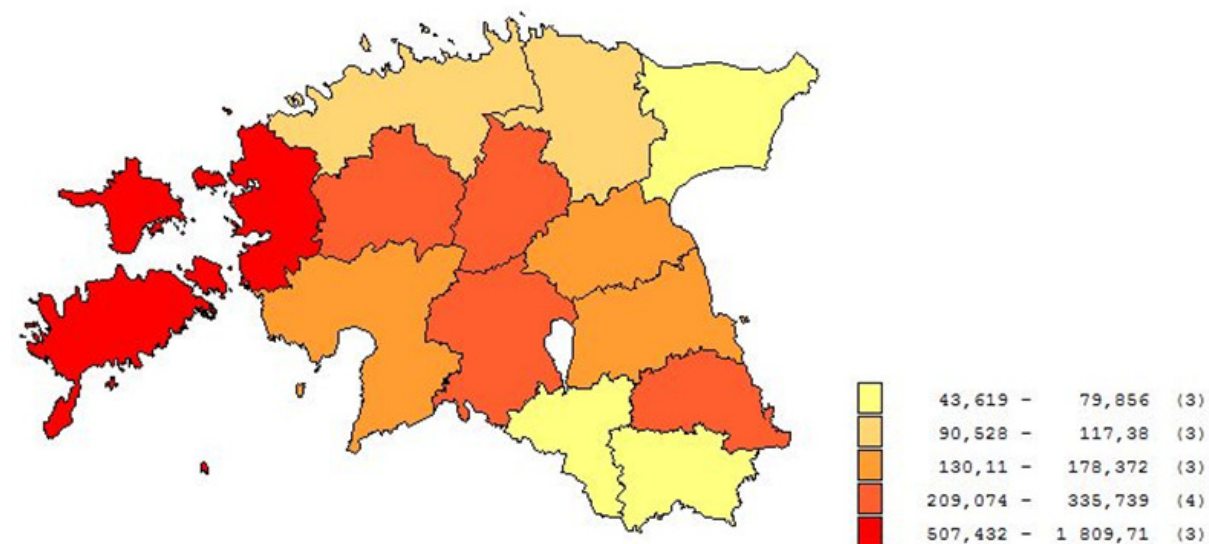
Lyme'i tõbi, 1992-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

84,8% haigusjuhtudest kinnitati diagnoos laboratoorselt, 15,2% diagnoosidest püstitati kliinilise pildi ja puugiründe seoste põhjal. Nakkushaigust registreeriti kõigis maakondades. Kõige suurem haigestumus oli Hiiumaal (1 664,7 100 000 elaniku kohta), Saaremaal (1 047,8) ja Läänemaal (464,1).

Joonis 97.

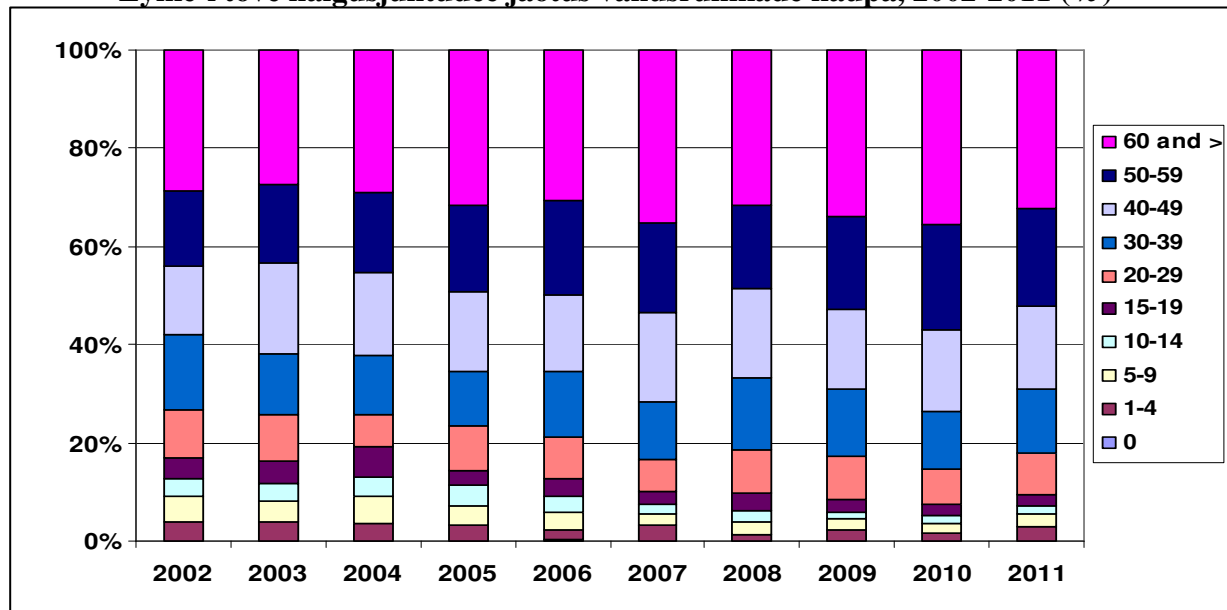
Lyme'i tõppe haigestumus maakonniti, 2011

32,3% haigetest olid vanuses 60 aastat ja vanemad, 36,6% - 40-59-aastased isikud.

Joonis 98.

Lyme'i tõve haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2002-2011 (%)

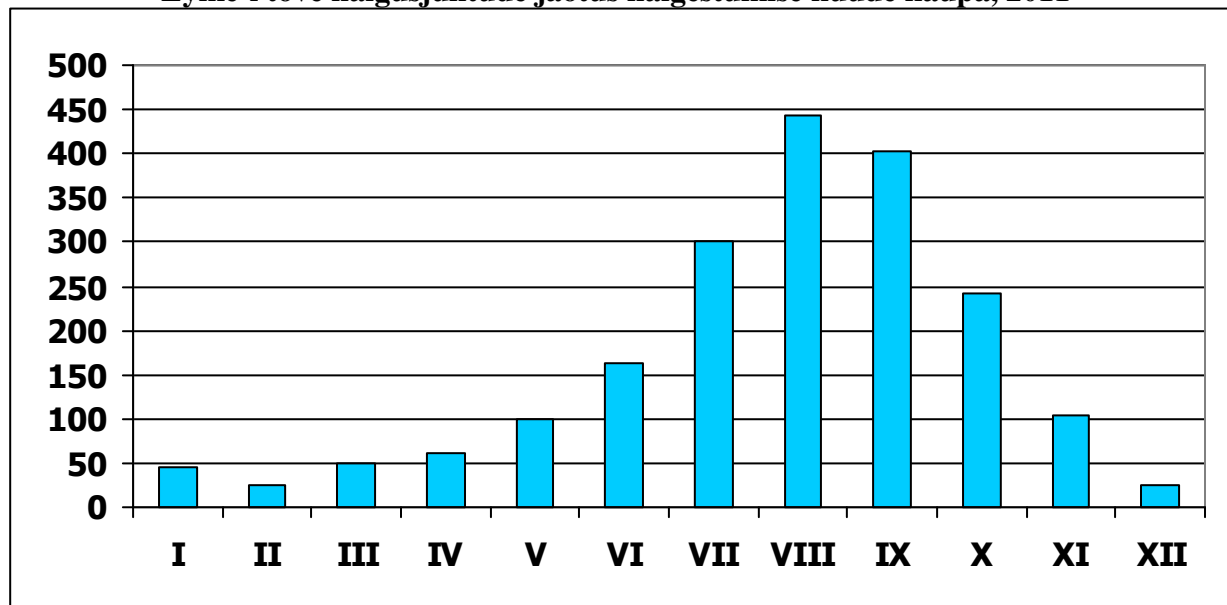

Mehi oli 36,1%, naised 63,9%. 47,9% moodustasid töötavad ja 33,1% - mittetöötavad inimesed.

60,3% haigestest haigestusid juulis-oktoobris.

Joonis 99.

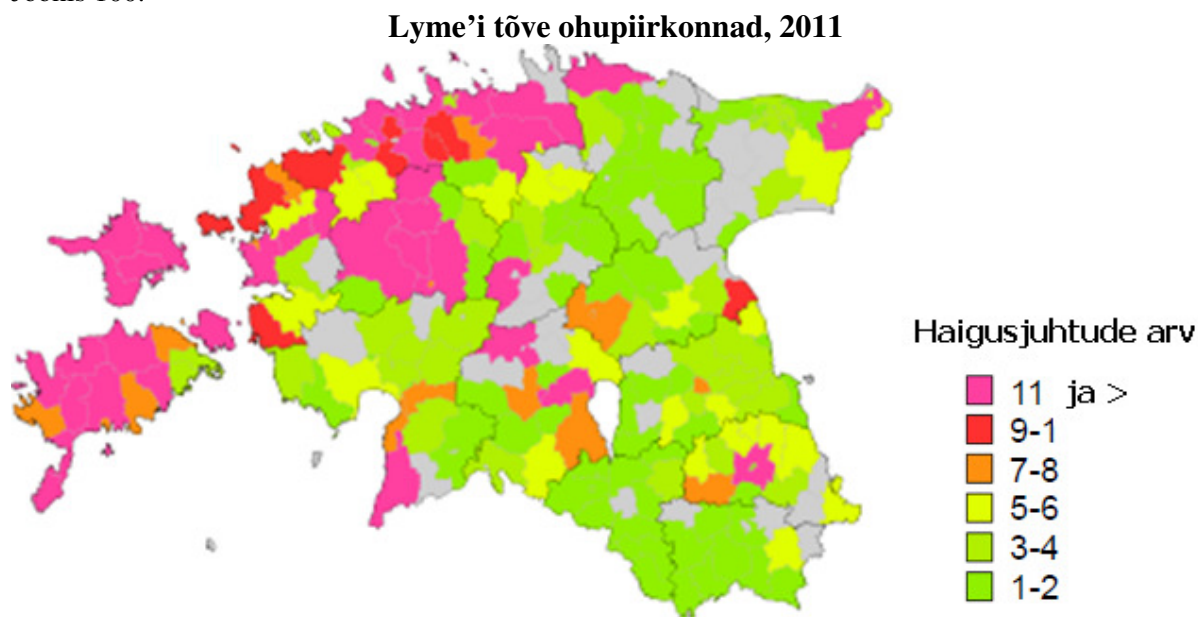
Lyme'i tõve haigusjuhtude jaotus haigestumise kuude kaupa, 2011

Hospitaliseeriti 5,9% haigestunutest.

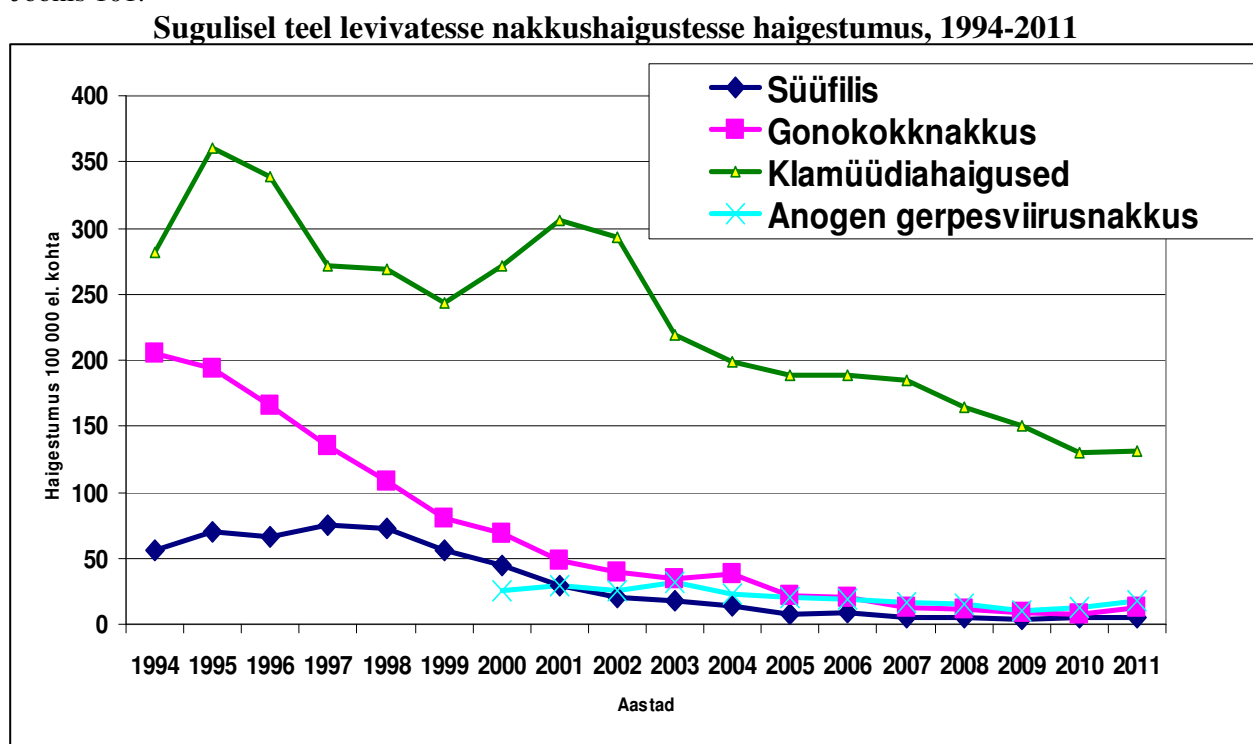
Oletatav nakatumine toimus sagedamini Harjumaal (14,1% haigete üldarvust), Saaremaal (13,1%) ja Hiiumaal (7,8%). Nakatumise koht jäi teadmata 25,5% juhtudest. 13 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Norras üks, Rootsis üks, Saksamaal kaks, Soomes neli, Šveitsis üks, Tais üks ja Venemaal kolm).

Joonis 100.

Sugulisel teel levivad nakkushaigused

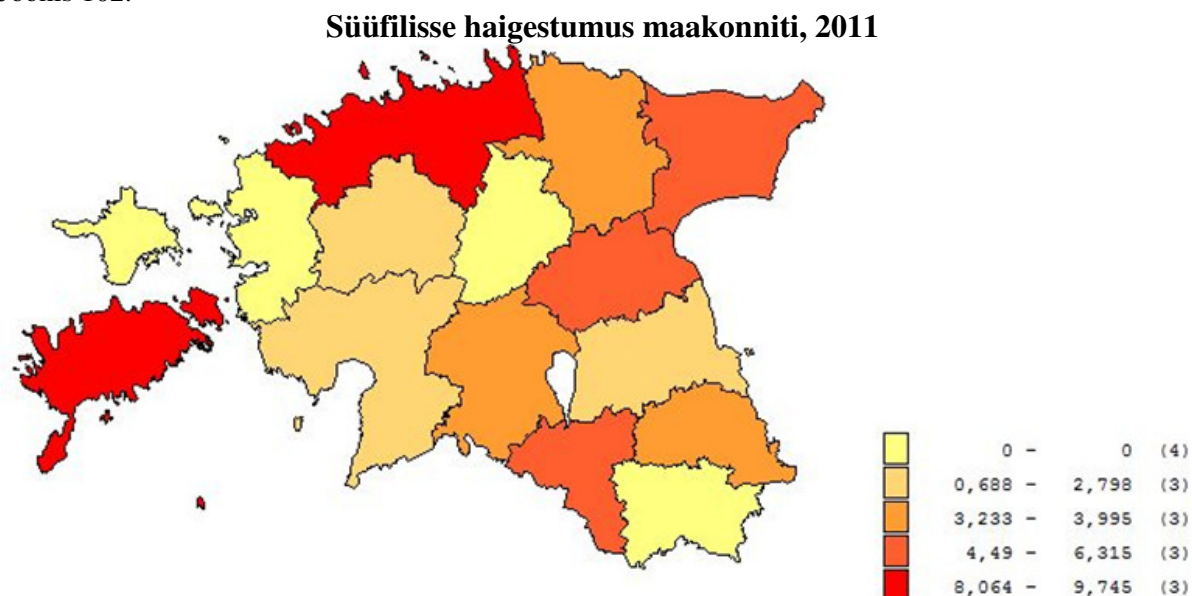
Joonis 101.

Sööfilis (A50-A53)

Registreeriti 67 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta 5,0 (2010. a oli 69 haiget ehk 5,1 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kaasasündinud sööfilise haigusjuhte ei olnud. Varast sööfilist diagnoositi 53,7% haigete üldarvust.

Joonis 102.

Tabel 18.

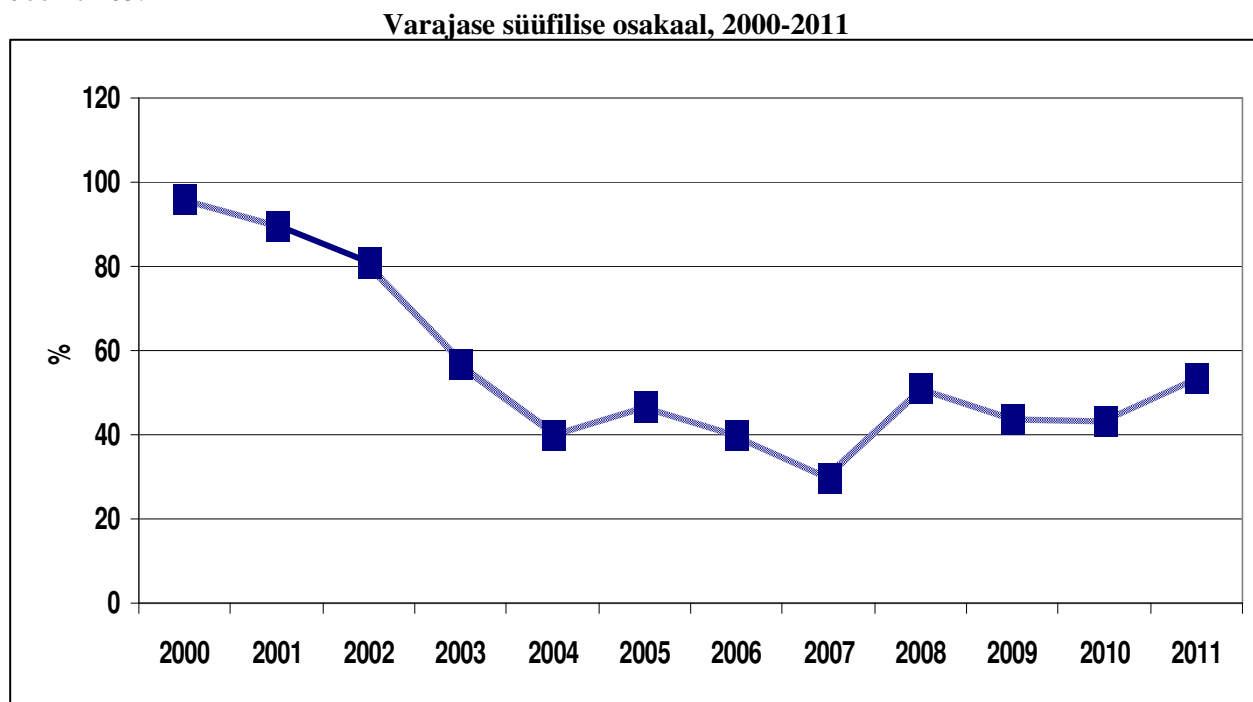
Süüfilisse haigestumus, 2001-2011

Aastad	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Haigestumus (100 000 elaniku kohta)	29,2	20,9	17,3	13,6	8,2	9,3	5,7	5,3	4,4	5,1	5,0

Nakkushaigust registreeriti 11 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Tallinnas registreeriti 58,2% juhtude üldarvust (2010. a – 53,6%, 2009. a – 35,6%, 2008. aastal – 66,2%). Suurem haigestumus oli Tallinnas (9,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Saaremaal (8,7) ja Valgamaal (5,9).

37,3% haigetest moodustavad isikud vanusrühmast 30-39. a, 19,4% - 20-29. a. Mehi oli 55,2%, naisi 44,8%.

Joonis 103.

Gonokokknakkus (A54)

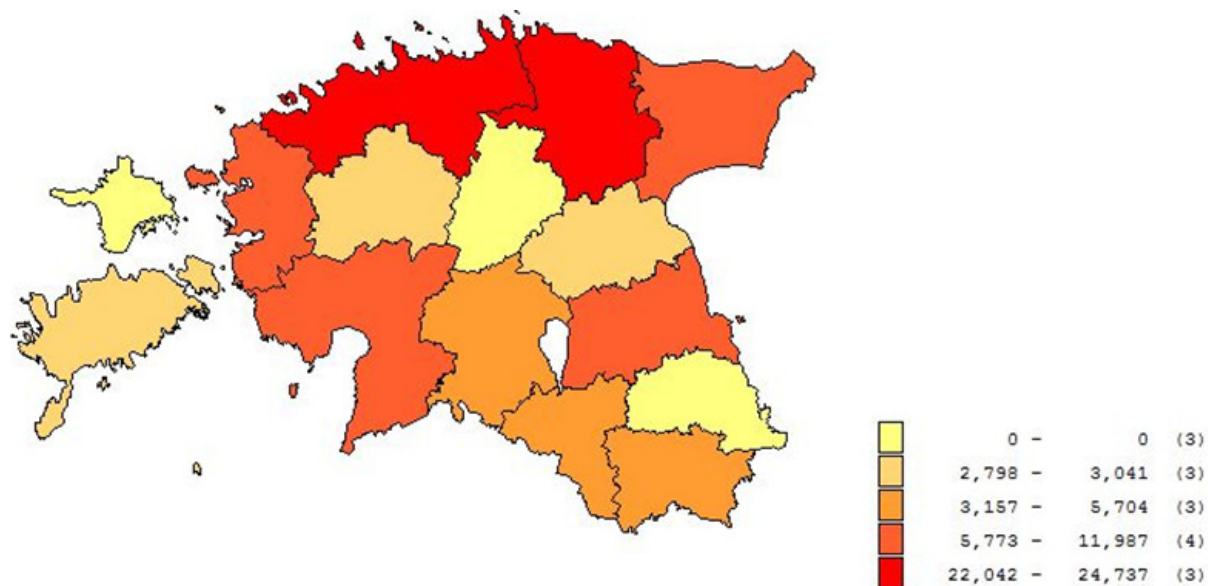
Registreeriti 176 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 13,1 (2010. a oli 109 juhtu ehk 8,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkushaigust registreeriti 11 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Tallinnas registreeriti 56,2% juhtude üldarvust. (2010. a – 45,9%, 2009. a – 41,7%) Suurem haigestumus oli Tallinnas (24,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Lääne-Virumaal (20,9) ja Harjumaal (18,7).

Haigetest 45,5% olid vanuses 20–29-aastat, 26,1% - 30-39-aastat. Mehi oli 33,3%, naisi 67,0%.

Joonis 104.

Gonokokknakkusesse haigestumus maakonniti, 2011

Tabel 19.

Gonokokknakkusesse haigestumus, 2001–2011

Aastad	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Haigestumus 100 000 elaniku kohta	48,1	39,5	34,0	38,5	21,4	20,8	13,0	10,9	9,5	8,1	13,1

Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused (A55-A56)

Registreeriti 1763 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 131,6 (2010. a oli 1737 juhtu ehk 129,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Tallinnas registreeriti 35,8% juhtude üldarvust (2010. a – 37,4%, 2009. a – 38,0%, 2008. aastal – 40,3%). Suurem haigestumus oli Tartumaal (166,1 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (157,6) ja Pärnumaal (154,0).

Haigetest 61,7% olid vanuses 20–29-aastat, 15,6% - 30-39-aastat ja 15,5% - 15–19-aastat. Mehi oli 15,7%, naisi 84,3%.

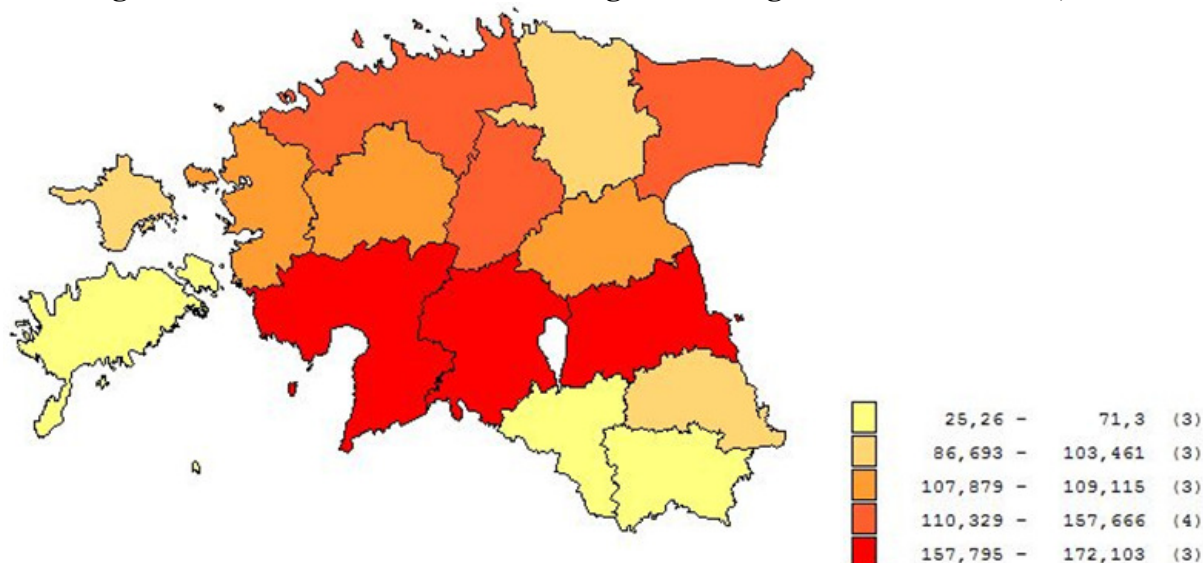
Tabel 20.

Sugulisel teel levivate klamüüdiahaigustesse haigestumus, 2001-2011

Aastad	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Haigestumus 100 000 elaniku kohta	306,3	293,1	219,1	199,4	188,6	188,0	184,8	163,9	150,3	129,6	131,6

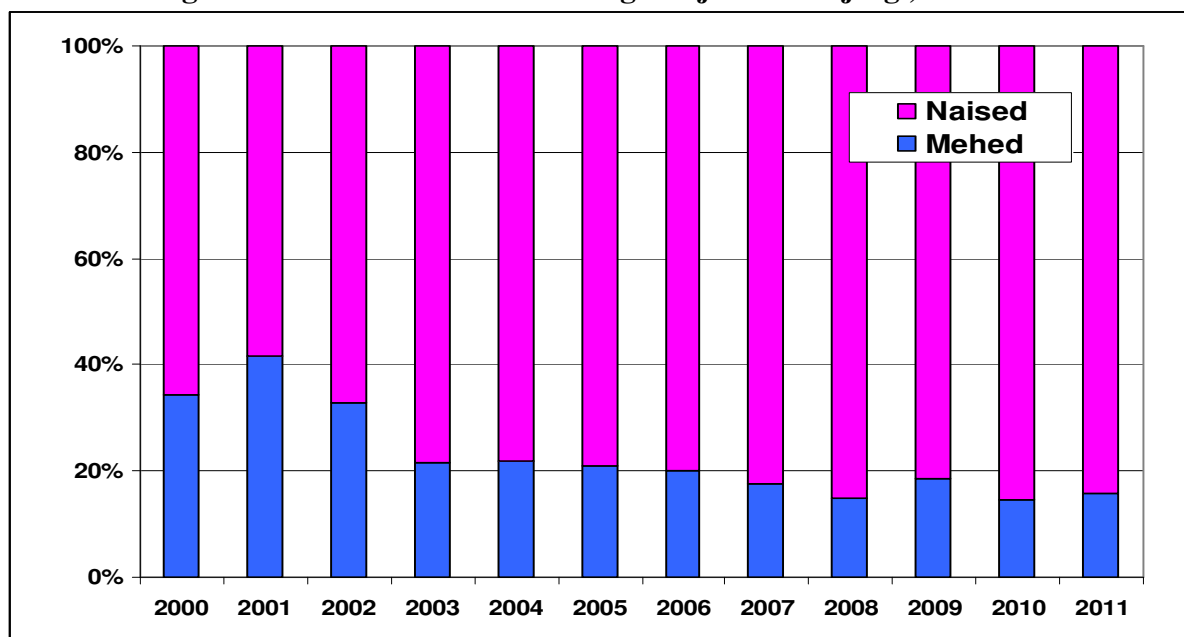
Joonis 105.

Sugulisel teel levivatesse klamüüdiahaigustesse haigestumus maakonniti, 2011

Joonis 106.

Sugulisel teel levivate klamüüdiahaiguste jaotus soo järgi, 2000-2011

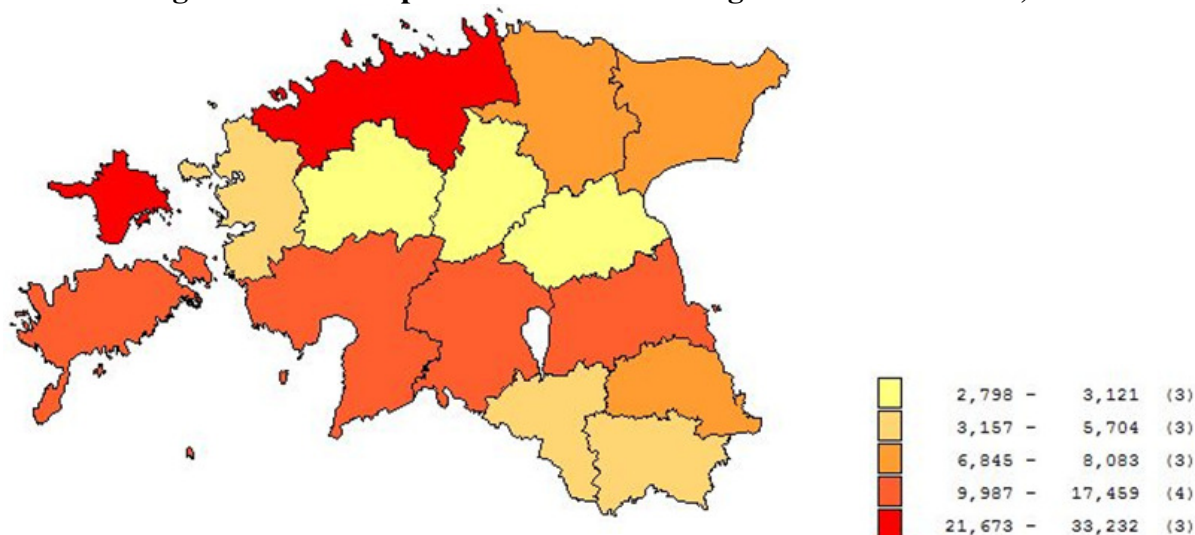
Anogenitaalsed herpesviirusnakkused (A60)

Registreeriti 234 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 17,5 (2010. a oli 166 juhtu ehk 12,4 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Tallinnas registreeriti 56,8% juhtude üldarvust (2010. a – 54,2%, 2009. a – 40,7%). Suurem haigestumus oli Tallinnas (33,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (21,1) ning Hiiumaal (20,0).

Joonis 107.

Anogenitaalsesse herpesviirusnakkusesse haigestumus maakonniti, 2011

Haigetest 38,5% olid vanuses 20–29-aastat ja 25,2% olid 30–39-aastased. Mehi oli 23,9%, naisi 76,1%.

Tabel 21.

Anogenitaalsesse herpesviirusnakkusesse haigestumus, 2001–2011

Aastad	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Haugestumus 100 000 elaniku kohta	29,7	25,7	31,6	23,0	20,0	18,8	17,1	14,9	10,4	12,4	17,5

Muud nakkushaigused

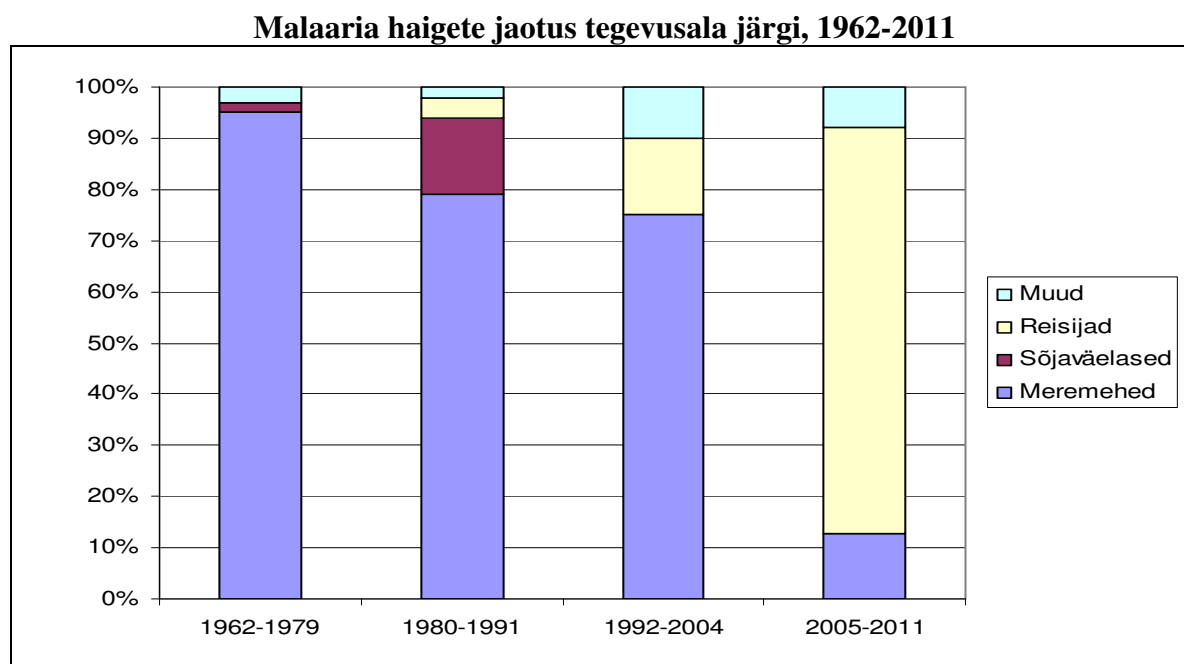
Poliomüeliit (A80)

Viimane haigusjuht esines Eestis 1961. aastal. Polioviiruse ringluse jälgimiseks uuriti nakkushaiguste seire raames 60 heitveeproovi, enteroviirust identifitseeriti 26 proovis (43,3%).

Malaaria (B50-B54)

Registreeriti üks sissetoodud haigusjuht Tartumaal, haigestumine 100 000 elaniku kohta oli 0,07 (2010. aastal – vastavalt 1 ja 0,07). Diagnoos kinnitati laboratoorselt (*Plasmodium falciparum*). Haige oli mees, vanusrühmast 30-39. a, hospitaliseeritud. Oletatav nakatumine toimus Ghanas (Aafrika) viibimise ajal.

Joonis 108.

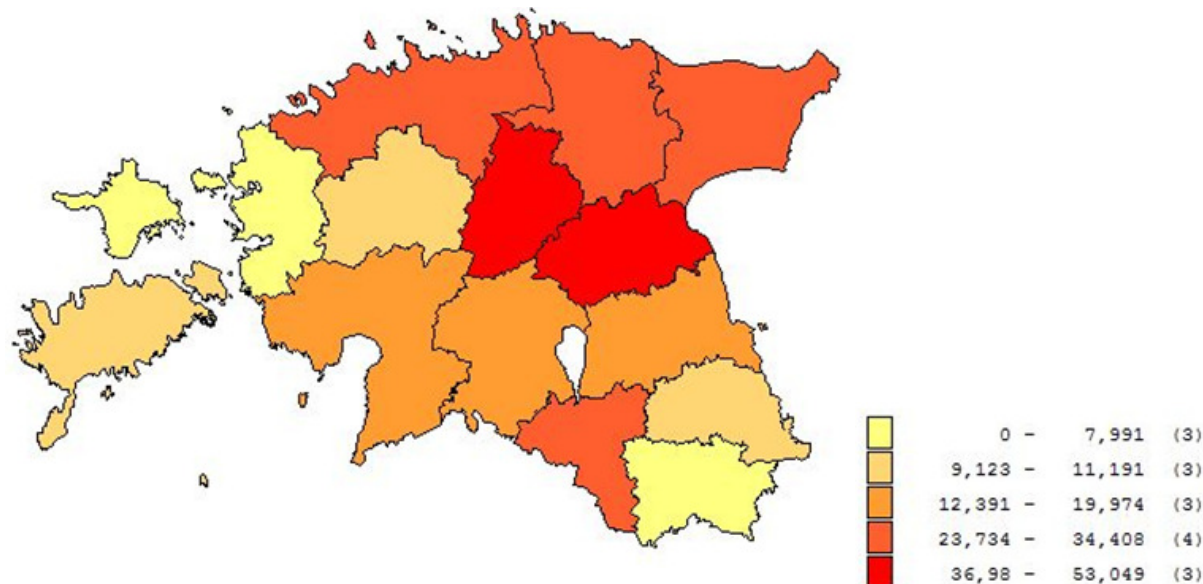

Nakkuslik mononukleosis (B27)

Registreeriti 342 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 25,5 (2010. a vastavalt 307 ja 22,9). Diagnoos kinnitati laboratoorselt 99,1% juhtude puhul, 0,9% juhtudel püstitati diagnoos kliinilise pildi ja epidemioloogilise seose alusel. Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaal ja Võrumaal. Suurem haigestumus oli Järvamaal (47,1 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (37,1) ja Jõgevamaal (35,5).

Joonis 109.

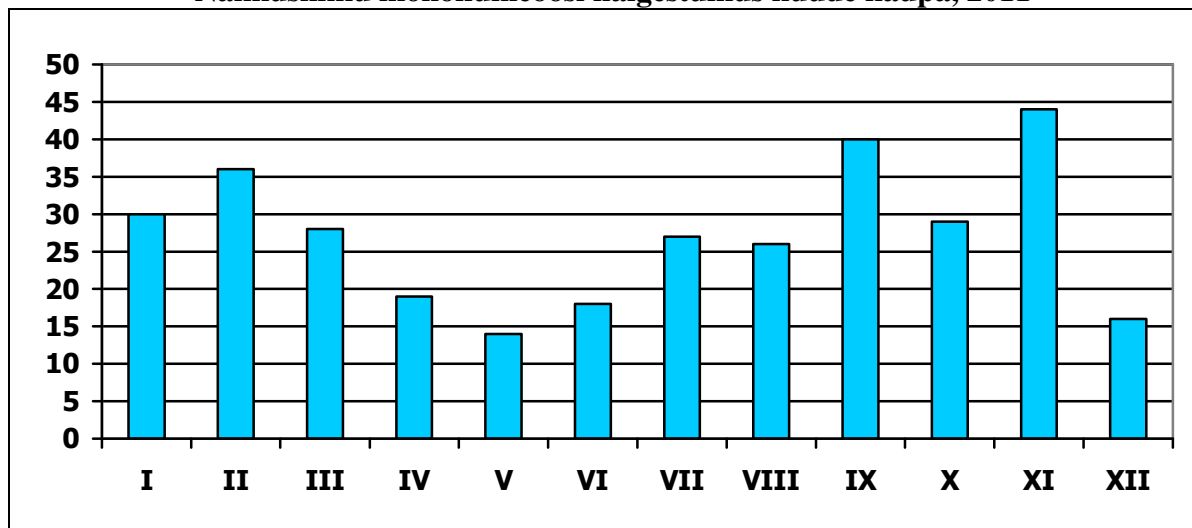
Nakkuslikku mononukleosi haigestumus maakonniti, 2011

Haigetest 52,1% olid 1–9-aastased ja 14,9% olid 10–14-aastased lapsed. Mehi oli 52,9% ja naisi 47,1%. 46,5% haigestunutest moodustasid eelkooliealised lapsed, 33,6% - koolilapsed. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Esines kaks haigestumise tõusu – jaanuaris-märtsis ja augustis-novembris. Hospitaliseeriti 37,4% haigetest.

Joonis 110.

Nakkuslikku mononukleoosi haigestumus kuude kaupa, 2011

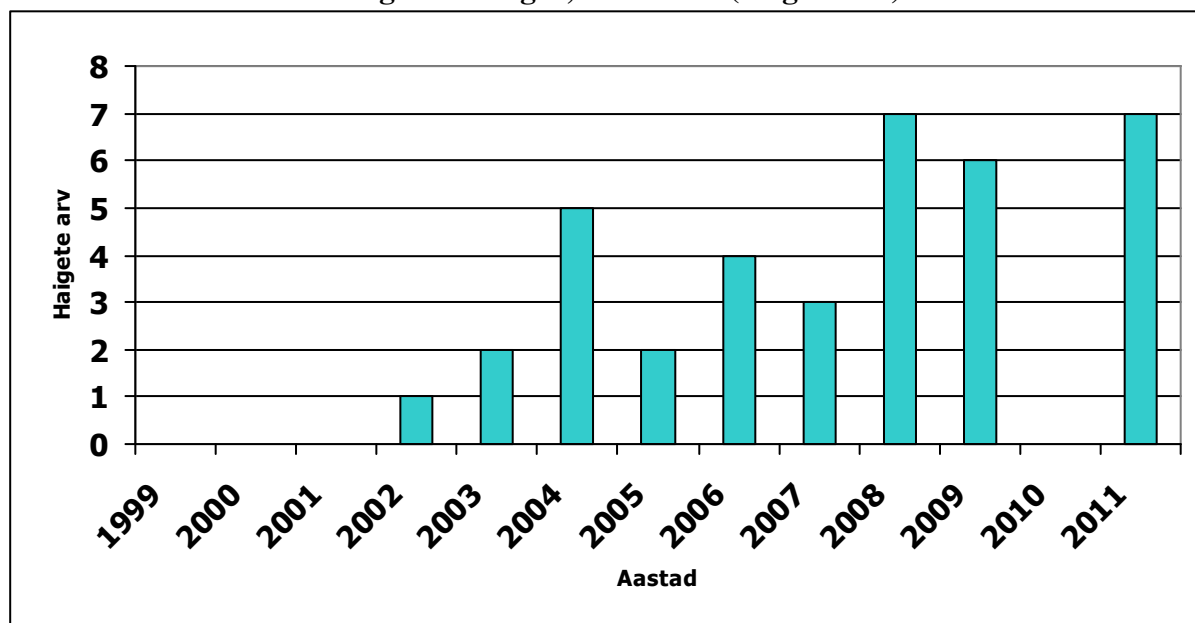

Leegionärihaigus (A48.1)

Registreeriti 7 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,5 (2010. a ei esinenud).

Joonis 111.

Leegionärihaigus, 1999-2011 (haigete arv)

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (kolm haigusjuhtu ehk 0,7 100 000 el. kohta), Järvamaal (üks ehk 2,8 100 000 el. kohta) ja Pärnumaal (kolm ehk 3,4 100 000 el. kohta).

42,9% haigetest moodustasid 40-59-aastased isikud ning 42,9% - üle 60-aastased isikud. Mehi oli 57,1% ja naisi 42,9%. 57,1% olid töötavad ja 42,9% - mittetöötavad isikud (pensionärid). Hospitaliseeriti 100,0% haigetest. Esines kaks letaalset juhtu. Ühel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Venemaal).

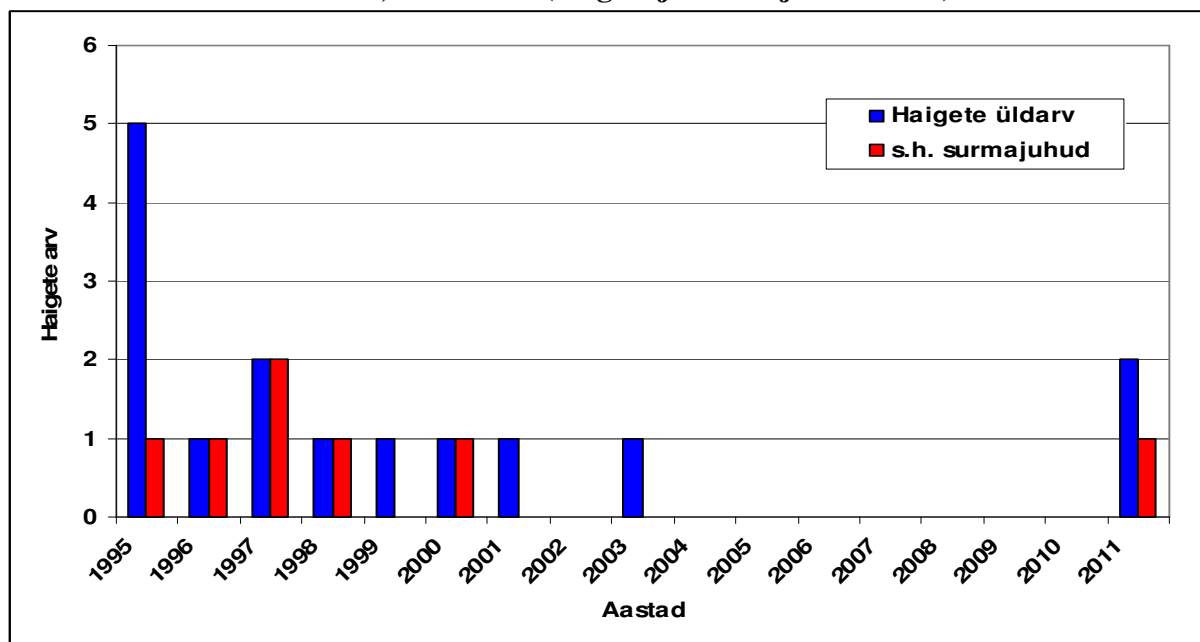
Teetanus (A33-A35)

Registreeriti kaks haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (eelmine haigusjuht registreeriti Eestis 2003. aastal).

Nakkushaigust registreeriti Tallinnas ja Põlvamaal. Mõlemad haiged olid üle 60-aastased, pensionärid, mees ja naine. Haiged hospitaliseeriti, esines üks letaalne juht.

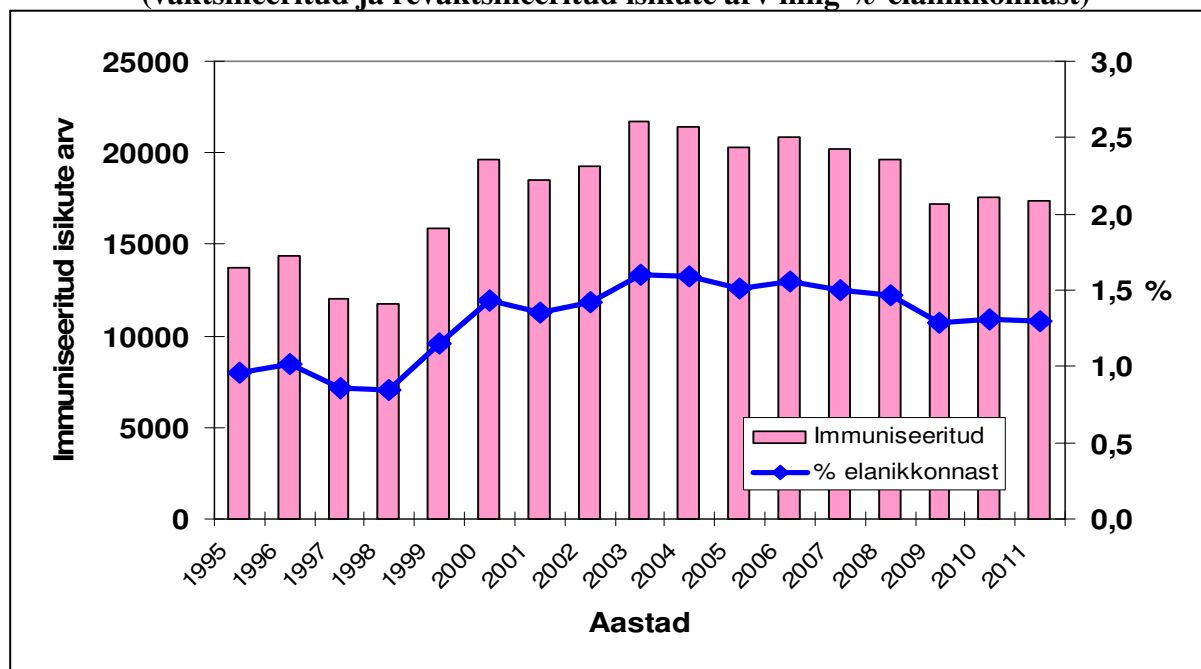
Joonis 112.

Teetanus, 1995-2011 (haigete ja surmajuhtude arv)

Joonis 113.

**Teetanuse traumapuhune immuniseerimine, 1995-2011
(vaktsineeritud ja revaktsineeritud isikute arv ning % elanikkonnast)**

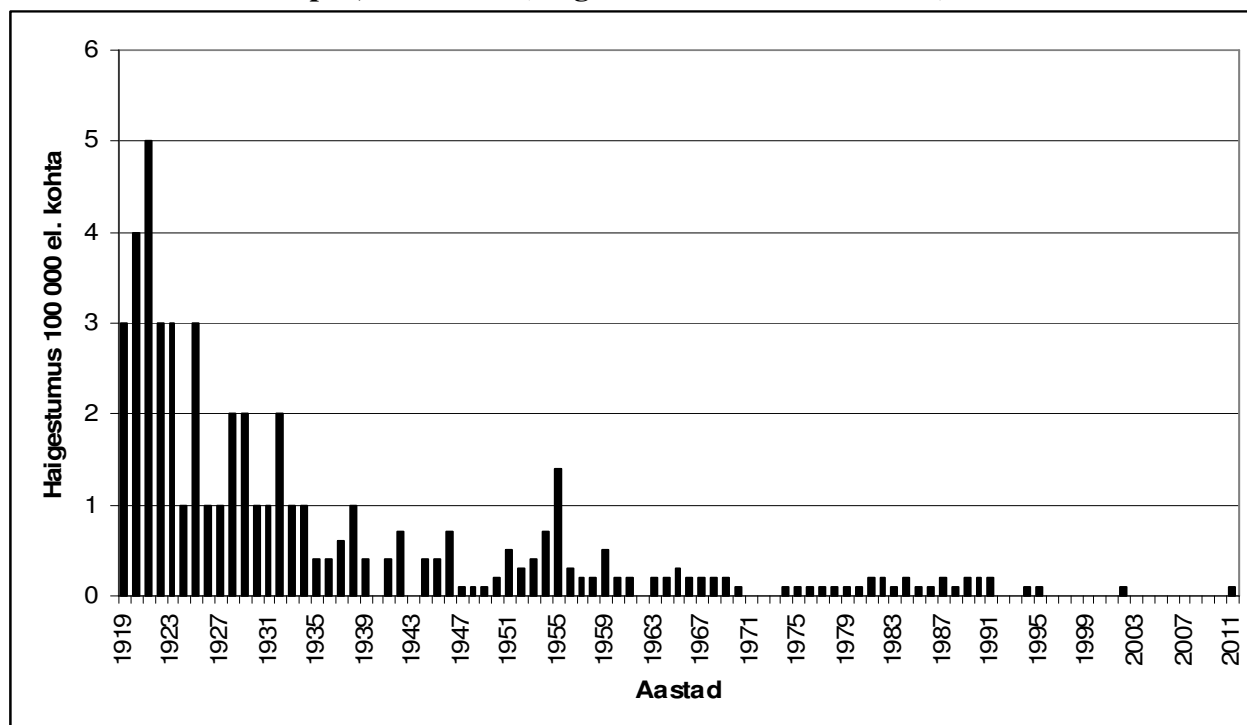

Leepra (A30)

Registreeriti üks haigusjuht Tartumaal, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,07 (eelmine haigusjuht registreeriti Eestis 2002. aastal).

Joonis 114.

Leepra, 1919-2011 (haigestumus 100 000 el. kohta)

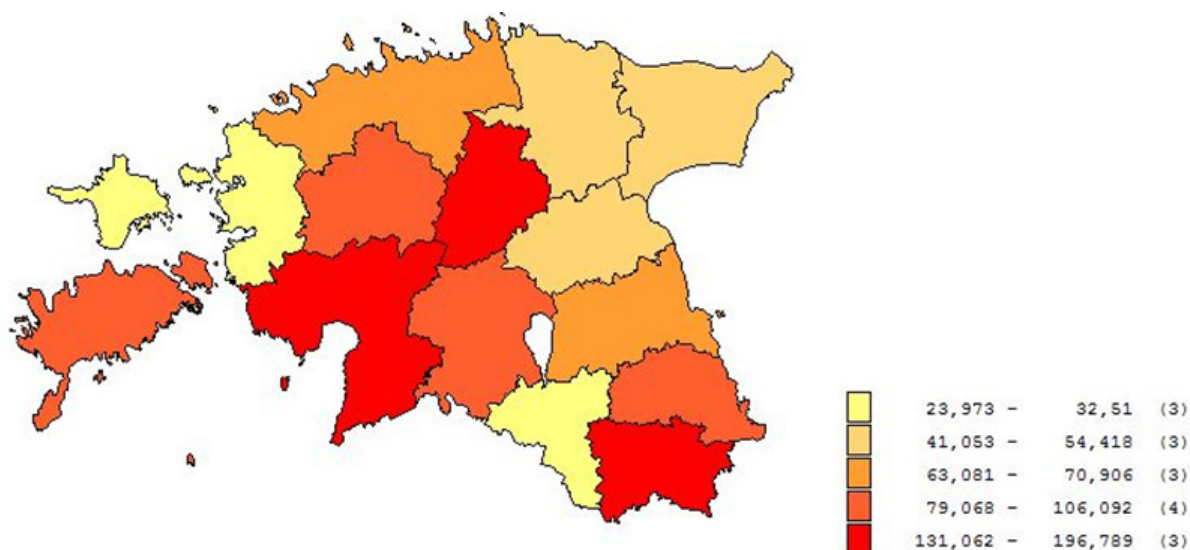
Sügelised (B86)

Registreeriti 986 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 73,6 (2010. a vastavalt 1072 ja 80,0). Haigusjuhud registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (185,4 juhtu 100 000 elaniku kohta), Võrumaal (182,1) ja Järvamaal (116,2).

15–19-aastased moodustasid 19,4% haigete üldarvust, 20–29-aastased – 17,8%. Sooliselt jagunes haigestumine võrdselt. Haigestumise tõus oli sügisel, septembrist novembrini registreeriti 35,1% juhtude üldarvust.

Joonis 115.

Sügelistesse haigestumus maakonniti, 2011

Helmintiaasid

2010. aastal uuriti Eestis helmintiaaside suhtes 16 728 roojaproovi ja 3 987 perianaalkaabete. Avastati 77 difüllobotriaasi, 401 askaridiaasi ning 1 022 enterobiaasi juhtu.

Tabel 22.

Helmintiaaside suhtes uuritud roojaproovide arv, 2001-2011

Aasta	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Uuritud roojaproovide arv	26591	22687	16767	21587	25151	23571	22779	19082	17313	17231	16728
Avastatud difüllobotriaasi ja askaridiaasi	759	663	419	516	418	384	384	408	401	429	478
%	2,9	2,9	2,5	2,4	1,7	1,6	1,7	2,1	2,3	2,5	2,8

Tabel 23.

Enterobiaasi suhtes uuritud perianaalkaabete arv, 2001-2011

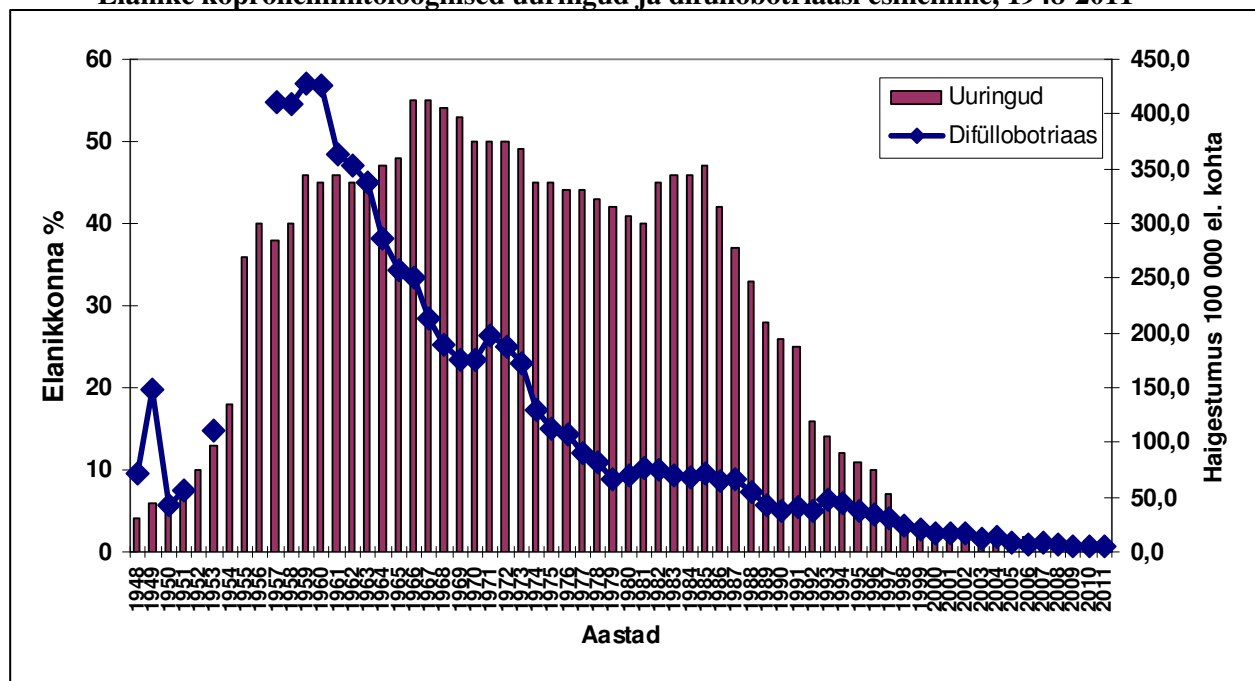
Aasta	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Uuritud perianaalkaabete arv	23005	17572	12572	9828	8344	6940	8997	8033	4607	4416	3987
Avastatud enterobiaasi	2361	1194	838	882	835	867	782	806	873	1027	1022
%	10,3	6,8	6,7	9,0	10,0	12,5	8,7	10,0	18,9	23,2	25,6

Difüllobotriaas (B70.0)

Registreeriti 71 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 5,3 (2010. aastal vastavalt 66 ja 4,9). Juhtusid registreeriti 10 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus 100 000 elaniku kohta oli Jõgevamaal (27,3), Tartumaal (17,3) ja Põlvamaal (12,9).

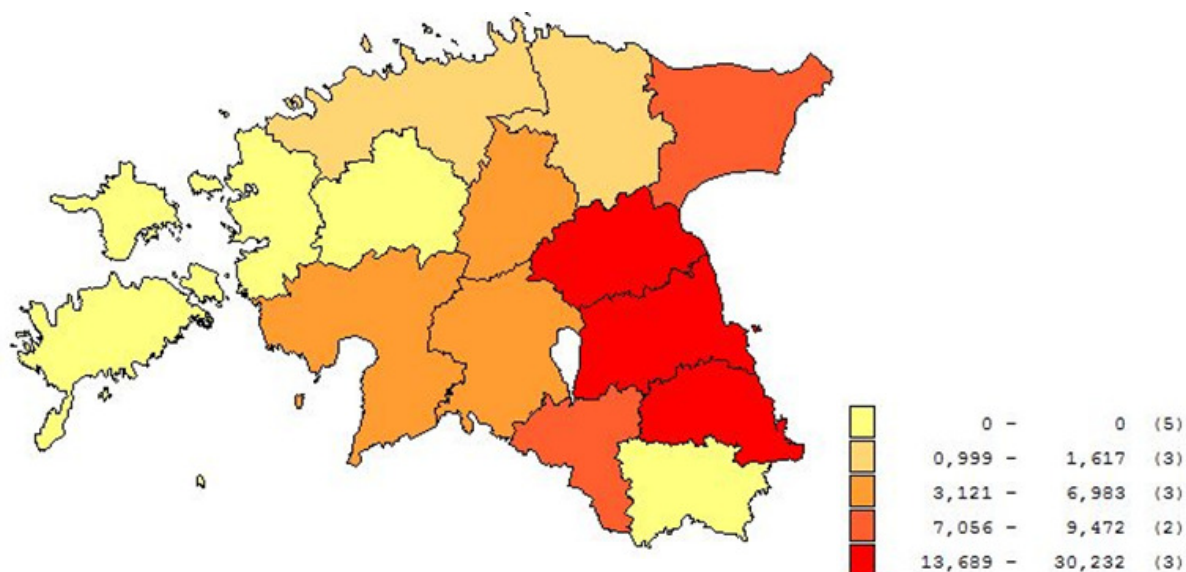
Joonis 116.

Elanike koprohelmintoloogilised uuringud ja difüllobotriaasi esinemine, 1948-2011

Joonis 117.

Difülobotriaasi haigestumus maakonniti, 2011

Haigestunutest 74,7% olid 40-aastased ja vanemad, 15,5% - 20-29-aastased. Mehi oli 56,3%, naisi 43,7%. 47,9% haigestunutest olid töötavad ja 36,6% - mittetöötavad isikud.

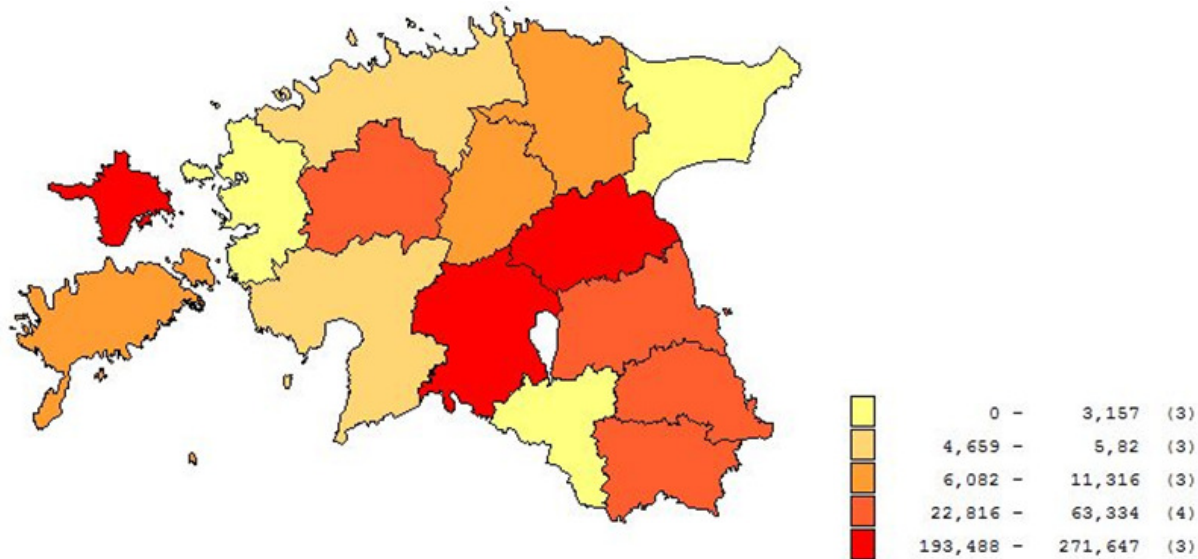
Parasiithaiguse esinemist registreeriti aastaringsest, väike haigestumise tõus oli aprillis-juulis. Maksimaalne haigusjuhtude arv registreeriti maikuus (12).

Askaridiaas (B77)

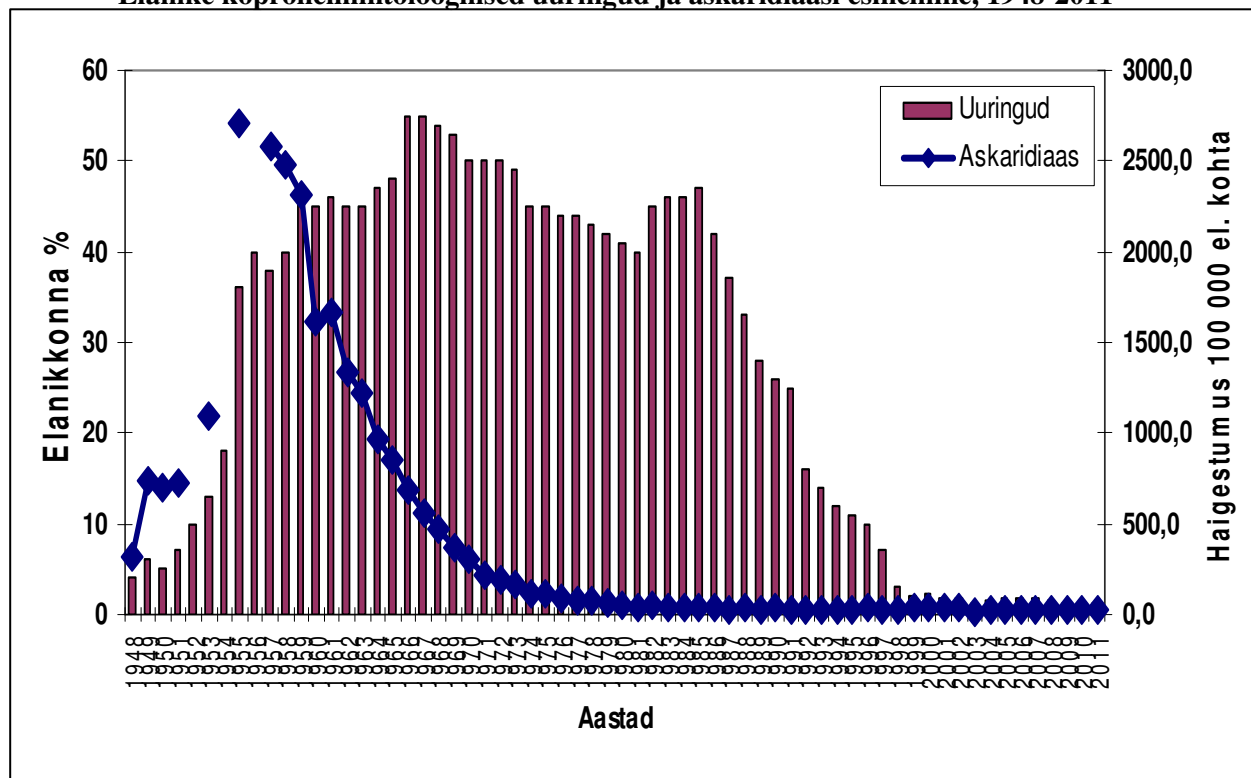
Registreeriti 401 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 29,9 (2010. a vastavalt 363 ja 26,8). Haigusjuhte registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Läänemaal, suurem haigestumus oli Viljandimaal (245,3 juhtu 100 000 elaniku kohta), Hiiumaal (232,2) ja Jõgevamaal (174,8).

Joonis 118.

Askaridiaasi haigestumus maakonniti, 2011

Elanike koprohelmintoloogilised uuringud ja askaridiaasi esinemine, 1948-2011

Patsientidest 54,4% olid lapsed vanuses 1–9-aastat, 12,0% olid 60-aastased ja vanemad. Mehi oli 43,6%, naisi 56,4%. 47,7% patsientidest olid koolieelsed lapsed, 14,5% olid kooliõpilased, 17,7% - mittetöötavad ning 17,0% - töötavad isikud.

Haigusjuhte avastati aastaringselt.

Enterobiaas (B80)

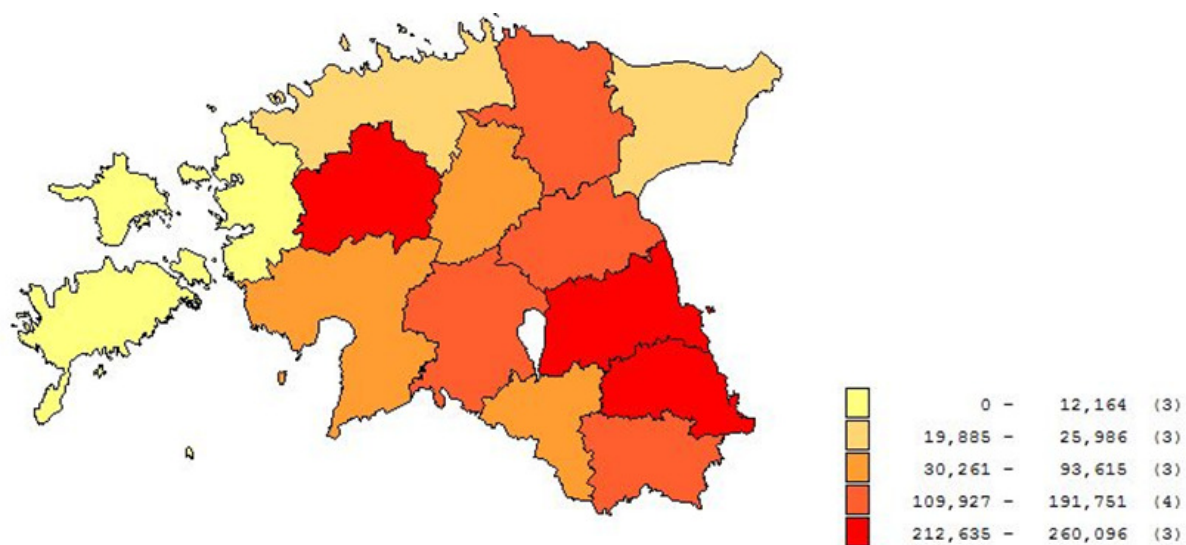
Registreeriti 1022 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 75,4 (2010. a vastavalt 873 ja 75,7). Juhte registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaal, suurem haigestumus oli Põlvamaal (246,0 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tartumaal (233,2) ja Raplamaal (207,5).

Haigestunutest 32,2% olid 1–4-aastased ja 28,7% olid 5–9-aastased lapsed. Mehi oli 38,6% ja naisi 61,4%. 34,5% moodustasid lasteaia lapsed, 26,2% olid kooliõpilased ja 14,5% - kodused koolieelikud.

Juhte avastati aastaringselt, enim septembris-novembris.

Joonis 120.

Enterobiaasi haigestumus maakonniti, 2011

Riikliku immuniseerimiskava täitmine

Hõlmatus immuniseerimiskava vaksineerimisega

Immuniseerimist teostav tervishoiuteenuse osutaja on kohustatud esitama aruanded «Laste, õpilaste ja noorukite hõlmatus immuniseerimisega» Terviseameti regionaalsele talitusele üks kord aastas 10. jaanuariks. Vaksineerimise ja hõlmatus andmed kogutakse, analüüsitakse ja tulemused avalikustatakse Terviseameti koduleheküljel.

Immuniseerimiskavasse kuuluvad vaksineerimised, mille kohta on esitatud Maailma Tervishoiuorganisatsiooni (WHO) soovitatud hõlmatus tasemed.

Leetrid, mumps ja punetised

Leetrite-, mumps- ja punetiste-vastase vaksineerimisega hõlmatus 2-aastaste laste seas oli 93,9% (WHO soovitus – 95%). 2-aastaste laste seas jäi nõutav hõlmatus tase saavutamata Tallinnas, Harjumaal, Pärnumaal, Tartumaal ja Võrumaal. Hõlmatus revaksineerimisega 13-14-aastaste laste seas moodustas 91,7%.

Difteeria ja teetanus

1-aastaste laste hõlmatus difteeria- ja teetanuse-vastase vaksineerimisega vähenes võrreldes 2010. aastaga ja moodustas 2011. aastal 93,4% (WHO soovitus – 95%). 1-aastaste laste seas jäi nõutav hõlmatus tase saavutamata Tallinnas, Harjumaal, Narvas, Pärnumaal ja Valgamaal. 2-aastaste laste seas oli hõlmatus vaksineerimisega 94,9%.

7-aastaste laste seas suurenes hõlmatus teise korduvvaksineerimisega võrreldes 2010. aastaga ning oli 2011. aastal 77,9 % (revaksineerimata laste arv oli 3 293).

Poliomüeliit

1-aastaste laste hõlmatus poliomüeliidi-vastase vaksineerimisega vähenes võrreldes 2010. aastaga ja moodustas 2011. aastal 93,4% (WHO soovitus – 95%). 1-aastaste laste seas jäi nõutav hõlmatus tase saavutamata Tallinnas, Harjumaal, Ida-Virumaal, Narvas, Pärnumaal ja Valgamaal. 2-aastaste laste seas oli hõlmatus vaksineerimisega 94,9%.

7-aastaste laste seas suurenes teise korduvvaksineerimisega hõlmatus võrreldes 2010. aastaga ning moodustas 2011. aastal 80,1% (revaksineerimata laste arv oli 2 963).

Läkaköha

1-aastaste laste hõlmatus läkaköha-vastase vaksineerimisega vähenes võrreldes 2010. aastaga ja moodustas 2011. aastal 93,3% (WHO soovitus – 90%). 2-aastaste laste seas oli hõlmatus vaksineerimisega 94,8%.

7-aastaste laste hõlmatus teise korduvvaksineerimisega suurenes võrreldes 2010. aastaga ja oli 2011. aastal 79,9% (revaksineerimata laste arv oli 2 989).

Tuberkuloos

1-aastaste laste hõlmatus tuberkuloosi-vastase vaksineerimisega suurenes võrreldes 2010. aastaga ning moodustas 2011. aastal 97,0%.

B-viirushepatiit

Vastsündinute B-viirushepatiidi-vastast vaksineerimist alustati 2000. aastal Tallinnas ja 2003. aastal kogu Eestis. Teismelisi vanuses 13 a hakati vaksineerima Eestis alates 1999. aastast.

1-aastaste laste hõlmatus B-viirushepatiidi-vastase vaksineerimisega vähenes võrreldes 2010. aastaga ja moodustas 2011. aastal 93,7%. 2-aastaste laste seas oli hõlmatus vaksineerimisega 95,0%.

7-aastaste laste seas suurenes hõlmatus tase võrreldes 2010. aastaga ning moodustas 2011. aastal 94,9% üleriigiliselt ja 96,8% Tallinnas. Vaksineerimata laste arv enne kooli õppima asumist oli 764 (Tallinnas - 159).

13-aastaste laste seas vähenes hõlmatus tase võrreldes 2010. aastaga ning moodustas 2011. aastal 91,9% üleriigiliselt ja 89,2 % Tallinnas.

Haemophilus influenzae b

Vastsündinute *Haemophilus influenzae b* vastast vaksineerimist alustati Eestis 2005. aastal.

1-aastaste laste hõlmatus *Haemophilus influenzae b* vastase vaktsineerimisega vähenes võrreldes 2010. aastaga ja moodustas 2011. aastal 93,4%. 2-aastaste laste seas oli hõlmatus vaktsineerimisega 95,3%. Vanuserühmas 7 kuud kuni 14 aastat suurenes hõlmatus vaktsineerimisega võrreldes 2010. aastaga ning moodustas 2011. aastal 58,4%.

Täiskasvanute difteeria-teetanuse vastane vaktsineerimine on alates 2008. aastast lisatud riiklikku immuniseerimiskavasse. Traumapuhust teetanuse immuunprofülaktikat tehakse difteeria ja teetanuse toksoidiga, mis tagab täiskasvanutel immuunsuse püsimise ka difteeria vastu. 2011. aastal revaktsineeriti teetanuse vastu 28 710 täiskasvanut, neist 60,2% seoses traumaga.

Tabel 24.

Täiskasvanute difteeria ja teetanuse vastu korduvvaktsineerimine, 2000-2011

Aasta	Difteeria	Teetanus		
		Kokku	sh trauma puhul	sh plaaniliselt
2000	17188	27965	19342	8623
2001	16243	25525	18297	7228
2002	22152	26040	19056	6984
2003	28186	29140	21498	7642
2004	26850	27500	21243	6257
2005	27167	28786	20019	8767
2006	32207	32343	20719	11624
2007	32888	32987	20040	12947
2008	30606	31498	19325	12173
2009	27082	27168	17028	10140
2010	26091	26225	17392	8833
2011	28710	28771	17292	11479

2011. aastal jätkusid probleemid immuniseerimise õigeaegsusega ning korduvvaktsineerimise mittepisav tase oli küllaltki murettekitav. Näiteks difteeria, teetanuse teise korduvvaktsineerimisega 95% hõlmatus tase saavutati Eestis alles 15-aastastel. Läkaköha II korduvvaktsineerimisega 95% hõlmatus taset Eestis 2011. aastal ei saavutatud.

Tabel 25.

Alalised vastunäidustused ja vaktsineerimisest keeldumised 0-14-aastaste laste seas, 2011

Vaktsineerimised	Alaliste vastunäidustustega laste %	Keeldumiste %
Difteeria-teetanus	0,1%	1,9%
Läkaköha (0-10.a)	0,1%	2,4%
Mumps	0,2%	2,2%
Punetised		
Leetrid		
Poliomüeliit	0,1%	1,9 %
B-viirushepatiit	0,1%	2,6 %
<i>Haemophilus influenzae b</i>	0,1%	1,7%
Tuberkuloos	0,1%	1,2%

Võrreldes 2011. aastaga suurenes keeldumiste arv 0,3 – 0,5% võrra.

Reisimisega seotud nakkushaigused

Tabel 26.

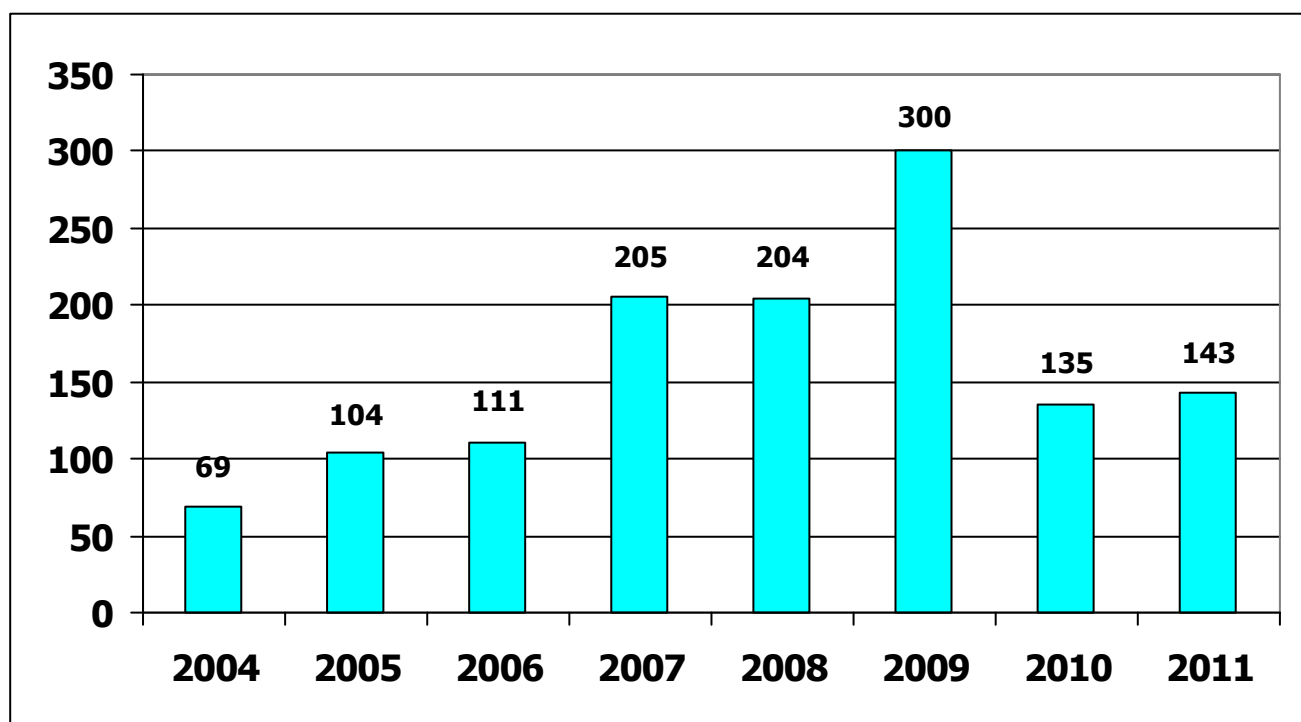
Reisimisega seotud nakkushaigused, 2011

Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest imporditud haigusjuhud	Nakatamise riigid
Adenoviirusenteriit	92	3	Brasiilia 1, India 1, Hispaania 1
A-viirushepatiit	154	7	Egiptus 1, India 4, Soome 1, Valgevene 1
B-viirushepatiit, äge	16	1	Türgi
Gripp	5488	1	Sloveenia
<i>H. Influenzae</i> nakkus	49	1	Venemaa
Kampülobakterenteriit	214	19	Austraalia 1, Hiina 1, India 3, Läti 2, Prantsusmaa 2, Saksamaa 1, Tai 2, Türgi 2, Ukraina 1, Venemaa 3, Venezuela 1
Leetrid	7	5	Hispaania 2, Itaalia 1, Prantsusmaa 1, Soome 1
Loomahammustused	1771	6	Pakistan 1, Saksamaa 1, Ukraina 1, Venemaa 3
Läkaköha	478	2	Hispaania 1, Soome 1
Malaaria (<i>P.falciparum</i>)	1	1	Ghana
Meningokokknakkus	8	1	Läti
Nakkuslik mononukleosis	342	3	India 1, Itaalia 1, Venemaa 1
Neerusündroomiga hemorraagiline palavik	12	1	Venemaa
Norwalk-viirusnakkus	201	3	Brasiilia 1, Bulgaaria 1, Portugal 1
Pneumokokknakkus	62	1	Soome
Puukborrelioos (Lyme'i tõbi)	2304	13	Norra 1, Rootsi 1,

Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest imporditud haigusjuhud	Nakatamise riigid
			Saksamaa 2, Soome 4, Tai 1, Venemaa 3, Šveits 1
Puukentsefaliit	250	1	Venemaa
Rotaviirusenteriit	2287	14	Bulgaaria 2, Egiptus 1, Hispaania 1, Itaalia 1, Montenegro 1, Soome 2, Suurbritannia 1, Türgi 5
Salmonelloos	385	22	Egiptus 7, Hispaania 1, India 3, Leedu 1, Läti 3, Soome 1, Sri Lanka 1, Türgi 4, Venemaa 1
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused	1763	3	Kreeka 1, Türgi 1, Soome 1
Šigelloos	22	13	Brasiilia 1, Egiptus 5, Etioopia 1, India 3, Kõrgõzstan 1, Madagaskar 1, Tansaania 1
Tuulerõuged	8995	1	Venemaa
Täpsustamata soolenakkused	958	11	Egiptus 1, Portugal 1, Saksamaa 1, Soome 2, Türgi 6
Sügelised e skaabies	986	4	Hispaania 1, Malta 1, Soome 2
<i>Yersinia enterocolitica</i> enteriit	69	6	Egiptus 1, Rootsi 2, Saksamaa 1, Soome 1, Venemaa 1
KOKKU		137	

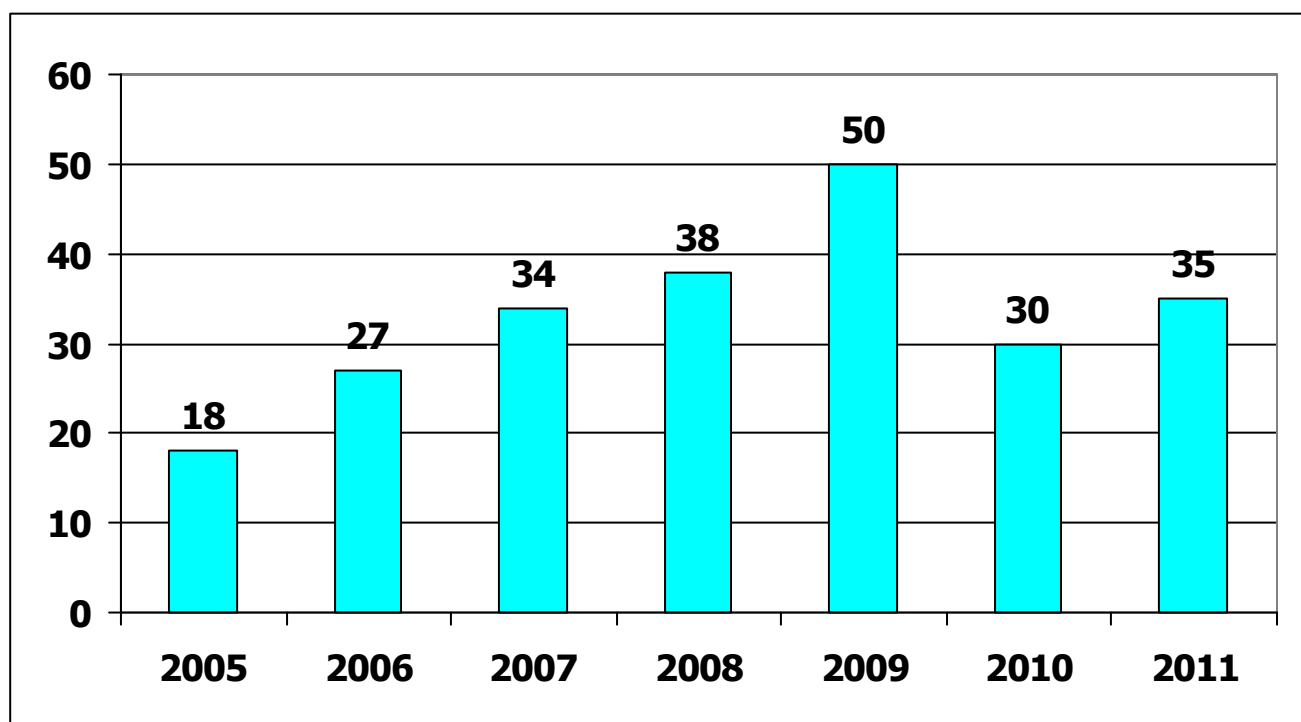
Joonis 121.

Reisimisega seotud nakkushaigused. Haigusjuhtude arv, 2004-2011

Joonis 122.

Reisimisega seotud nakkushaigused. Nakatumiskohtade (riikide) arv, 2005-2011

Nakkushaiguste surmajuhud

Tabel 27.

Nakkushaigustest põhjustatud surmajuhud, 2003-2011

Nakkushaigus	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	KOKKU
Pneumokokknakkus			2	5	3	4		1	3	18
<i>H. influenzae</i> nakkus		1			2		2			5
Pneumokokk- ja <i>H. Influenzae</i> seganakkus									1	1
Meningokokknakkus		4	1	1	1	2	1			10
Listerioos						2		2		4
Leegionärihaigus		1		2	1				2	6
Leptospiroos	1									1
Läkaköha					1					1
Neerusündroomiga hemorraagiline palavik				1						1
Salmonelloos					1		1	1	1	4
Šigelloos					1					1
Malaaria							1			1
Äge A-viirushepatiit									2	2
Äge B-viirushepatiit							1			1
Creutzfeldti-Jakobi tõbi								1		1
Kampülobakterenteriit									1	1
Teetanus									1	1
Gripp	?	?	?	?	?	?	13	8	10	31
Kokku	1	6	3	9	10	8	19	13	21	90

Nakkushaigete hospitaliseerimine

Tabel 28.

Haigete hospitaliseerimine, 2011 (kokku 4375 juhtu)

Nakkushaigus	%
<i>H. Influenzae</i> nakkus	100,0
Leegionärihaigus	100,0
Leepra	100,0
Leptospiroos	100,0
Listerioos	100,0
Malaaria	100,0
Meningokokknakkus	100,0
Neerusündroomiga hemorraagiline palavik	100,0
Pneumokokknakkus	100,0
Teetanus	100,0
Viirusentsefaliidid ja -meningiidid	100,0
Äge B-viirushepatiit	93,8
Rotaviirusenteriit	88,5
Norwalk-viirusnakkus	87,6
Puukentsefaliit	81,6
Muud täpsustatud soolenakkused	77,9
<i>E. coli</i> soolenakkus	77,8
Leetrid	71,4
Täpsustamata soolenakkus	70,2
Äge C-viirushepatiit	64,7
Kampülobakterenteriit	59,4
Krooniline B-viirushepatiit	58,6
A-viirushepatiit	53,2
Jersinioos	52,2
Shigelloos	40,9
Salmonelloos	38,4
Nakkuslik mononukleos	37,4
Süüfilis	17,9
Krooniline C-viirushepatiit	14,7
Lamblias	13,5
Sügelised	9,2
Lyme'i tõbi	5,9
Enterobiaas	4,5
Läkaköha	4,0
Sarlakid	3,5
Gonokokknakkus	2,3
Askaridiaas	1,5
Difüllobotriaas	1,4
Mumps	0,0
Tulareemia	0,0

2011. aastal ei registreeritud botulismi, brutselloosi, difteeriat, ehhinokokoosi, katku, koolerat, krüptosporidioosi, marutõbe, kõhutüüfust, paratüüfusi, poliümüeliiti, punetisi, siberi katku.